

งานวิจัย

เรื่อง

การบริหารจัดการวงปีพาทย์มอญบนพื้นฐานของความเข้มแข็งทางวัฒนธรรม
และการประกอบอาชีพอย่างยั่งยืน : กรณีศึกษาวงปีพาทย์มอญของคณะเจริญ
ศิลป์ อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี

โดย

อาจารย์วีระ พันธุ์เสือ

สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ศึกษา

คณะศิลปกรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

งานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากงบประมาณเงินรายได้มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
(เงินรายได้คณะศิลปกรรมศาสตร์ ประจำปี ๒๕๕๐)

วีระ พันธุ์เสือ. (2551). การศึกษาการบริหารจัดการวงปีพาทย์มอญบนพื้นฐานของความเข้มแข็งทางวัฒนธรรมและการประกอบอาชีพอย่างยั่งยืน : กรณีศึกษาวงปีพาทย์มอญของคณะเจริญศิลป์ อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี. งานวิจัยทางมานุษยวิทยา. กรุงเทพฯ :

การศึกษการบริหารจัดการวงปีพาทย์มอญบนพื้นฐานของความเข้มแข็งทางวัฒนธรรมและการประกอบอาชีพอย่างยั่งยืน : กรณีศึกษาวงปีพาทย์มอญของคณะเจริญศิลป์ อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรีเป็นการวิจัยโดยใช้หลักวิชาทางมานุษยวิทยา โดยมีจุดมุ่งหมายดังนี้

๑. เพื่อศึกษการบริหารจัดการวงปีพาทย์มอญเพื่อให้ได้มาซึ่งความนิยม
๒. เพื่อศึกษาการจัดระเบียบวิธีในการบริหารจัดการทางดนตรี
๓. เพื่อศึกษาและบันทึกโน้ตเพลงมอญที่บรรเลงในพิธีกรรม

ผลการศึกษาพบว่า

วงปีพาทย์มอญคณะเจริญศิลป์ เป็นวงปีพาทย์ที่เป็นที่รู้จักกว้างขวางในจังหวัดสุพรรณบุรี และจังหวัดใกล้เคียง เพราะมีการปรับปรุงคุณภาพและยกระดับการให้บริการ โดยมีวงต้นแบบ คือ วงปีพาทย์มอญคณะบัวทองในสมัยที่ นายสนธิ บัวทอง เป็นผู้ควบคุม วงปีพาทย์มอญคณะเจริญศิลป์ ได้คำนึงถึงความเรียบร้อย ความสง่างาม ของส่วนประกอบ ๓ ส่วน คือ ๑.นักดนตรี ๒.เครื่องดนตรี และ ๓.บทเพลง

ด้านนักดนตรี ต้องเข้มงวดเรื่องการแต่งกายที่ต้องสวมใส่เหมือนกันหมด คือ เสื้อขาวฟริสส์ดำ หรือสีขาว(ทางวงดนตรีเป็นผู้จัดเตรียมไว้ให้) กางเกงสีดำหรือสีกรมท่า ถูเท้ากับรองเท้าน้ำสีดำ รวมทั้งการปฏิบัติหน้าที่ในวงที่นักดนตรีทุกคนจะมีหน้าที่บรรเลงประจำเครื่องดนตรีแต่ละชิ้นเป็นการเฉพาะเจาะจง โดยมีนักดนตรีและนักรำประจำวงจำนวนทั้งสิ้น ๒๒ คน แบ่งเป็นนักดนตรี ๑๙ คน นักรำ ๓ คน ทุกคนมีรายได้แน่นอน และมีระดับการศึกษาสายสามัญอยู่ระหว่างระดับประถมศึกษาปีที่ ๔ ถึงระดับอุดมศึกษา

ด้านเครื่องดนตรี วงปีพาทย์มอญคณะเจริญศิลป์จะให้ความสำคัญมากกับความเรียบร้อย สวยงามของเครื่องดนตรีและการประดับประดาเครื่องดนตรี โดยจัดซื้อเสื้อไว้ประจำวงดนตรีเพื่อให้เป็นเสื้อที่มีแบบ สี ลวดลาย ขนาด เหมือนกันทั้งหมด ทำให้ดูเป็นระเบียบเรียบร้อยขึ้น มีโต๊ะที่ตั้งเครื่องดนตรีทำด้วยโครงเหล็กทาสีเหลืองประดับด้วยผ้าจีบสีทองรอบโต๊ะ เก้าอี้สำหรับนักดนตรีนั่งก็จะคลุมด้วยผ้าคลุมสีทองทั้งตัว และตกแต่งเครื่องดนตรีด้วยหางนกยูง หลอดไฟ

ด้านบทเพลงที่ใช้บรรเลง วงปีพาทย์มอญคณะเจริญศิลป์ยังคงรักษาระเบียบวิธีปฏิบัติการบริหารเพลงที่เกี่ยวข้องกับพิธีกรรมอย่างเคร่งครัด และนำเพลงไทยประเภทเพลงตับ เพลงเถา มาบรรเลงเพิ่มเติม และที่สำคัญ คือ มีการนำเพลงที่ฟังง่ายและคุ้นหูแก่ผู้ฟังทั่วไปมาบรรเลงด้วย เช่น เพลงลูกทุ่ง เพลงละครทีวี และเพลงไทยเนื้อเดิม เป็นต้น จนทำให้ได้รับความนิยมจากเจ้าภาพและแขกที่มาร่วมงาน วงปีพาทย์มอญคณะเจริญศิลป์จึงได้รับการติดต่อให้ไปบรรเลงในงานมากขึ้น

Abstract

Weera Pansue. (2008). The study on administration and management on the basis of cultural strength and sustainable profession: A case study of “Chareonsilp” Pipat Mon group, Muang District, Suphanburi Province. An ethnomusicological research, Bangkok.

The study on administration and management on the basis of cultural strength and sustainable profession: A case study of “Chareonsilp” Pipat Mon group, Muang District, Suphanburi Province is an ethnomusicological research with the following objectives;

1. to study the administration and management of the Pipat Mon group in order to get the popularity.
2. to study the strategy of the administration and management.
3. to study and transcribe the compositions rendered in the funeral ceremony.

Followings are the findings of the study;

“Chareonsilp” Pipat Mon group is one of the most well-known pipat mon group in Suphanburi and neighboring provinces since there was the improvement of performances and services. The “Buatong” pipat mon group, which Mr, Sanit Buatong was the leader, was the prototype of the improvement for “Chareonsilp” Pipat Mon group. The “Buatong” pipat mon group paid more attention on the three essential elements; musicians, instruments and repertoires.

For the musicians, they have to dress appropriately, white or black safari shirts (prepared by the group), black or dark blue trousers, black socks and black shoes. The members in the group have the definite position and duty on playing the instruments and dance. There are 22 members, 19 musicians and 3 dancers. The members have definite and regular stipend. Their educational backgrounds are ranging from grade 4 to grade 9.

For the instruments, “Chareonsilp” Pipat Mon group pays attention on the decoration and well prepared on the instruments. The group provides the mats with the

same sizes, color and design. The stools for the instrument to be set on were specifically made for each instrument covered by specific design of golden color cloth. The chairs for musicians are also covered by golden color cloth. Peacock leather and lights are placed on the instruments.

For the repertoires, “Chareonsilp” Pipat Mon group strictly performs the traditional ritual repertoires with traditional “Tao” and “Tab” types in addition. More importantly, they also render the familiar melodies from country songs, TV drama songs and traditional-based melodies, which are the reasons, that “Chareonsilp” Pipat Mon group getting more popularity at present.

ประกาศคุณูปการ

งานวิจัยฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ลงได้ด้วยปัจจัยสนับสนุนหลายประการทั้ง ทุน บุคคล สถาบัน และหน่วยงานต่างๆ ผู้วิจัยขอถือโอกาสนี้ประกาศเกียรติท่านทั้งหลายดังต่อไปนี้

ขอขอบคุณผู้สนับสนุนทุนวิจัย คือ

คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ขอขอบคุณคณะผู้เชี่ยวชาญที่กรุณาตรวจสอบข้อมูลต่าง ๆ คือ

1. รองศาสตราจารย์ ดร.มานพ วิสุทธิแพทย์
2. อาจารย์สุรศักดิ์ จำนงค์สาร
3. อาจารย์พิษณุ บุญศรีอนันต์

ขอขอบคุณคณะผู้ประสานงานเก็บข้อมูล คือ

1. คุณนิคม รั่มมะเพียร และครอบครัว
2. คุณณัฐวี สดคมขำ

ขอขอบคุณคณะผู้ให้กำลังใจจากครอบครัว คือ

1. อาจารย์บุญชรัศม์ พันธุ์เสื่อ
2. ลูกตาล ลูกดาว และลูกติณณ์

และสุดท้ายนี้ขอกราบขอบพระคุณครูอาจารย์ และคุณพ่อคุณแม่ที่กรุณาอบรมสั่งสอน มาแต่อดีตจนทำให้มีปัจจุบันนี้ได้ รวมทั้งขอขอบคุณท่านที่มีส่วนช่วยเหลือแต่มิได้เอ่ยนามไว้ด้วย

วีระ พันธุ์เสื่อ

สารบัญ

บทที่	หน้า
๑ บทนำ.....	๑
ภูมิหลัง.....	๑
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	๒
คำสำคัญของการวิจัย.....	๒
ความสำคัญของการวิจัย.....	๒
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	๒
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	๓
๒ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	๗
เอกสารที่เกี่ยวข้อง.....	๗
เอกสารงานวิจัย.....	๑๗
๓ วิธีการดำเนินการวิจัย	๒๒
ขั้นค้นคว้าและรวบรวมข้อมูล.....	๒๒
การศึกษาข้อมูลภาคสนาม.....	๒๒
ขั้นศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล.....	๒๓
๔ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	๒๕
การบริหารจัดการวงปีพาทย์มอญ.....	๒๕
การจัดระเบียบและการบริหารจัดการภายในวงดนตรี.....	๓๓
บทเพลงมอญที่บรรเลงในพิธีกรรม.....	๔๒
๕ สรุปผล อภิปรายและข้อเสนอแนะ.....	๑๑๕
บรรณานุกรม.....	๑๒๓
ภาคผนวก ก	๑๒๖
ภาคผนวก ข	๒๑๔
ประวัติผู้วิจัย.....	๒๑๖

บทที่ ๑

บทนำ

ภูมิหลัง

การเปลี่ยนแปลงทางดนตรีไทย ด้านรูปแบบของการให้บริการแก่สังคมในงานพิธีต่างๆ ในปัจจุบันมิได้ให้ความสำคัญกับประเพณีเพียงอย่างเดียว แต่ได้มีการปรับตัวเพื่อการดำรงอยู่ของผู้ประกอบการทางดนตรีเองด้วย เพื่อรักษาความเป็นสาขาวิชาชีพหนึ่งในสังคมไว้ให้ได้ ซึ่งในบางครั้งอาจเกิดผลกระทบโดยตรงต่อการเก็บรักษาองค์ความรู้ทางด้านดนตรีไทยไปด้วย โดยที่ในอดีตนั้นดนตรีไทยมีสถานะค่อนข้างมั่นคง เป็นผลมาจากการได้รับการสนับสนุนจากชนชั้นสูงของสังคมจนเกิดเป็นระบบอุปถัมภ์ตลอดจนความศรัทธาของประชาชนที่มีต่อดนตรีไทย ในฐานะองค์ประกอบสำคัญที่จะช่วยสร้างความสมบูรณ์ให้แก่พิธีกรรมความเชื่อต่างๆ ได้ เมื่อการเปลี่ยนแปลงทางด้านสังคมและเศรษฐกิจ โดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลงการปกครองในปีพุทธศักราช ๒๔๗๕ ตลอดจนความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีในยุคของความเป็นโลกาภิวัตน์ ได้ส่งผลให้ดนตรีไทยถูกพัฒนาปรับปรุงเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ จนทำให้ในปัจจุบันสังคมดนตรีไทยและการดนตรีไทยไม่ได้อยู่ด้วยระบบอุปถัมภ์เช่นแต่ก่อน แต่ก็ยังมีบทบาทที่สำคัญในวิถีชีวิตของคนในสังคมไทยเกือบทุกระดับ จึงเป็นผลให้ดนตรีไทยต้องปรับตัวให้มีความสามารถในการแข่งขันทั้งในเชิงธุรกิจ และการบริหารจัดการ เพื่อให้เป็นการบริการที่เป็นที่ยอมรับในสังคมแต่ยังคงเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมไว้ได้ เห็นได้ชัดในกรณีของวงปี่พาทย์มอญที่มีบทบาทในพิธีศพของสังคมไทย ทำให้วงปี่พาทย์นางหงส์ซึ่งเคยใช้ในพิธีศพ พิธีพระศพ รวมทั้งพิธีพระบรมศพ อย่างแพร่หลายทั้งในพิธีราชวร และพิธีหลวงมีบทบาทน้อยลงตามลำดับ ประการสำคัญ คือ รูปลักษณะของเครื่องดนตรีที่สวยงาม ภูมิฐาน น้อยกว่าวงปี่พาทย์มอญ บทเพลงของวงปี่พาทย์มอญมีความเหมาะสมกับการประกอบในพิธีกรรมมากกว่า ทำให้วงปี่พาทย์มอญได้รับความนิยมมากขึ้นตามลำดับ จนทำให้มีผู้ประกอบการเพิ่มมากขึ้นตามลำดับ เมื่อมีการแข่งขันมากขึ้นและกิจการปี่พาทย์มอญยังไม่มี ความเข้มแข็งเพียงพอที่จะยึดเป็นอาชีพที่มั่นคงได้ ทำให้ผู้ประกอบการบางรายจึงต้องเลิกกิจการไป นักดนตรีบางคนต้องหันเหไปประกอบอาชีพอื่น แต่บางสำนักด้วยเหตุผลที่ไม่มีทางเลือกในการประกอบอาชีพ และมีความจำเป็นที่ต้องรับผิดชอบต่อสมาชิกในวง และความเป็นทายาทของตระกูลดนตรี จึงยังต้องคงประกอบอาชีพนี้อยู่ต่อไปก็มีอยู่จำนวนไม่น้อย

คณะเจริญศิลป์ ของนายนิคม รัมมะเพียร อำเภอมะนัง จังหวัดสุพรรณบุรี ถือได้ว่าเป็นวงดนตรีไทยที่ได้รับผลกระทบอย่างชัดเจน แต่สามารถปรับตัวตามความเปลี่ยนแปลงให้เข้ากับสภาพความต้องการของสังคมได้ดี และเป็นแนวทางแก่วงดนตรีอื่นๆ ในจังหวัดเดียวกันและจังหวัด

ใกล้เคียง ในทางมานุษยดุริยางควิทยา (Ethnomusicology) ถือว่าเหตุการณ์ดังกล่าวเป็นปรากฏการณ์ทางวัฒนธรรมดนตรีไทยที่สำคัญ ที่จะสามารถอธิบายรูปแบบของการปรับตัวทางวัฒนธรรมดนตรีได้ประการหนึ่ง และยังสามารถคาดการณ์เกี่ยวกับแนวโน้มทางดนตรีไทยได้อีกด้วย ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาการบริหารจัดการและรูปแบบการปรับตัวในการบริการสังคมของวงปี่พาทย์มอญ : คณะเจริญศิลป์ อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี เพื่อค้นหารูปแบบของปรับตัวนั้นตามแนวทางของมานุษยดุริยางควิทยาต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

๑. เพื่อศึกษาการบริหารจัดการวงปี่พาทย์มอญเพื่อให้ได้มาซึ่งความนิยมในการบริการสังคม
๒. เพื่อศึกษาการจัดระเบียบวิธีในการบริหารจัดการทางดนตรี
๓. เพื่อศึกษาและบันทึกโน้ตเพลงมอญที่บรรเลงในพิธีกรรม

คำสำคัญ (Keywords) ของแผนงานวิจัย

วงปี่พาทย์มอญ
การประกอบอาชีพอย่างยั่งยืน
การปรับตัว
การบริการสังคมของวงปี่พาทย์มอญ

ความสำคัญของการวิจัย

ดนตรีไทยเป็นอีกอาชีพหนึ่งที่รับใช้สังคมมายาวนาน กระแสของวัฒนธรรมต่างชาติผนวกกับความเปลี่ยนแปลงของสังคมทำให้เกิดการแข่งขัน การปรับตัวให้อยู่รอดโดยคำนึงถึงความพอใจในการบริการด้านคุณภาพ ความสวยงามมีระเบียบวินัย วงปี่พาทย์มอญเป็นอีกมิติหนึ่งที่มีการปรับตัวพัฒนาการให้บริการกับสังคม

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

๑. ทราบถึงการบริหารจัดการวงปี่พาทย์มอญเพื่อให้ได้มาซึ่งความนิยมของสังคมและนำไปสู่การประกอบอาชีพที่ยั่งยืน
๒. ทราบถึงการสืบทอดและการถ่ายทอดด้านดนตรีของหัวหน้าวงรวมถึงการปกครองลูกวง
๓. ลักษณะของเพลงไทยที่ได้รับความนิยมจากผู้ให้บริการ

นิยามศัพท์เฉพาะ

วงปีพาทย์มอญ

หมายถึง

วงดนตรีของมอญ ที่คนไทยนำมาบรรเลงในงานพิธีต่างๆ โดยเฉพาะงานศพ วงปีพาทย์มอญที่แท้และดั้งเดิมนั้น มีเครื่องบรรเลงเทียบเท่ากับวงเครื่องห้าของไทย คือ

ปี่มอญ

ระนาดเอก

ซ้องมอญวงใหญ่

ตะโพนมอญ

เปิงมาง

โหม่ง (ใบเดียว)

ต่อมาวงปีพาทย์มอญได้มีวิวัฒนาการขยายวงเพิ่มเครื่องดนตรีตามแบบอย่างวงปีพาทย์ไทย คือ เพิ่มเป็นวงปีพาทย์มอญเครื่องคู่ และวงปีพาทย์มอญเครื่องใหญ่ตามลำดับ ดังนี้

ปี่มอญ

ระนาดเอก

ระนาดเอกเหล็ก

ระนาดทุ้ม

ระนาดทุ้มเหล็ก

ซ้องมอญวงใหญ่

ซ้องมอญวงเล็ก

ตะโพนมอญ

เปิงมางคอก

ฉิ่ง

ฉาบเล็ก

ฉาบใหญ่

โหม่ง ๓ ใบ

โค้ง	หมายถึง	การนับจำนวนช่องมอญในวงปีพาทย์มอญ แล้วนำมาเรียกแทนขนาดของวงปีพาทย์มอญ เช่น วงปีพาทย์มอญที่มีช่องมอญ ๕ วง จะเรียกว่าวงปีพาทย์มอญ ๕ โค้ง
เวลา	หมายถึง	หน่วยนับของการรับงานบรรเลงปีพาทย์มอญ ในงานศพ ซึ่งมีตั้งแต่ ๑ เวลา เป็นต้นไป รายละเอียดของ “เวลา” ดังนี้ - งาน ๑ เวลา คือ เข้าถึงบริเวณงานและเริ่มบรรเลงตั้งแต่เวลา ประมาณ ๑๕.๐๐ น.ถึง ๒๒.๐๐ น. ของวันแรก (เท่ากับ ๑ เวลา) - งาน ๒ เวลา คือ เข้าถึงบริเวณงานและเริ่มบรรเลงตั้งแต่เวลา ประมาณ ๑๕.๐๐ น.ถึง ๒๒.๐๐ น. ของวันแรก (เท่ากับ ๑ เวลา) เริ่มบรรเลงตั้งแต่ ๖.๐๐ น. ถึงการประชุมเพลิง หรือการปลงศพประมาณ ๑๕.๐๐ น. (เท่ากับ ๑ เวลา) รวมเป็น ๒ เวลา - งาน ๓ เวลา คือ เข้าถึงบริเวณงานและเริ่มบรรเลงตั้งแต่เวลา ประมาณ ๑๕.๐๐ น.ถึง ๒๒.๐๐ น. ของวันแรก (เท่ากับ ๑ เวลา) เริ่มบรรเลงตั้งแต่ ๖.๐๐ น. ถึงพิธีประชุมเพลิง หรือปลงศพประมาณ ๑๕.๐๐ น. (เท่ากับ ๑ เวลา) บรรเลงตั้งแต่ ๑๗.๐๐ น.ถึงการเผาจริง ประมาณ ๒๑.๐๐ น. (เท่ากับ ๑ เวลา)
วันกับคืน	หมายถึง	งานบรรเลงปีพาทย์มอญที่รับงานเป็นประเภท ๒ เวลา

เพลงมอญ	หมายถึง	เพลงในพิธีและเพลงที่ใช้ประกอบโดยวงปี่พาทย์มอญ
เพลงเถา	หมายถึง	เพลงเถา คือระเบียบวิธีการบรรเลงและขับร้องเพลงไทยที่มีอัตราลดหลั่นกัน ประกอบด้วยอัตราสามชั้น สองชั้น และ ชั้นเดียว อัตราที่ลดหลั่นกันนี้จะต้องมีไม่น้อยกว่า ๓ ชั้น จึงเรียกได้ว่าเพลงเถา ส่วนอัตราสี่ชั้น และอัตราครึ่งชั้นนั้นในปัจจุบันไม่ค่อยนิยมบรรเลงกันแล้วเพราะอัตราสี่ชั้นจะมีท่วงทำนองซ้ำยืดยาด อัตราครึ่งชั้นก็เร็วเกินไป ทำให้ไม่ได้รับความนิยม
เพลงเกร็ด	หมายถึง	เพลงเกร็ด เป็นเพลงขนาดย่อม นำมาขับร้องและบรรเลงเป็นเพลงๆ ไป อาจเป็นอัตราจังหวะใดจังหวะหนึ่ง ในชุดของเพลงเถา หรือเป็นเพลงใดเพลงหนึ่งจากชุดเพลงตับ หรือเพลงเรื่องก็ได้ เพลงเกร็ดที่ขับร้องและบรรเลงกันอยู่โดยทั่วไป มักจะมีบทร้องที่มีความหมาย มีคติ มีความซาบซึ้งประทับใจและมีช่วงทำนองที่มีความไพเราะเป็นพิเศษ ตัวอย่างเพลงเกร็ด เช่น เพลงแป๊ะ (สามชั้น) เพลงแขกสาหร่าย (สองชั้น) เป็นต้น
หน้าทับ	หมายถึง	เกณฑ์การนับจังหวะ เพื่อบอกขนาดความสั้นยาวของเพลง โดย เมื่อนำหน้าทับตีจบไปเที่ยวหนึ่งก็นับเป็น ๑ จังหวะ ตีจบไป ๒ เที่ยวก็เป็น ๒ จังหวะ แต่หน้าทับที่ใช้เป็นเกณฑ์ในการกำหนดจังหวะนี้ โดยปกติใช้แต่หน้าทับที่เป็นประเภทของเพลงนั้นๆ เช่น พรบไก่อ่ (ดูคำว่าพรบไก่อ่) หรือสองไม้ (ดูคำว่าสองไม้) กับอัตราชั้นของเพลง เช่น ๓ ชั้น ๒ ชั้น และชั้นเดียว ส่วนเพลงที่มีหน้าทับพิเศษซึ่งมีความยาวมา ก็มีได้ถือเอาหน้าทับประจำเพลงเช่นนั้นมาเป็นเกณฑ์กำหนดจังหวะ

เช่น เพลงตระนิมิต (๒ ชั้น) ซึ่งมีหน้าทับตะโพน
ประจำเพลงอยู่ เวลาบรรเลงตะโพนก็จะตีหน้าทับ
ตระ ซึ่งมีความยาวเท่ากันกับทำนองเพลง
หน้าทับกับทำนองเพลงก็จะจบลงพร้อมกัน
แล้วจะถือว่าเพลงตระนิมิตมีจังหวะเดียวหาได้ไม่
หากจะตรวจให้ทราบว่าเพลงตระนิมิตมีกี่จังหวะ
ก็ต้องใช้หน้าทับปรบไ้ ๒ ชั้น เป็นเกณฑ์
ตรวจสอบ เพราะเพลงตระนิมิตเป็นเพลงประเภท
หน้าทับปรบไ้ เมื่อนำหน้าทับปรบไ้มาตีเข้ากับ
ทำนองเพลงตระนิมิตก็จะตีหน้าทับได้ ๘ เที้ยว
จึงเป็นอันรู้ได้ว่าเพลงตระนิมิตมี ๘ จังหวะ การที่
นักดนตรีพูดกันว่าเพลงนี้เท่านั้นจังหวะ เพลงนั้น
เท่านั้นจังหวะ ก็หมายถึง การนับจังหวะหน้าทับ
ดังกล่าวมานี้

บทที่ ๒

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการวงปีพาทย์มอญบนพื้นฐานของความเข้มแข็งทางวัฒนธรรมและการประกอบอาชีพอย่างยั่งยืนผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและผลการวิจัยจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาครั้งนี้ ดังนี้

๑. เอกสารที่เกี่ยวข้อง

สุกรี เจริญสุข (www.music.mahidol.ac.th/musicjournal/aug2004/mused_august04) ได้กล่าวถึง สภาพของครูดนตรีไว้ว่า สิ่งที่พบจากครูดนตรีประการหนึ่งก็คือ "ครูที่สอนดนตรีเล่นดนตรีไม่เป็น" โดยเฉพาะอย่างยิ่งครูดนตรีในโรงเรียนสามัญ ครูดนตรีไม่ต่างไปจากครูสอนหนังสือ สอนความรู้เรื่องดนตรีจากหนังสือ แต่ไม่ได้สอนดนตรีจากตัวดนตรี หากจะมองลึกลงไปว่า ทำไมเด็กไทยจึงเล่นดนตรีไม่เป็น ทั้งๆ ที่ทุกโรงเรียนมีครูดนตรี มีชั่วโมงเรียนดนตรี มีเครื่องดนตรี มีหลักสูตรสอนดนตรี คำตอบก็เพราะไม่มีครูดนตรี มีแต่ครูสอนหนังสือ ครูมีความเอาใจใส่เรื่อง การสอนดนตรีน้อยเกินไป

ครูดนตรีอีกประเภทหนึ่งอยู่ในสภาพที่หมดไฟ ครูดนตรีที่หมดไฟส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ขยัน มีความรู้มีความสามารถสูงมาก่อน แต่เนื่องจากถูกแรงปะทะในการทำงานมากเกินไป ผิดหวังและชอกช้ำจากการทำงานบ่อยเกินไป ไม่ประสบความสำเร็จในการทำงาน ไม่ได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหาร ได้รับการเยาะเย้ยและถูกซ้ำเติมจากการทำงาน ในที่สุดครูดนตรีก็ล้าและหมดไฟ หมดพลังหมดสภาพ กลายเป็นครูดนตรีที่อยู่ไปวันๆ

ครูดนตรีสภาพหนึ่ง ขยันทำมาหากิน ส่วนใหญ่เป็นครูดนตรีที่มีฝีมือ เป้าหมายของครูดนตรีเหล่านี้จะทำงานเพื่อเงินเป็นหลัก เป็นครูดนตรีสอนรายชั่วโมง ทำงานเพื่อนับชั่วโมง ต้องการสอนมีชั่วโมงเยอะๆ สอนให้หมดชั่วโมง เพราะการสอนเยอะจะได้เงินเยอะ ครูเหล่านี้ไม่ต้องการหยุดสอน ต้องการทำงาน บางคนทำงานโดยไม่มีวันหยุด ไม่ต้องการพัฒนาใดๆ ทั้งสิ้น กลัวจะเสียรายได้เสียลูกค้า ครูดนตรีเหล่านี้มีฝีมือ มีฐานะดี แต่ผลงานไม่มีคุณภาพ เพราะขาดจิตวิญญาณ

ครูดนตรีอีกจำนวนหนึ่ง ต้องเปลี่ยนแปลงอาชีพ เป็นครูไต่เต้าเพื่อไปเป็นผู้บริหาร โดยทั่วไปแล้ว ก็เป็นครูดนตรีที่มีฝีมือ แต่เนื่องจากไม่ได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหาร จึงเปลี่ยนอาชีพไปทำงานเป็นผู้บริหารเสียเอง ไปเป็นครูผู้ปกครอง เป็นผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ เป็นหัวหน้าควบคุมยานยนต์ เป็นรองคณบดี เป็นคณบดี เป็นหัวหน้าศูนย์วัฒนธรรม หัวหน้าห้องสมุด

เป็นกรรมการบริหาร ฯลฯ เพราะว่าครูดนตรีอยู่ในฐานะต่ำต้อย จึงหยุดสอนดนตรีไปทำงานการเมืองของโรงเรียนหรือของสถาบันการศึกษา ได้ดิบได้ดีมากกว่า โดยเลิกเป็นครูดนตรี

สภาพของครูดนตรีส่วนใหญ่จึงอยู่ในสภาพไม่ศึกษาและไม่พัฒนา ไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับความเปลี่ยนแปลงได้ ไม่อ่านหนังสือ (ดนตรี) ไม่เล่นดนตรี ไม่ฟังดนตรี ไม่ดูดนตรี ไม่ค้นคว้า ซึ่งเป็นครูดนตรีที่หมดสภาพ

สำหรับครูดนตรีที่ขยันทำมาหากิน ก็ไม่มีเวลาในการพัฒนาองค์ความรู้ หากินกับความรู้เก่าๆ ที่มีอยู่แล้ว คนที่ไม่มีความรู้และไม่ขยัน ก็ไม่มีปัจจัยเงินมาสนับสนุน เมื่อครูดนตรีที่เก่งแล้วก็ทนงตนว่ารู้แล้ว ดูถูกความรู้ใหม่ แบบชาลันถั่วย เพราะคิดว่าไม่มีอะไรใหม่ ประกอบกับครูดนตรีที่ไม่มีอะไรเหลือจึงทำให้สภาพโดยรวมแล้วครูดนตรีของไทยจึงไม่พัฒนา และไม่มีเวลาสำหรับรับความรู้ใหม่ๆ

ธนิต อยู่โพธิ์. (๒๕๓๐) ได้กล่าวถึง ซ้องวง เป็นเครื่องที่คิดประดิษฐ์สร้างให้วิวัฒนาการมาโดยลำดับ จากซ้องเดียว (๑๐) ซ้องคู่ (๑๒) และซ้องราง (๑๔) วงซ้องใช้ต้นหวายโป่ง ทำเป็นร้านสูงประมาณ ๒๔ ซม. หวายเส้นนอกกับเส้นในห่างกันประมาณ ๑๔ – ๑๗ ซม. ดัดโค้งเป็นวงล้อมไปเกือบคนนั่งดี เปิดช่องไว้สำหรับทางเข้าด้านหลังคนตี ห่างกันราว ๒๐ – ๓๐ ซม. ขนาดของวงกว้างจากขอบวงในทางซ้ายไปถึงขอบวงในด้านขวา กว้างประมาณ ๘๒ ซม. จากด้านหน้าถึงด้านหลัง กว้างประมาณ ๖๖ ซม. พอให้คนนั่งดีขัดสมาธิได้สบาย และเจาะรูลูกซ้องทางขอบฉัตร ลูกละ ๔ รู ใช้เชือกหนังร้อยผูกกับเรือนซ้องให้ปุมลูกซ้องหงายขึ้นผูกเรียงลำดับขนาดลูกต้นไปหาลูกยอด ตั้งแต่ใหญ่ไปหาเล็ก เรียงลำดับตั้งแต่เสียงต่ำไปหาเสียงสูง ซ้องวงหนึ่งมีจำนวน ๑๖ ลูก ลูกต้นวัดผ่านศูนย์กลางประมาณ ๑๗ ซม. อยู่ทางซ้ายมือด้านหลังผู้ตี ลูกยอดวัดผ่านศูนย์กลางประมาณ ๑๒ ซม. อยู่ทางขวามือด้านหลังผู้ตี และใช้ตีด้วยไม้ตี ทำด้วยแผ่นหนังดิบตัดเป็นวงกลมเจาะกลาง สอดด้ามไม้สำหรับมือถือ วงหนึ่งใช้ไม้ตี ๒ อัน ถือตีมือละข้าง

การประดิษฐ์ซ้องวงคงเกิดขึ้นก่อนระนาด เพราะมีภาพแกะสลักวงปี่พาทย์แต่โบราณมีซ้องวงแต่ไม่มีระนาด และในสมัยโบราณ เช่นในกรุงศรีอยุธยา ซ้องวงคงมีขนาดเดียว ใช้บรรเลงผสมวงปี่พาทย์ ต่อมาเมื่อมีผู้สร้างซ้องวงขึ้นอีกขนาดหนึ่ง วงย่อมกว่าที่กล่าวนี้ จึงเรียกซ้องวงขนาดเก่าว่า “ซ้องวงใหญ่”

ในกรณีการศึกษาบทเพลงที่ประกอบการแสดง พรรณราย คำโสภา(๒๕๔๑:๑)ได้ศึกษาบทเพลงที่ใช้ประกอบการแสดงโดยใช้วงกันตรึม ซึ่งเป็นการศึกษาวิเคราะห์ทั้งทางวัฒนธรรมและบทเพลง ผลการศึกษา ปรากฏว่า วิธีการแสดง ตลอดจนเครื่องดนตรีในวงกันตรึมแบบดั้งเดิมนั้นแตกต่างจากวงกันตรึมที่ปรากฏอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งเป็นวงกันตรึมที่ประยุกต์แล้ว การศึกษาวิเคราะห์

แนวทำนองเพลงนั้นได้ศึกษาเพลงบรรเลงโดยใช้วงกันตรึมจำนวน ๔ เพลง ผลคือ ได้แนวทำนองหลักของเพลง รวมทั้งรูปแบบของบทเพลงกันตรึม ในทำนองเดียวกันนี้ ในด้านบทเพลงและการวิเคราะห์ศรันธย์ นักรบ (๒๕๔๑:๑๗๖-๑๗๙) ได้ศึกษาเรื่องดนตรีชาวเขาเผ่าเย้า ผลการศึกษาพบว่า บทเพลงที่ใช้บรรเลงประกอบพิธีกรรมสำคัญ ๓ พิธีกรรมมีทั้งหมด ๑๑ บทเพลง และได้สรุปว่า โครงสร้างหลักของทำนองประกอบด้วยกลุ่มโน้ตเสียงยาวสลับกันกลุ่มโน้ตที่เป็นวลีสั้นๆ นักดนตรีมีอิสระในการสร้างเสียง รูปพรรณของเพลงเป็นลักษณะแนวทำนองเดียว และไม่มีรูปแบบของการประพันธ์เป็นลักษณะการบรรเลงไปเรื่อย ๆ

งามพิศ สัตย์สงวน (๒๕๓๗ : ๒-๗) กล่าวถึงหลักการศึกษาทางมานุษยวิทยาไว้ว่า มานุษยวิทยา เป็นวิชาที่ศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมของมนุษย์ทุกด้านทั้งในอดีตและปัจจุบัน หรือศึกษาเกี่ยวกับ “วัฒนธรรม” วิชามานุษยวิทยาวัฒนธรรมมักเน้นการศึกษาประชากรที่ยังมีชีวิตอยู่ ซึ่งจะศึกษาเกี่ยวกับระบบความเชื่อ ระบบการปกครอง เศรษฐกิจ กฎหมาย และอื่น ๆ นักมานุษยวิทยาให้ความหมายของคำ “วัฒนธรรม” ว่า หมายถึง วิถีชีวิต หรือชีวิตความเป็นอยู่ การล่าสัตว์ การเลี้ยงดู การรักษาพยาบาล และเรื่องอื่น ๆ วัฒนธรรมแสดงออกมาให้เห็นได้โดยแบบแผนพฤติกรรมต่าง ๆ เหล่านั้น ซึ่งแบบแผนพฤติกรรมเหล่านั้นจะสะท้อนให้เห็นกฎเกณฑ์ ข้อบังคับต่าง ๆ ที่กำหนดว่ามนุษย์ในสังคมจะมีพฤติกรรมทางสังคมต่อกันอย่างไรบ้าง และหลักการสำคัญอีกอย่างหนึ่งที่นักมานุษยวิทยาจะเข้าใจพฤติกรรมของมนุษยชาติได้ คือจะต้องทำความเข้าใจ “ความเหมือน” และ “ความแตกต่าง” ทางวัฒนธรรม รวมทั้งต้องเข้าใจพัฒนาการหรือการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรม

เมื่อนักมานุษยวิทยามีเป้าหมายที่จะทำความเข้าใจธรรมชาติของมนุษย์ และเข้าใจความเหมือนและความแตกต่างในพฤติกรรมด้านต่าง ๆ ของมนุษยชาติแล้ว นักมานุษยวิทยาจึงต้องทำวิจัยสนาม และใช้งานวิจัยสนามทางมานุษยวิทยา เป็นแนวทางที่จะเข้าใจธรรมชาติของมนุษย์หรือพฤติกรรมที่แท้จริงของมนุษย์ โดยใช้วิธีการสังเกตในสภาพธรรมชาติ (Natural Setting) คือในสถานที่ที่คนอยู่อาศัยและใช้ชีวิตประจำวันกัน จากนั้นก็จะเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมของมนุษย์ในแง่มุมต่าง ๆ ซึ่งต้องใช้เวลาเพื่อสังเกตและมีส่วนร่วมทางสังคมกับชาวบ้าน

ทฤษฎีอีกทฤษฎีหนึ่งที่น่าสนใจในการศึกษาในครั้งนี้ คือ ทฤษฎีนิเวศวิทยาวัฒนธรรม (Cultural Ecology) (งามพิศ สัตย์สงวน. ๒๕๓๗ : ๓๖) ซึ่งมีแนวคิดหลักว่า สภาพแวดล้อมมีอิทธิพลต่อวัฒนธรรมมากที่สุด ทฤษฎีนี้มองวัฒนธรรมว่า เป็นการปรับตัวต่อปัญหาเบื้องต้นที่เกี่ยวข้องกับการดิ้นรนเพื่อมีชีวิตอยู่และการผลิต สัจวัต (งามพิศ สัตย์สงวน. ๒๕๓๗ : ๓; อ้างอิง

จาก Steward) เป็นนักมานุษยวิทยาผู้สนใจศึกษาทฤษฎีนิเวศวิทยาวัฒนธรรม ได้มองวัฒนธรรมว่า เป็นระบบพื้นฐานที่ตอบสนองการปรับตัวต่อสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ สจ๊วตคิดว่าวิวัฒนาการทางวัฒนธรรมอาจเคลื่อนตัวไปได้ในหลายทิศทาง

ส่วนเอกสารที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมสำหรับการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ จะเก็บข้อมูลเกี่ยวกับวัฒนธรรมของชาวลาวโซ่ง โดยยึดแนวทางวัฒนธรรมที่จะอ้างอิงต่อไปนี้

ศาสตราจารย์ นายแพทย์ ประเวศ วะสี. (๒๕๓๒ : ๑-๒๒) ได้กล่าวถึงวัฒนธรรมในหนังสือ วัฒนธรรมกับการพัฒนา มีเนื้อหาพอสรุปได้ ดังนี้ วัฒนธรรม คือพลังของภูมิปัญญา ซึ่งเป็นรากฐานของสังคม เศรษฐกิจ การเมืองของชุมชน ซึ่งได้มาจากการเลือกสรร กลั่นกรอง ลองใช้ และถ่ายทอด ด้วยการปฏิบัติสืบทอดต่อเนื่องกันมา วัฒนธรรมเป็นเครื่องมือสำคัญที่ทำให้สังคมเข้มแข็งซึ่งมีคุณลักษณะที่สำคัญ ๘ ประการ ดังนี้

๑. มีความหลากหลายกระจายอำนาจ
๒. กระจายรายได้และสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจ
๓. ส่งเสริมศักดิ์ศรีของชุมชน
๔. มีความบูรณาการ
๕. สร้างความประสานสอดคล้อง
๖. มีการพัฒนาจิตใจ และจิตวิญญาณอันลึกซึ้ง
๗. ส่งเสริมความเข้มแข็งของสังคม
๘. เป็นการผดุงศีลธรรมของสังคม

มานพ วิสุทธิแพทย์ (๒๕๓๓ : ๑) ได้กล่าวถึงหลักการต่างๆ ของการวิเคราะห์ดนตรีไทยไว้ในดนตรีวิเคราะห์ว่า ระดับเสียงของเครื่องดนตรีไทย มีระยะห่างของเสียงเรียงตามลำดับเท่าๆ กัน โดยใน ๑ คู่แปด จะมี ๗ เสียง ซึ่งพบในเครื่องดนตรีที่ตั้งเสียงตายตัวเช่น ระนาด ซอด้วง ปี่ ขลุ่ย จะเข้ สำหรับในเรื่องบันไดเสียงของดนตรีไทย ได้กล่าวถึง ๒ สิ่ง คือบันไดเสียง ๕ เสียงหรือ Pentatonic Scale และการแบ่ง ๗ เสียงเท่าๆ กันในคู่แปด ซึ่งในเพลงไทยทั้ง ๒ สิ่งนั้น จะมีความสัมพันธ์กันมากทำให้เกิดความสับสนได้ นอกจากนี้ยังได้กล่าวถึงรูปแบบทำนองหลัก แนวทำนองและแนวประสาน ลูกตก วรรณเพลง ตามลำดับ

สำนักมาตรฐานอุดมศึกษา สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย. (๒๕๓๔). ได้กล่าวถึงการบรรเลงซอด้วงใหญ่ไว้ใน เกณฑ์มาตรฐานสาขาและวิชาชีพดนตรีไทย ว่า

วิธีตีฆ้องวงใหญ่

๑. ลักษณะการตี

- ๑.๑ ตีวงตีให้หน้าไม้ตีตั้งฉากกับลูกฆ้อง
- ๑.๒ ตีถูกต้องกลางปุ่มลูกฆ้องให้เต็มปิ่นไม้ตี
- ๑.๓ ใช้ข้อมือและกล้ามเนื้อแขนเป็นหลัก
- ๑.๔ ยกไม้ตีสูงพอสมควร (ประมาณ ๕ – ๖ นิ้วฟุต) ในชั้นที่ ๑-๓
- ๑.๕ ขณะบรรเลงควรหมุนหน้าไม้ตีเพื่อไม่ให้หัวไม้ตีเสียรูปทรงและกระทำได้อีก

กาลเทศะ

- ๑.๖ ขณะเตรียมรับร้อง ห้ามใช้ข้อศอกท้าวไปที่ส่วนใดส่วนหนึ่งของวงฆ้อง

๒. วิธีการตี มีดังต่อไปนี้ ทั้งนี้การประเมินจะถือตามมาตรฐานทางวิชาการ

๒.๑ ตีไล่เสียงที่ละมือขึ้นลง

โดยใช้มือซ้ายตีที่ลูกทั้ง (ลูกทวน) หรือลูกที่มีเสียงต่ำสุด ซึ่งอยู่ทางซ้ายมือของผู้บรรเลง และตีเรียงขึ้นไป จนได้คู่แปดกับลูกทั้ง คือ ครึ่งวงของลูกฆ้อง แล้วเปลี่ยนไปใช้มือขวาไล่ต่อไปจนถึงลูกยอด หรือลูกที่มีเสียงสูงสุด ซึ่งอยู่ทางขวามือของผู้บรรเลงและในทำนองกลับกันใช้มือขวาตีที่ลูกยอดไล่เรียงลงมาให้ได้คู่แปดกับลูกยอด แล้วเปลี่ยนใช้มือซ้ายไล่เรียงลงมาจนถึงลูกทั้ง

๒.๒ ตีไล่เสียงสลับมือ

โดยการตีสลับมือซ้ายมือขวาจากเสียงต่ำสุดไปหาเสียงสูงโดยใช้มือซ้ายตีลงไปก่อน แล้วตามด้วยมือขวา เมื่อมือขวาตีถึงลูกยอด (เสียงสูงสุด) ให้ตีถอยลงมาโดยเริ่มด้วยมือซ้ายตีลงที่ลูกรองยอดก่อน ตามด้วยมือขวาตีลงที่ลูกยอดแล้วตีสลับลงมาจนถึงเสียงต่ำสุด

๒.๓ ตีสองมือพร้อมกันเป็นคู่ต่าง ๆ

๒.๓.๑ โดยลดน้ำหนักมือเท่ากัน

ใช้มือซ้ายและมือขวาตีลงไปที่ลูกฆ้องพร้อมกันทั้งสองมือ โดยใช้น้ำหนักมือทั้งสองเท่ากันและมีเสียงประมาณกัน

๒.๓.๒ โดยเน้นน้ำหนักมือขวามากกว่ามือซ้าย

ใช้มือซ้ายและมือขวาตีลงไปที่ลูกฆ้องพร้อมกันทั้งสองมือ โดยเน้นน้ำหนักมือขวาที่ตีลงไปให้ดังชัดเจนกว่ามือซ้ายเล็กน้อย

๒.๓.๓ โดยเน้นน้ำหนักมือซ้ายมากกว่ามือขวา

ใช้มือซ้ายและมือขวาดีลงไปที่ลูกห้อยพร้อมกันทั้งสองมือ โดยเน้นน้ำหนักมือซ้ายที่ตีลงไปให้ดังชัดเจนกว่ามือขวาเล็กน้อย

๒.๔ ตีกรอคู่ต่าง ๆ

๒.๔.๑ โดยลงน้ำหนักมือเท่ากัน

โดยการใช้มือซ้ายตีลงก่อนแล้วตามด้วยมือขวาสลับกันให้เกิดพยางค์ถี่ ๆ มือซ้ายและมือขวาดังต้องมีน้ำหนักเท่ากัน โดยให้จบลงด้วยมือขวา

๒.๔.๒ โดยลงน้ำหนักมือขวามากกว่ามือซ้าย

โดยการใช้มือซ้ายตีลงก่อนแล้วตามด้วยมือขวาสลับกันให้เกิดพยางค์ถี่ ๆ แต่ให้มือขวามีน้ำหนักมากกว่ามือซ้ายเล็กน้อย โดยให้จบลงด้วยมือขวา

๒.๔.๓ โดยลงน้ำหนักมือซ้ายมากกว่ามือขวา

โดยการใช้มือซ้ายตีลงก่อนแล้วตามด้วยมือขวาสลับกันให้เกิดพยางค์ถี่ ๆ เน้นน้ำหนักมือซ้ายให้ดังชัดเจนมากกว่ามือขวาเล็กน้อย โดยจบลงด้วยมือขวา

๒.๕ ตีผสมมือ และการแบ่งมือเบื้องต้น

๒.๕.๑ ได้เสียงขึ้น ๓ เสียง

โดยเริ่มจากลูกทั้งไปหาลูกยอด ทั้งแบบเรียงเสียง และข้ามเสียง โดยรูปแบบการแบ่งมือ ซ้าย – ขวา – ขวา

๒.๕.๒ ได้เสียงลง ๓ เสียง

โดยเริ่มจากลูกยอดไปหาลูกทั้ง ทั้งแบบเรียงเสียง และข้ามเสียง โดยรูปแบบการแบ่งมือ ขวา – ซ้าย – ซ้าย

๒.๕.๓ ได้ขึ้น ๔ เสียง

โดยเริ่มจากลูกทั้งไปหาลูกยอด ทั้งแบบเรียงเสียง และข้ามเสียง โดยรูปแบบการแบ่งมือ ซ้าย – ซ้าย – ขวา – ขวา

๒.๕.๔ ได้ลง ๔ เสียง

โดยเริ่มจากลูกยอดไปหาลูกทั้ง ทั้งแบบเรียงเสียง และข้ามเสียง โดยรูปแบบการแบ่งมือ ขวา - ขวา – ซ้าย – ซ้าย

๒.๕.๕ ได้เสียงขึ้นเกิน ๔ เสียงแต่ไม่เกินช่วงคู่ ๘

โดยเริ่มจากลูกทั้ง ทั้งแบบเรียงเสียง และข้ามเสียง โดยรูปแบบการแบ่งมือ ซ้าย – ตามด้วยขวาทั้งหมด

๒.๕.๖ ไต่เสียงลงเกิน ๔ เสียงแต่ไม่เกินช่วงคู่ ๘

โดยเริ่มจากลูกยอด ทั้งแบบเรียงเสียง และข้ามเสียง โดย รูปแบบการแบ่งมือ ขวา – ตามด้วยซ้ายทั้งหมด

๒.๖ ตีสะบัดขึ้นลง

โดยการใช้มือซ้ายตีลงไปหนึ่งเสียงและตามด้วยมือขวาสองเสียง โดยใช้ความเร็วพอประมาณ และในทางกลับกัน โดยการใช้มือขวาตีลงไปหนึ่งเสียงและตามด้วยมือซ้ายสองเสียง โดยใช้ความเร็วพอประมาณทั้งแบบการตีเรียงเสียงและข้ามเสียง

๒.๗ ตีประคบมือขวา

๒.๗.๑ ตีหน้า

โดยการใช้มือขวาตีลงไปที่ปุ่มของลูกซ่อง แล้วยังคงวางตะไกว คือ ไม่ยกมือและไม่กดมือที่ลูกซ่อง

๒.๗.๒ ตีหน้า

โดยการใช้มือขวาตีลงไปที่ปุ่มของลูกซ่อง แล้วยกไม้ตีขึ้นเพียงเล็กน้อย เพื่อเกิดเสียงกังวานพอประมาณ แล้วจึงใช้ไม้ตีกดลงไปเพื่อห้ามเสียง

๒.๗.๓ ตีหน้า

โดยการใช้มือขวาตีลงไปที่ปุ่มของลูกซ่อง แล้วยกไม้ตีขึ้นเพื่อเกิดเสียงดังกังวานยาวพอควร แล้วจึงใช้ไม้ตีกดห้ามเสียง

๒.๗.๔ ตีหน้า

โดยการใช้มือขวาตีลงไปที่ปุ่มของลูกซ่องด้วยการใช้กำลังแขนและข้อมือช่วยเน้นให้มีเสียงกังวาน แล้วรีบยกมือขึ้นทันที

๒.๘ ตีประคบมือซ้าย

๒.๘.๑ ตีตะ

โดยการใช้มือซ้ายตีลงไปที่ปุ่มของลูกซ่อง แล้วยังคงวางตะไกว คือ ไม่ยกมือและไม่กดมือที่ลูกซ่อง

๒.๘.๒ ตีตะ

โดยการใช้มือซ้ายตีลงไปที่ปุ่มของลูกซ่อง แล้วยกไม้ตีขึ้นเพียงเล็กน้อย เพื่อเกิดเสียงกังวานพอประมาณ แล้วใช้ไม้ตีกดลงไปเพื่อห้ามเสียงทันที

๒.๘.๓ ตีตีด

โดยการใช้มือซ้ายตีลงไปตีปุ่มของลูกซึ้ง แล้วยกไม้ตีขึ้นเพื่อเกิดเสียงดัง
กังวานยาวพอควร แล้วจึงใช้ไม้ตีกดห้ามเสียง

๒.๘.๔ ตีตึง

โดยการใช้มือซ้ายตีลงไปตีปุ่มของลูกซึ้งด้วยการใช้กำลั้งแขนและข้อมือ
ช่วยเน้นให้มีเสียงกังวาน แล้วรีบยกมือขึ้นทันที

๒.๙ ตีกระทบคู่ ๓

คือ การตี ๒ มือ เป็นคู่ ๓ ให้เหลื่อมกัน โดยมือซ้ายตีนาลงก่อนแล้วกดไว้ ส่วน
มือขวาตีตามลงไปด้วยน้ำหนักที่มากกว่าแล้วยกขึ้นให้เสียงกังวาน

๒.๑๐ ตีกวาด ขึ้นลง คู่ ๔ คู่ ๘

๒.๑๐.๑ ตีกวาดขึ้น คู่ ๔ คู่ ๘

ใช้มือขวากวาดขึ้น จากเสียงที่กำหนดผ่านปุ่มของลูกซึ้งไปให้ตรงจำนวน
คู่ ๔ หรือคู่ ๘ ในจังหวะที่มีมือขวาเริ่มกวาด ให้มือซ้ายตีลงไปยังเสียงที่
เริ่มกวาด เมื่อกวาดถึงเสียงที่ต้องการ (คู่ ๔ หรือ ๘) ทั้งมือซ้ายและมือ
ขวาตีพร้อมกันให้ลงจังหวะ

๒.๑๐.๒ ตีกวาดลง คู่ ๔ คู่ ๘

ใช้มือขวากวาดขึ้น จากเสียงที่กำหนดผ่านปุ่มของลูกซึ้งไปให้ตรงจำนวน
คู่ ๔ หรือคู่ ๘ เมื่อกวาดถึงเสียงที่ต้องการ (คู่ ๔ หรือ ๘) ทั้งมือซ้าย
และมือขวาตีพร้อมกันให้ลงจังหวะห่างกันคู่ ๔ (มือขวาอยู่ตำแหน่งเสียงที่
ต้องการ)

๒.๑๐.๓ ตีกวาด ลง – ขึ้น

ใช้มือขวากวาดลงจากเสียงที่ต้องการ แล้วกวาดขึ้น ในขณะที่มือขวา
กวาดขึ้น ให้มือซ้ายตีลงจังหวะไปยังเสียงที่ต้องการเมื่อมือขวากวาดขึ้นถึง
เสียงที่ต้องการแล้ว ทั้งมือซ้ายและมือขวาตีพร้อมกันเป็นคู่ ๘ ให้ลง
จังหวะ

๒.๑๑ ตีสองมือพร้อมกันเป็นคู่จากคู่ ๘ ถึง ๑๖

โดยการใช้มือขวาตีลงที่ปุ่มของลูกซึ้งลูกยอดหรือลูกซึ้งรองยอด และใช้มือ
ซ้ายตีให้ได้คู่แปดกับลูกยอดหรือลูกรองยอด ให้มือขวาตีขึ้นเสียงอยู่ลูกเดิมแล้วใช้
มือซ้ายไล่เสียงจากคู่ ๘ ลงไปจนครบคู่ ๑๖

๒.๑๒ ตีกรอคู่ต่าง ๆ ตั้งแต่คู่ ๘ ถึง คู่ ๑๖

โดยการใช้มือซ้ายตีลงปุ่มของลูกส่งลูกทั้งหรือลูกทวนและใช้มือขวาตีให้ได้คู่
แปดกับลูกทั้งหรือลูกทวนในลักษณะของการกรอใช้มือขวาตีกรอขึ้นไปทีละเสียง
จนครบคู่ ๑๖ โดยให้มือซ้ายตียืนเสียงอยู่ลูกเดิม

๒.๑๓ ตีสะบัดสอจำนวน

โดยการใช้วิธีตีสะบัดตามปกติ สลับการดำเนินทำนองเป็นประโยค ๆ ไป

๒.๑๔ ตีไปรย

โดยการใช้วิธีตีสลับไล่เสียงซ้ายขวา พร้อมทั้งสะบัดข้อมือซ้ายขวาเล็กน้อย ใน
ลักษณะอาการเปิดมือพอประมาณ

๒.๑๕ ตีสะบัดเดี่ยว

โดยการใช้มือขวาตีสองเสียง และใช้มือซ้ายตีหนึ่งเสียงทั้งขาขึ้นและขาลง

๒.๑๖ ตีไขว้มือ

โดยการใช้มือขวาตียืนหนึ่งเสียงและใช้มือซ้ายตีอีกเสียงหนึ่งเป็นคู่เสียงสลับกับ
มือขวา แล้วยกมือซ้ายข้ามมือขวาในลักษณะของกากบาท (x) ให้ได้คู่ต่าง ๆ ตามที่
ต้องการ หรือกลับกัน (คือยืนเสียงมือหนึ่ง และเดินเสียงอีกมือหนึ่ง)

๒.๑๗ ตีสะบัดห้ามเสียง

โดยการใช้วิธีตีสะบัดตามปกติ พร้อมทั้งมีการประคบน้ำมือ

๒.๑๘ ตีกรอด

โดยการใช้มือขวาตียืนเสียงในลักษณะสปริงข้อมือเล็กน้อย (ให้เกิดเสียงชิดกันไม่ต่ำ
กว่า ๒ ครั้ง) แล้วใช้มือซ้ายกดห้ามเสียงทันที ตั้งแต่คู่สองขึ้นไป

๒.๑๙ ตีสะบัด ๓ ลูก สลับกันระหว่างช่วงคู่แปด

โดยการใช้วิธีสะบัดตามปกติธรรมดาหนึ่งครั้ง และตามด้วยการตีสะบัดตามปกติ
อีกครั้งหนึ่ง แต่การตีในครั้งที่สองนี้ต้องให้ได้คู่แปดกับการตีสะบัดครั้งแรก

๒.๒๐ ตีสะบัด นำเสียงคู่แปด

โดยการใช้วิธีตีสะบัดขึ้นลงตามปกติให้เป็นคู่ตามที่ต้องการ จากต่ำไปหาสูงหรือ
กลับกัน

๒.๒๑ ตีกรุป

โดยการใช้มือซ้ายตียืนเสียงในลักษณะสปริงมือเล็กน้อย แล้วใช้มือขวากดห้าม
เสียงทันทีตั้งแต่คู่ ๒ ขึ้นไป

๒.๒๒ ตีกวาดโฉบเฉี่ยว

โดยการใช้วิธีการตีกวาดขวาตามปกติ และใช้มือซ้ายตีเรียงเสียงไปอีก ๒ เสียง
มี ๒ แบบ คือกวาดขึ้น และกวาดลง

๒.๒๓ ตีปรีบ

โดยการใช้วิธีตีปรีบตามปกติ และใช้นิ้วชี้ทั้งซ้ายและขวากดก้านไม้ตีห้ามเสียงทันที

๒.๒๔ ตีสะบัดสลับซ้ายขวาระหว่างคู่แปด

โดยการใช้วิธีตีสะบัดขึ้น ๓ เสียง ขวา ๓ เสียง ให้เป็นคู่ตามที่ต้องการ

อุดม อรุณรัตน์ . (๒๕๒๙). ได้อธิบายเรื่องระนาดเอกและซ้องวงใหญ่ไว้ใน ดุริยางคดนตรีจากพระพุทธรูปศาสนา ว่า ซ้องวงใหญ่ เครื่องสำหรับทำลำนางบางสิ่ง พิจารณาเห็นได้ว่าคงมีผู้คิดแก้ไขเครื่องทำจังหวะมาเป็นขั้น ๆ จนเลยกลายมาเป็นเครื่องทำลำนาง เช่น ซ้องวง เดิมก็เห็นจะแก้ซ้องเดียวเป็นซ้องคู่ให้มีเสียงสูงต่ำ (อย่างซ้องที่เล่นละครชาตรี) แล้วแก้ซ้องคู่เป็นซ้องราวสามใบ ให้มีเสียงเป็นหลั่นกัน (อย่างซ้องที่เล่นระเบง) แล้วเติมซ้องให้ครบเจ็ดเสียง เป็นซ้องวงสิบหกใบก็เลยใช้เป็นเครื่องสำหรับใช้ลำนาง ระนาดก็น่าจะแปลงมาแต่กรับโดยทำนองเดียวกัน เครื่องที่กล่าวมาทั้งนี้มีในอินเดียแต่ดึกดำบรรพ์ทั้งนั้น

บรมครูทางดุริยางค์ไทย ได้คิดดัดแปลงแก้ไขเครื่องดนตรีที่มีสาย (ตุ่นดี) มาเป็นเครื่องดุริยางค์ที่เป็นแท่ง (สมณะ) ประสงค์ให้เปล่งเสียงได้ดังพิณ แล้วให้ชื่อเครื่องดุริยางค์ชนิดนี้ว่า “พิณพาทย์” หรือเรียกชื่อกันในปัจจุบันนี้ว่า “ระนาด” อีกชื่อหนึ่ง ซึ่งก็หมายถึงเครื่องพิณพาทย์ชนิดหนึ่งแขวนที่วางยาว ๆ ใช้ตี จะเห็นได้ว่า ลูกระนาดนั้นมีจำนวน ๒๑ ลูก หรือ ๒๑ เสียง มีทางหลบเสียงได้ ๓ (๓ octaves) เท่ากับระบบของเสียงคันธัพพศิลป์ที่พระผู้มีพระภาคตรัสสอน วิโนปมกมฺมฐาน” ให้กับท่านพระโสณโกปิวิสะ นั้นเอง

วิวัฒนาการของพิณพาทย์จากพิณ เกิดขึ้นดังนี้

สายพิณ → ลูกระนาด

กระพุ้งพิณ → วางระนาด

ไม้ดีดพิณ → ไม้ตี

ได้จาก สรรณุฑล คนุฑพหุสลิป (ระบบเสียงคันธัพพศิลป์) เป็นปัจจัยแห่งการนมิตสร้างสรรค์

ปัญญา รุ่งเรือง. (๒๕๑๗ : ๕๗) กล่าวว่า ปี่พาทย์สมัยกรุงศรีอยุธยา นั้น สืบต่อมาจากการบรรเลงปี่พาทย์เครื่องห้าสมัยสุโขทัย ซึ่งเป็นเครื่องห้าที่แท้จริง ได้แก่ ปี่ ตะโพน ขลุ่ยวงใหญ่ กลองทัด และฉิ่ง ต่อมาสมัยกรุงศรีอยุธยา จึงได้มีขนาดเพิ่มขึ้น (ตามหลักฐานจากตำรับตำราที่นักปราชญ์ทางดนตรีทั้งหลายเขียนไว้ แต่ความรู้สึกลงตัวของผู้เล่น เชื่อว่ามีขนาดอยู่แล้ว ก็บอกไว้แล้วว่ามาจากกรับ หรือไม่ก็โปงลาง โปงลางก็มาจากกรับนั่นแหละ แล้วจึงมาเปลี่ยนมาเป็นระนาด ระนาดนั้นเดิมทีเดิยวงศ์เรียกว่า ราด เช่น ในวลีที่ว่า “ปี่พาทย์ราดตะโพน” ต่อมาก็พูดยัดเสียงตามหลักการแผดงว่าระนาด อะไร ๆ ที่มีลักษณะอย่างลูกระนาด ก็พลอยเรียกว่า ระนาด ด้วย เช่น ฟากที่เรียงกันด้วยไม้รวก ก็เรียกว่า ฟากลูกระนาด แคร่ที่ปูด้วยไม้ไผ่แบบนี้ก็เรียกแคร่ลูกระนาด เป็นต้น)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

อรพรรณ ขมวัฒนา (๒๕๒๓ : ง) ได้ทำการวิจัยความคิดเห็นเกี่ยวกับดนตรีศึกษาที่มีส่วนสนับสนุนการสอนดนตรีในโรงเรียนมัธยมศึกษา ในส่วนกลาง โดยสอบถามจากนักเรียน ผู้บริหาร และอาจารย์ ผู้สอนดนตรี พบว่าวิชาดนตรีมีส่วนสนับสนุนดนตรีไทย โดยนักเรียนได้รับความรู้จากวิชาดนตรีศึกษาเน้นหนักทางทฤษฎีมากกว่าปฏิบัติ และความถนัดทางดนตรีของอาจารย์ผู้สอน วิชาดนตรีศึกษามีผลต่อการเล่นดนตรีไทยของนักเรียน

บุญช่วย โสวัตร (๒๕๓๘ : ๑๑๐-๑๓๙) ได้ศึกษาวิเคราะห์ระเบียบกฎเกณฑ์ในการประพันธ์เพลงเถา และบทบาทเพลงแขกมอญบางขุนพรหมที่มีต่อสังคมไทย ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ในด้านทฤษฎีการประพันธ์เพลงเถา ได้จำแนกแขกมอญบางขุนพรหมในลักษณะต่างๆ ดังนี้ เพลงแขกมอญบางขุนพรหม เป็นเพลง ๓ ท่อน ๑๔ จังหวะหน้าทับ ท่อน ๑ มี ๓๒ วรรค ๑๖ ประโยค ๔ จังหวะหน้าทับ ท่อน ๒ มี ๓๒ วรรค ๑๖ ประโยค ๔ จังหวะหน้าทับ ท่อน ๓ มี ๔๘ วรรค ๒๔ ประโยค ๖ จังหวะหน้าทับ ดังนั้นการวิจัยในส่วนโครงสร้างของเพลงแขกมอญบางขุนพรหม สามารถนำมาเป็นแนวทางในการวิเคราะห์เพลงเดี่ยวระนาดเอก

ณรงค์ชัย ปิฎกกรัษต์ (๒๕๓๔ : ๓๑๙) ได้ศึกษาวิเคราะห์ทางห้องเพลงสาธุการ โดยเปรียบเทียบวิธีดำเนินงาน และการใช้มือของนักดนตรีไทยสิบท่าน โดยเน้นสำนวนเพลง และการดำเนินงานของห้องวงใหญ่ บทบาทสำคัญของเพลงสาธุการต่อวัฒนธรรมการดนตรี และพิธีกรรม ซึ่งผลการวิจัยบางข้อเกี่ยวกับสำนวนของประโยคเพลงสาธุการ ประโยคนำและระดับเสียงลูกตกท้ายประโยคเพลง สรุปได้ว่าเพลงสาธุการทุกทางมีรูปแบบการดำเนินงานและ

การใช้มือช้อง ได้กำหนดไว้อย่างมีกฎเกณฑ์ ดังนั้นผลการวิจัยเรื่องดังกล่าวสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการวิเคราะห์เพลงเดี่ยวระนาดเอกได้

วีรชาติ เปรมมานนท์ (๒๕๓๒ : ๑) รายงานผลการวิจัยเรื่องดนตรีไทยช่วงปี ๒๕๒๐-๒๕๓๐ ได้ศึกษาทางด้านพัฒนาการทางด้านดนตรีไทย โดยกล่าวว่า “ดนตรีไทยมีวิวัฒนาการมาพร้อมกับคนไทยควบคู่ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี ภาษาพูดและพิธีกรรมทางศาสนา มาเป็นเวลาช้านาน ดนตรีนอกจากจะแสดงออกถึงความประณีต วิจิตรพิสดารแล้ว ยังสะท้อนถึงความงามทางด้านจิตใจ ความเจริญรุ่งเรืองของชนชาติไทยที่รู้จักสร้างสรรค์ดนตรีไทย ในเรื่องทำนองเดียวกันนี้ ประวิทย์ ขาวปลื้ม (๒๕๔๐: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิเคราะห์เพลงเสมอจำนวน ๑๔ เพลง ซึ่งบรรเลงด้วยฆ้องวงใหญ่โดยนายเชื้อ ดนตรีรส ผลการวิจัยพบว่า เพลงเสมอมีรูปแบบแตกต่างกันไม่มีกฎเกณฑ์ที่แน่นอน แบ่งวรรคตอนเพลงเป็นไม้กลอง และเพลงเสมอแต่ละชนิดมีไม้กลองไม่เท่ากัน ลูกตกของเพลงเสมอจัดอยู่ในเสียง โด , เร , ฟา และซอล เพลงเสมอกำกับหน้าทับด้วยตะโพนและกลองทัดเครื่องดนตรีทั้ง ๒ ชนิดนี้ จะดำเนินทำนองเฉพาะที่เรียกว่า “ไม้เดิน” และ “ไม้ลา” ไม้เดินมีความยาวเท่ากับ ๑ วรรคเพลง หรือเรียกว่า ๑ ชุดไม้ลา นับเป็นงานวิจัยที่เป็นประโยชน์ในการศึกษาวิเคราะห์การแบ่งวรรคตอนของเพลง และการวิเคราะห์บันไดเสียงสำหรับงานวิจัยครั้งนี้

นัฐพงศ์ โสวัตร (๒๕๓๔ : ๗-๘) เพลงตระโห้ไคร้เป็นกลุ่มเพลงหนึ่งในเพลงหน้าพาทย์ กลุ่มเพลงใช้สำหรับบรรเลงเฉพาะพิธีโห้ไคร้ และมีชื่อขึ้นต้นด้วยคำว่า “ตระ” เรียกว่า “เพลงตระ” ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น ๓๓ เพลง ผู้วิจัยได้คัดเลือกเฉพาะเพลงตระที่ใช้ในพิธีโห้ไคร้ดนตรีไทย ๗ คน คือ มนตรี ตราโมท เตือน พาทยกุล เชื้อ ดนตรีรส จำเนียร ศรีไทยพันธุ์ ประสิทธิ์ ถาวร สำราญ เกิดผล และจิรัช อาจณรงค์ เรียกให้วงปี่พาทย์บรรเลงในพิธีโห้ไคร้ดนตรีไทยในช่วงระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๓๔ -๒๕๓๖ ดังแผนภูมิต่อไปนี้

ถาวร ศรีม่วง (๒๕๓๐) จากการวิเคราะห์และเปรียบเทียบการแปรทำนองของระนาดเอกใน เพลงสาธุการจะพบว่า มีลักษณะสำนวนกลอนพิเศษจะมีคุณค่าทางศิลปะมากกว่า เช่นลักษณะ สำนวนกลอนไต่ลวดจะมีลักษณะเสียงที่เรียงชิดกันขึ้นไปด้านบนและจากด้านบนลงมาด้านล่าง นอกจากนี้ยังมีสำนวนกลอนนอกตาข่ายมีลักษณะสำนวนลอดตาข่ายจากด้านบนลงมาด้านล่างหรือ ด้านล่างขึ้นไปด้านบนจะลักษณะการตีระนาดเอกเต็มผืน นอกจากนี้การแปรทำนองของระนาดเอก สำนวนกลอนพิเศษยังมีความสัมพันธ์ระหว่างประโยคสนิพนธ์มทั้งกลอนในอดีต ปัจจุบัน และ อนาคต

ส่วนลักษณะสำนวนกลอนธรรมดาณั้นบางประโยคนั้นมีการแปรทำนองที่ใช้กลอนข้ามไปมา มีข้อบกพร่องบางประโยคไม่สัมผัสต่อเนื่องกัน แต่มีประโยคที่ใช้ลักษณะสำนวนกลอนที่สัมผัสกันดี และเป็นที่นิยมนำมาใช้บรรเลงของผู้บรรเลงระนาดเอกในปัจจุบันเช่น

๑. กลอนไต่ลวด

กลอนไต่ลวดจะมีลักษณะใช้เสียงเรียงชิดๆ กันอย่างต่อเนื่อง และมีความสัมผัสเสียงนั้นจะ เรียงขึ้นๆ ลงๆ อยู่สม่ำเสมอ ต้องระมัดระวังเรื่องการใช้พละกำลังอย่างต่อเนื่อง และที่สำคัญต้อง ระวังความแม่นยำในการใช้กลอนชนิดนี้ด้วย อย่าให้เกิดการผิดพลาดเป็นอันขาด กลอนไต่ลวดนี้จะมี คุณค่าในการฟังต่อเนื่องเรียงจากเสียงชิดๆ กันนั้นฟังแล้วรู้สึกรื่นหู มีความเรียบร้อยในตัวกลอนไต่ ลวดนี้มีความรู้สึกเหมือนกับว่าเราเดินอยู่บนเส้นลวดเล็ก ๆ นั้น ดังนั้นลักษณะของกลอนจึงเรียง เสียงชิดกัน

๒ . กลอนลอดตาข่าย

กลอนลอดตาข่ายเป็นกลอนลักษณะการดำเนินกลอนที่ให้ความรู้สึกที่ลอดบ่วงหรือลอดตา ข่ายผ่าเข้าไป แล้วไปลงลูกตกอย่างไม่คาดคิดว่าจะดำเนินกลอนมาลงลูกตกนั้นได้ สมมุติว่าทำนอง ของลูกซ้อยเป็นตาข่าย ระนาดเอกเดินกลอนลอดตาข่ายเข้าไปแล้วไปลงลูกตกเสียงสุดท้ายของ ประโยคได้อย่างอัศจรรย์ทั้ง ๆ ที่ฟังดูแล้วเหมือนไม่ลงลูกตกในช่วงแรก ๆ แต่ระนาดเอกก็ดำเนิน กลอนลอดตาข่ายที่ขวางอยู่เข้าไปลงเสียงตกสุดท้ายของประโยคได้อย่างไม่คาดคิดว่าจะสามารถ ดำเนินกลอนมาลงลูกตกเสียงสุดท้ายของประโยคนั้นได้ นับว่าเป็นความฉลาดในการรู้จักกลอนที่ดี มาบรรเลงทำให้การแปรทำนองนั้นน่าฟังยิ่งขึ้น

๓ . กลอนย่อนตะเข็บ

กลอนย่อนตะเข็บนั้นต้องใช้การดำเนินกลอนจากกลุ่มเสียงสูงย่อนมาหากกลุ่มเสียงต่ำอย่าง วิจิตรพิสดาร โดยใช้ลักษณะการตีฆ้องกลอนลงมาจากเสียงสูงลงมาเสียงต่ำหรือเป็นการย้อย สำนวนกลอนจากเสียงสูงมาหาเสียงต่ำ การย่อนตะเข็บนี้ถ้าเปรียบเทียบให้เห็นภาพพจน์ยิ่งขึ้นก็จะ

เปรียบเทียบได้กับการเย็บผ้าด้วยมือ คือ ใช้เข็มและด้ายเย็บผ้าสลับขึ้นไปเป็นการย่นตะเข็บลงมา เหมือนกับลักษณะของกลอนย่นตะเข็บลงมา นอกจากกลอนย่นตะเข็บจะให้คุณค่าในการฟังและความสวยงามของการดำเนินกลอนที่พิสดารแล้วยังประโยชน์ทางการแปรทำนอง คือ เป็นการแก้ปัญหาในการแปรทำนองที่หมดเสียงทางด้านบนแล้วสามารถใช้กลอนย่นตะเข็บนี้ดีย่นลงมาเป็นการแก้ปัญหาในการแปรทำนองที่หมดเสียงทางด้านบนแล้วสามารถใช้กลอนย่นตะเข็บนี้ดีย่นลงมาเป็นการแก้ปัญหาย่างงดงามน่าชื่นชม

บทที่ ๓

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้แบ่งขั้นตอนการดำเนินการวิจัยให้เป็นไปตามระเบียบวิธีวิจัยและวัตถุประสงค์ ดังนี้

๑. ขั้นค้นคว้าและรวบรวมข้อมูล

๑.๑ ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจากแหล่งต่าง ๆ เช่น

หอสมุดกลางมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ห้องสมุดสถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบท มหาวิทยาลัยมหิดล

ห้องสมุดดนตรีสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ฯลฯ

๑.๒ ศึกษาข้อมูลเพื่อกำหนดประเด็นการวิจัยคือ

๑.๒.๑ ประวัติความเป็นมาของวงปีพาทย์มอญคณะเจริญศิลป์ อำเภอเมือง
จังหวัดสุพรรณบุรี

๑.๒.๒ โครงสร้างทางสังคมวัฒนธรรมและการดำรงชีพของวงปีพาทย์มอญ
ในจังหวัดสุพรรณบุรี

๑.๒.๓ การบริหารจัดการวงปีพาทย์มอญบนพื้นฐานของความเข้มแข็งทาง
วัฒนธรรม และการประกอบอาชีพอย่างยั่งยืน

๒. การศึกษาข้อมูลภาคสนาม

๒.๑ วางแผนการวิจัยและกำหนดการต่าง ๆ ของพื้นที่วิจัย

๒.๒ ดำเนินการศึกษาค้นคว้า โดย

๒.๒.๑ เข้าพบและแนะนำตัวกับผู้นำหมู่บ้านและผู้รู้

๒.๒.๒ สัมภาษณ์ผู้รู้และศิลปินในชุมชน

๒.๒.๓ เข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชน

๒.๒.๔ สังเกตการณ์เพื่อศึกษากระบวนการทางพิธีกรรมและดนตรีในพิธีกรรม

๒.๒.๕ ตรวจสอบข้อมูลที่ได้ โดยกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ (Focus Group Technique)

๓. บันทึกภาพและเสียงด้วยเครื่องบันทึกผล

๓.๑ เครื่องบันทึกวีดีทัศน์

๓.๒ กล้องถ่ายรูป

๓.๓ เครื่องบันทึกเสียง Mini disk

๓.๔ เครื่องบันทึกเสียงแบบตลับ

๔. ขั้นศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลจากการศึกษาภาคสนามมาศึกษาวิเคราะห์ ดังหัวข้อต่อไปนี้

๔.๑ ศึกษาการบริหารจัดการวงปีพาทย์มอญเพื่อให้ได้มาซึ่งความนิยมในการบริการสังคม

- การรับงาน
- สถานภาพนักดนตรี
- การเงิน

๔.๒ ศึกษาการจัดระเบียบวิธีในการบริหารจัดการทางดนตรี

- การบริหารบุคคล หน้าที่ในวง ตำแหน่ง
- การจัดวงดนตรี
- เครื่องดนตรี
- การฝึกซ้อม

๔.๓ ศึกษาและบันทึกโน้ตเพลงมอญที่บรรเลงในพิธีกรรม

๕. ขั้นนำไปใช้

๕.๑ ผู้วิจัยจะนำผลการวิจัยนำเสนอต่อชุมชนและผลักดันให้เกิดการรวมกลุ่มเพื่อการสืบทอดดนตรีสู่ชนรุ่นต่อไป แบบยั่งยืนโดยผ่านหน่วยงานรัฐหรือเอกชนในท้องถิ่น

๕.๒ คณะผู้วิจัยจะจัดให้มีการแสดงผลงานทางดนตรีให้สาธารณชนได้รับรู้

๖. สรุปและอภิปรายผล

๖.๑ สรุปผลการวิจัย โดยหานัยสำคัญของวัฒนธรรมดนตรีพาทย์มอญ

๖.๒ บันทึกโน้ตเพลงต่าง ๆ ที่พบในงานวิจัยเป็นโน้ตอักษรไทยและโน้ตสากล

๗. จัดทำรายงานการวิจัยรูปเล่มนำเสนอต่อมหาวิทยาลัย

๘. สถานที่ทำการวิจัย

๘.๑ บ้านเจริญศิลป์ อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี

๘.๒ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๙. อุปกรณ์การวิจัย

๙.๑ เครื่องบันทึกวีดิทัศน์

๙.๒ เครื่องบันทึกเสียงแบบตลับ

๙.๓ เครื่องบันทึกเสียง Mini disk

๙.๔ กล้องถ่ายรูป

๙.๕ เครื่องขยายเสียง

๑๐. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

๑๐.๑ ทราบถึงการบริหารจัดการวงปีพาทย์มอญเพื่อให้ได้มาซึ่งความนิยมของสังคมและนำไปสู่การประกอบอาชีพที่ยั่งยืน

๑๐.๒ ทราบถึงการสืบทอดและการถ่ายทอดด้านดนตรีของหัวหน้าวงรวมถึงการปกครองลูกวง

๑๐.๓ ลักษณะของเพลงไทยที่ได้รับความนิยมจากผู้ให้บริการ

บทที่ ๔

การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาข้อมูลการบริหารจัดการวชิรพยาบาลมอญบนพื้นฐานของความเข้มแข็งทางวัฒนธรรมและการประกอบอาชีพอย่างยั่งยืน : กรณีศึกษาวชิรพยาบาลมอญของคณะเจริญศิลป์ อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี มีวัตถุประสงค์หลักของแผนงานวิจัยในประเด็นต่างๆดังต่อไปนี้ คือ

๑. ศึกษาการบริหารจัดการวชิรพยาบาลมอญเพื่อให้ได้มาซึ่งความนิยมในการบริการสังคม
๒. การจัดระเบียบวิธีในการบริหารจัดการทางดนตรี
๓. ศึกษาและบันทึกโน้ตเพลงมอญที่บรรเลงในพิธีกรรม

การศึกษาดังกล่าวมีรายละเอียดค่อนข้างมาก โดยผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมและประมวลเนื้อหาจากการเก็บข้อมูลภาคสนามทั้งในส่วนที่เป็นการสัมภาษณ์ การสังเกต วิเคราะห์จากเอกสารและจากข้อมูลเสียงและภาพ ที่บันทึกไว้ระหว่างการทำวิจัย สามารถนำเสนอในส่วนการวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังนี้

การบริหารจัดการวชิรพยาบาลมอญเชิงธุรกิจเพื่อให้ได้มาซึ่งความนิยมในการบริการสังคม

การรับงาน

วชิรพยาบาลมอญคณะเจริญศิลป์ เป็นวชิรพยาบาลที่เป็นที่รู้จักกว้างขวางในจังหวัดสุพรรณบุรี ทำให้การรับงานมีเครือข่ายของผู้ว่าจ้างค่อนข้างมาก ทั้งที่เป็นการรับงานจากเจ้าภาพโดยตรง และจากวัดที่จัดงานทั้งเจ้าอาวาส พระภิกษุ สงฆ์ ตลอดจนคณะกรรมการวัด จึงทำให้มีพื้นที่การรับงานอยู่ในหลายอำเภอของจังหวัดสุพรรณบุรี เช่น

อำเภอศรีประจัน

- วัดเกาะ
- วัดบางกว้าง
- วัดท่ากุ่ม

อำเภอดอนเจดีย์

- วัดดอนเจดีย์

อำเภอเมือง

- วัดโพธิ์ท่าทราย

ในสังคมของวชิรพยาบาลจะเป็นที่รับรู้โดยทั่วกันว่าวชิรพยาบาลคณะใดเป็นวงประจำวัดใด ส่วนใหญ่การรับงานของคณะวชิรพยาบาลจะให้เกียรติซึ่งกันและกัน โดยจะไม่รับงานบรรเลงในวัดที่มีใช้

วัดที่ตนเองบรรเลงประจำอยู่ แต่ก็มิได้กำหนดตายตัวแต่ประการใด มีข้อยกเว้นบ้างตามแต่กรณีไป เช่น เจ้าภาพคันทน์เคยหรือเป็นญาติกับคนอื่นหรือราคาที่มีความแตกต่างกันไปบ้าง

การรับงานในแต่ละงานจะมีการตกลงขนาดของวงที่จำนวนโค้งของฆ้องมอญเป็นหลัก ในจังหวัดสุพรรณบุรีมักจะรับงานกันตั้งแต่ ๔-๖ โค้ง จำนวนโค้งของฆ้องมอญมีสัดส่วนระหว่าง ฆ้องวงใหญ่กับฆ้องวงเล็กดังนี้

- ๔ โค้ง ประกอบด้วย ฆ้องวงใหญ่ ๓ วง ฆ้องวงเล็ก ๑ วง
- ๕ โค้ง ประกอบด้วย ฆ้องวงใหญ่ ๓ วง ฆ้องวงเล็ก ๒ วง
- ๖ โค้ง ประกอบด้วย ฆ้องวงใหญ่ ๔ วง ฆ้องวงเล็ก ๒ วง
- ๑๐ โค้ง ประกอบด้วย ฆ้องวงใหญ่ ๗ วง ฆ้องวงเล็ก ๓ วง

การว่าจ้างวงปี่พาทย์มอญมาบรรเลงในงานแต่ละงานนั้น จำนวนฆ้องมอญที่เรียกสั้น ๆ ว่า จำนวนโค้ง โค้งที่มากหรือน้อยถือว่าการแสดงถึงสถานภาพทางสังคมของเจ้าภาพด้วย จำนวน ฆ้องมอญของวงปี่พาทย์มอญคณะเจริญศิลป์มีจำนวนทั้งสิ้น ๑๐ วง จึงรับงานได้เต็มที่ ๑๐ โค้ง หากเจ้าภาพต้องการขนาดใหญ่กว่า ๑๐ โค้งก็จะต้องจัดหาให้เช่าหรือขอยืมฆ้องมอญจากปี่พาทย์คณะอื่น แต่หากเป็นกรณีการรับงานพร้อมกันมากกว่า ๑ วง ก็สามารถแยกวงออกไปบรรเลงได้ ๒ งาน โดยให้นางสีนวล(ภรรยานายนิคม)เป็นผู้ควบคุมวงอีกวง

การนับเวลาในการรับงาน

ระยะเวลาในการบรรเลงแต่ละงานมีหน่วยนับเป็น “เวลา” ซึ่งมีตั้งแต่ ๑ เวลา เป็นต้นไป แต่ส่วนมากมักจะเป็นประเภท ๒ เวลา ที่เรียกงานประเภท คั้นกับวัน รายละเอียดของ “เวลา” ดังนี้

- งาน ๑ เวลา คือ

เข้าถึงบริเวณงานและเริ่มบรรเลงตั้งแต่เวลาประมาณ ๑๕.๐๐ น.ถึง ๒๒.๐๐ น.

ของวันแรก (เท่ากับ ๑ เวลา)

- งาน ๒ เวลา คือ

เข้าถึงบริเวณงานและเริ่มบรรเลงตั้งแต่เวลาประมาณ ๑๕.๐๐ น.ถึง ๒๒.๐๐ น.

ของวันแรก (เท่ากับ ๑ เวลา)

เริ่มบรรเลงตั้งแต่ ๖.๐๐ น. ถึงการประชุมเพลิงหรือการปลงศพประมาณ ๑๕.๐๐ น.

(เท่ากับ ๑ เวลา) รวมเป็น ๒ เวลา

- งาน ๓ เวลา คือ

เข้าถึงบริเวณงานและเริ่มบรรเลงตั้งแต่เวลาประมาณ ๑๕.๐๐ น.ถึง ๒๒.๐๐ น.

ของวันแรก (เท่ากับ ๑ เวลา)

เริ่มบรรเลงตั้งแต่ ๖.๐๐ น. ถึงพิธีประชุมเพลิงหรือปลงศพประมาณ ๑๕.๐๐ น.

(เท่ากับ ๑ เวลา)

บรรเลงตั้งแต่ ๑๗.๐๐ น.ถึงการเผาศพ ประมาณ ๒๑.๐๐ น. (เท่ากับ ๑ เวลา)

โดยส่วนใหญ่วงปี่พาทย์มอญคณะเจริญศิลป์จะรับงานบรรเลงแบบ ๒ เวลา หรือเรียกอีกอย่างคือ งานคืนกับวัน เป็นหลัก เพื่อความสะดวกของเจ้าภาพที่ไม่ต้องจัดหางดนตรีประเภทอื่น แล้วนั้น นอกเหนือจากการบรรเลงวงปี่พาทย์มอญแล้ววงปี่พาทย์มอญคณะเจริญศิลป์ยังมีการบรรเลงตรวจเพื่อใช้แห่ศพเวียนรอบเมรุให้ด้วยทุกงาน และหากต้องการรำน้ำศพ ทางคณะก็สามารถจัดการแสดงรำชุดต่าง ๆ ตามที่เจ้าภาพต้องการ

นอกจากการรับงานบรรเลงเป็นอาชีพแล้ว ยังมีงานอีกประเภทหนึ่งซึ่งไม่ใช่การว่าจ้าง คือ งานประเภทที่เรียกว่า งานช่วย ซึ่งโดยทั่วไปจะเป็นงานของนักดนตรีที่มีความสนิทสนมกัน งานของญาติหรืองานของผู้มีอุปการคุณ ซึ่งมีทั้งงานศพงานบวชและงานอื่น ๆ สำหรับงานช่วยนี้หัวหน้าคณะจะนำเครื่องดนตรีไปตั้งไว้ในงาน และถ้าเป็นงานของนักดนตรีซึ่งก็มักจะมีนักดนตรีอื่นๆ ที่มาช่วยงานเป็นผู้บรรเลง แต่ถ้าเป็นงานที่ไม่ใช่งานของนักดนตรี ทางคณะจำเป็นต้องจัดนักดนตรีไปช่วยบรรเลงด้วย โดยที่ทางเจ้าภาพอาจจะช่วยจ่ายค่าตอบแทนนักดนตรีบ้างแต่ไม่ต้องจ่ายค่าเครื่องดนตรี

งานอีกประเภทที่หายากในปัจจุบัน คือ “งานยก” หรือ “ยกงาน” เป็นงานของหัวหน้าวงหรือของวง เช่น งานไหว้ครูประจำปี ก็จะสามารถได้ในงานที่รับทั้งหมดมาเป็นค่าใช้จ่ายในการจัดกิจกรรมดังกล่าว และนักดนตรีในวงทุกคนก็ยินดีที่จะไม่รับค่าตอบแทนโดยถือว่าทุกคนมีส่วนร่วมในการทำบุญร่วมกัน

ตัวอย่างตารางการรับงานเดือนมีนาคม ๒๕๕๐

วันเดือนปี	สถานที่	รายการ	รายรับ	หมายเหตุ
๑-๒ มีนาคม	วัดโคกโพธิ์	๕ ไค้ พร้อมรำ	๗,๐๐๐	
๘-๙ มีนาคม	วัดบ้านบึง	๔ ไค้	๔,๕๐๐	
๑๐ มีนาคม	วัดหนองใหญ่ เจริญพร	๑๐ ไค้พร้อมรำ	๑๖,๐๐๐	

วันเดือนปี	สถานที่	รายการ	รายรับ	หมายเหตุ
๑๑ - ๑๒ มีนาคม	วัดโค้งบ่อแร่	๕ ไค้ง พร้อมรำ	๙,๐๐๐	
๑๒ - ๑๓ มีนาคม	วัดลาดสิงห์	๑๐ ไค้ง พร้อมรำ	๑๕,๐๐๐	
๑๓ มีนาคม	วัดสามทอง	๑๐ ไค้ง		งานช่วย
๑๕ - ๑๖ มีนาคม	วัดตีนเป็ด	๕ ไค้ง พร้อมรำ	๘,๕๐๐	
๑๗ - ๑๘ มีนาคม	วัดหนองฝ้าย	๕ ไค้ง พร้อมรำ	๘,๐๐๐	
๑๙ - ๒๐ มีนาคม	วัดดอน	๖ ไค้ง พร้อมรำ	๑๕,๐๐๐	
๑๘ - ๒๐ มีนาคม	วัดเกาะ	๔ ไค้ง		งานช่วย
๒๑ - ๒๒ มีนาคม	วัดหนองนา	๕ ไค้ง พร้อมรำ	๘,๐๐๐	
๒๓ มีนาคม	วัดทะเลบก	๕ ไค้ง	๖,๐๐๐	
๒๓ - ๒๔ มีนาคม	วัดน้องชมพู่	๕ ไค้ง พร้อมรำ	๘,๐๐๐	
๒๕ - ๒๖ มีนาคม	วัดเสาชทอง	๑๐ ไค้ง พร้อมรำ	๑๕,๐๐๐	
๒๘ มีนาคม	วัดหนองสุวรรณ	๕ ไค้ง	๕,๐๐๐	
๓๐ มีนาคม	วัดบ้านกรวด	๔ ไค้ง	๔,๕๐๐	
๓๑ มีนาคม - ๑ เมษายน	วัดห้วยมัลลย	๖ ไค้ง พร้อมรำ	๘,๕๐๐	

เดือนมีนาคม ๒๕๕๐ รายรับทั้งหมด(ยังไม่หักรายจ่าย) ๑๓๘,๐๐๐ บาท

ตัวอย่างตารางการรับงานเดือนเมษายน ๒๕๕๐

วันเดือนปี	สถานที่	รายการ	รายรับ	หมายเหตุ
๓ - ๔ เมษายน	วัดบวรใดทอง	๕ ไค้ง	๖,๐๐๐	
๔ - ๕ เมษายน	วัดตีนเป็ด	๕ ไค้ง พร้อมรำ	๘,๐๐๐	
๘ - ๑๐ เมษายน	วัดวังหิน	๙ ไค้ง	๓๖,๐๐๐	๓ คีน
๑๒ - ๑๓ เมษายน	วัดคลองขโด	๖ ไค้ง พร้อมรำ	๘,๕๐๐	
๑๓ - ๑๔ เมษายน	วัดพังม่วง	๕ ไค้ง พร้อมรำ	๑๕,๐๐๐	
๑๕ - ๑๖ เมษายน	วัดโปไร่แดง	๕ ไค้ง พร้อมรำ	๘,๕๐๐	
๑๕ - ๑๖ เมษายน	วัดดอนมะสังข์	๔ ไค้ง	๔,๕๐๐	
๑๖ - ๑๗ เมษายน	วัดหนองไธ้	๕ ไค้งพร้อมรำ	๘,๕๐๐	
๑๘ เมษายน	วัดปู่เจ้า	๔ ไค้ง	๔,๐๐๐	
๑๘ - ๑๙ เมษายน	วัดหนองนา	๕ ไค้งพร้อมรำ	๘,๐๐๐	
๒๐ - ๒๑ เมษายน	วัดบึงคัน	๔ ไค้งพร้อมรำ	๗,๐๐๐	
๒๒ - ๒๓ เมษายน	วัดบ้านสระ	๕ ไค้งพร้อมรำ	๗,๕๐๐	
๒๕ - ๒๖ เมษายน	วัดโคกหม้อ	๕ ไค้งพร้อมรำ	๘,๕๐๐	
๒๘ - ๓๐ เมษายน	วัดมะสังข์	๔ ไค้ง	๑๐,๐๐๐	

เดือนเมษายน ๒๕๕๐ รายรับทั้งหมด(ยังไม่หักรายจ่าย) ๑๔๐,๐๐๐ บาท

สถานภาพนักดนตรี

นักดนตรีสมาชิกรวมปีพาทย์มอญคณะเจริญศิลป์จำนวนทั้งหมด ๒๒ คน ดังนี้

๑. นายสำเริง เรืองทอง	๑๒. นางสาวอารี เรืองปานกัน
๒. นายณรงค์ ลำสุขดี	๑๓. นางธัญรัตน์ สิงหาพันธุ์
๓. นายนิคม นาคมังสัง	๑๔. นางสาววรรณพณี เจริญผล
๔. นายณรงค์ นาคมังสัง	๑๕. นางสาวกัลยา เล็กทรัพย์
๕. นายกัญหา เรืองปานกัน	๑๖. นางสาวสินวล เรืองปานกัน
๖. นายเสนาะ เสาพันธ์	๑๗. นางสาวนิชาภา เรืองปานกัน
๗. นายสถิตย์ ล้อมวงษ์	๑๘. นางสาวสุภารัตน์ จันทะโสสถ์
๘. นายอดิศักดิ์ สงวนทรัพย์	๑๙. นางสาวเกศณรินทร์ นาคมังสัง
๙. นายสมใจ วรรณทอง	๒๐. นางสาวสังเวียน เกาเสนา
๑๐. นายจิรยุทธ์ สวัสดิ์	๒๑. นางสาวจันทร์จิรา รัมมะเพียร
๑๑. นายพัชรพล พำขุนทด	๒๒. นางสาวณกามาศ รัมมะเพียร

จากการสำรวจข้อมูลสมาชิกรวมปีพาทย์มอญคณะเจริญศิลป์จำนวนทั้งหมด ๒๒ คนพบว่าเป็นนักดนตรี ๑๙ คน นักรำไทย ๓ คน ในจำนวนนักดนตรีที่ประกอบอาชีพทางดนตรีเพียงอย่างเดียวจำนวน ๑๔ คนรายได้โดยประมาณคนละ ๗,๐๐๐ บาทต่อเดือน นักดนตรีที่ยังเป็นนักศึกษาจำนวน ๖ คนรายได้โดยประมาณคนละ ๓,๐๐๐ - ๔,๐๐๐ บาทต่อเดือน นักดนตรีที่ทำอาชีพเกษตรกรรม(ทำนา) แต่เล่นดนตรีเป็นอาชีพเสริมจำนวน ๑ คน รายได้โดยประมาณ ๓,๐๐๐ ต่อเดือน และนักดนตรีที่ประกอบอาชีพเป็นเป็นลูกจ้างชั่วคราว ๑ คน รายได้โดยประมาณ ๕,๐๐๐ บาทต่อเดือน และระดับการศึกษาสายสามัญอยู่ระหว่างระดับประถมศึกษาปีที่ ๔ ถึงมัธยมศึกษาปีที่ ๓

ตารางแสดงสถานภาพนักดนตรีคณะเจริญศิลป์

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	อายุ	การศึกษา	อาชีพ	เครื่องมือ	รายได้
๑	นายสำเริง เรืองทอง	๓๕	ประถม ๖	ปีพาทย์	ฆ้องใหญ่	๗,๐๐๐
๒	นายณรงค์ ลำสุขดี	๒๕	มัธยม ๖	ปีพาทย์	เครื่องหนัง	๗,๐๐๐
๓	นายนิคม นาคมังสัง	๓๓	ประถม ๖	ปีพาทย์	ฆ้องใหญ่	๗,๐๐๐
๔	นายณรงค์ นาคมังสัง	๔๐	ประถม ๖	ปีพาทย์	ระนาด	๗,๐๐๐

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	อายุ	การศึกษา	อาชีพ	เครื่องมือ	รายได้
๕	นางสาววรรณทนี เจริญผล	๓๔	มัธยม ๓	ปีพาทย์	ขับร้อง	๗,๐๐๐
๖	นางสาวกัลยา เล็กทรัพย์	๒๗	มัธยม ๖	ปีพาทย์	ร้อง	๘,๐๐๐
๗	นางสาวสีนวล เรืองปานกัน	๔๓	ประถม ๔	ปีพาทย์	ร้องใหญ่	๗,๐๐๐
๘	นายกัญหา เรืองปานกัน	๔๔	ประถม ๔	ปีพาทย์	ระนาดเอก	-
๙	นางสาวอารี เรืองปานกัน	๔๗	ประถม ๔	ปีพาทย์	ร้อง	๗,๐๐๐
๑๐	นายเสนาะ เสาพันธ์รส	๖๘	ประถม ๔	ปีพาทย์	ร้อง	๗,๐๐๐
๑๑	นายสถิตย์ ล้อมวงษ์	๓๖	ประถม ๖	ปีพาทย์	ระนาด	๗,๐๐๐
๑๒	นางสาวสังเวียน เกาเสน	๕๑	ประถม ๔	ปีพาทย์	ร้อง	๗,๐๐๐
๑๓	นายอดิศักดิ์ สงวนทรัพย์	๓๐	ประถม ๖	ปีพาทย์	ร้องใหญ่	๗,๐๐๐
๑๔	นายสมใจ วรรณทอง	๓๐	ประถม ๖	ปีพาทย์	เครื่องหนัง	๗,๐๐๐
๑๕	นางสาวจันทร์จิรา รัมมะเพียร	๑๗	มัธยม ๕	นักเรียน	ร้อง	-
๑๖	นางสาวผกามาศ รัมมะเพียร	๑๘	มัธยม ๖	นักเรียน	ร้องใหญ่	-
๑๗	นายพัชรพล พำขุนทด	๑๖	มัธยม ๔	นักเรียน	ร้องใหญ่	-
๑๘	นางสาวณิชาภา เรืองปานกัน	๒๒	อุดมศึกษา	นักศึกษา	รำไทย	-
๑๙	นางสาวสุดารัตน์ จันทนะโสคติ	๑๖	มัธยม ๔	นักศึกษา	รำไทย	-
๒๐	นางสาวเกศณรินทร์ นางมั่งสัง	๑๘	มัธยม ๖	นักเรียน	ร้อง	-
๒๑	นายจิรยุทธ์ สวัสดิ์	๕๘	ประถม ๖	ทำนา	ร้อง	๓,๐๐๐
๒๒	นางธนัญรัตน์ สิงหาพันธุ์	๒๘	ปริญญาตรี	ลูกจ้าง	รำไทย	๕,๐๐๐

การเงิน

รายจ่าย

วงปีพาทย์มอญจะมีค่าใช้จ่ายหลัก คือ ค่าตอบแทนนักดนตรีที่มากขึ้นอยู่กับจำนวน เวลาในการบรรเลงปีพาทย์ และระยะทางในการเดินทางไปสถานที่จัดงานบรรเลงสามารถแจกแจงได้ดังนี้

งานในเขตจังหวัดสุพรรณบุรี

ค่าตอบแทนนักดนตรีทั่วไป (ยกเว้นผู้บรรเลงระนาดเอกและปี)

ค่าตอบแทนคนละ ๒๐๐ บาท ต่อ ๑ เวลา

ค่าเดินทาง(ค่าน้ำมันรถ) ๖๐ บาท ต่อครั้งการเดินทาง

ค่าตอบแทนนักดนตรีที่บรรเลงระนาดเอกกับปี

ค่าตอบแทนคนละ	๓๐๐	บาท ต่อ ๑ เวลา
ค่าเดินทาง(ค่าน้ำมันรถ)	๕๐	บาท ต่อครั้งการเดินทาง

งานต่างจังหวัด

ค่าตอบแทนนักดนตรีทั่วไป (ยกเว้นผู้บรรเลงระนาดเอกและปี)

ค่าตอบแทนคนละ	๔๐๐	บาท ต่อ ๑ เวลา
---------------	-----	----------------

ไม่มีค่าเดินทางให้เพราะหัวหน้าวงเป็นผู้จัดการเรื่องการเดินทางให้

ค่าตอบแทนนักดนตรีที่บรรเลงระนาดเอกกับปี

ค่าตอบแทนคนละ	๖๐๐	บาท ต่อ ๑ เวลา
---------------	-----	----------------

ไม่มีค่าเดินทางให้เพราะหัวหน้าวงเป็นผู้จัดการเรื่องการเดินทางให้

รายรับ

รายได้ของวงปีพาทย์มอญที่หัวหน้าวงได้รับหลังจากหักค่าใช้จ่ายต่าง ๆ แล้ว แบ่งออกเป็นงานในเขตจังหวัดสุพรรณบุรีและงานในต่างจังหวัดดังนี้

งานในเขตจังหวัดสุพรรณบุรี

- วงขนาด ๕-๖ โค้ง ๑ เวลา เหลือรายรับประมาณ ๒,๐๐๐ บาท
- วงขนาด ๕-๖ โค้ง ๒ เวลา เหลือรายรับประมาณ ๓,๐๐๐ บาท
- วงขนาด ๑๐ โค้ง ๑ เวลา เหลือรายรับประมาณ ๕,๐๐๐ บาท
- วงขนาด ๑๐ โค้ง ๒ เวลา เหลือรายรับประมาณ ๗,๐๐๐ บาท

งานในต่างจังหวัด

- วงขนาด ๕-๖ โค้ง ๑ เวลา เหลือรายรับประมาณ ๔,๐๐๐ บาท
- วงขนาด ๕-๖ โค้ง ๒ เวลา เหลือรายรับประมาณ ๖,๐๐๐ บาท
- วงขนาด ๑๐ โค้ง ๑ เวลา เหลือรายรับประมาณ ๑๐,๐๐๐ บาท
- วงขนาด ๑๐ โค้ง ๒ เวลา เหลือรายรับประมาณ ๑๔,๐๐๐ บาท

นอกจากรายจ่ายจ่ายปกติดังกล่าวหัวหน้าวงยังมีรายจ่ายอื่นที่ต้องจ่ายเพิ่มเติมอีก เช่น ค่าจัดซื้ออุปกรณ์ตกแต่งวงดนตรีเพิ่มเติม เช่น หางนกยูง โต๊ะตั้งเครื่องดนตรี ระบบไฟ ค่าจัดซื้อเครื่องดนตรีเพิ่มเติม ค่าจัดพิธีไหว้ครู ค่าเทียบเสียงเครื่อง ค่าซ่อมแซมเครื่องดนตรี เป็นต้น

การจัดระเบียบและการบริหารจัดการภายในวงดนตรี

การบริหารบุคคลและ ตำแหน่งหน้าที่ในวง

การบริหารบุคคลของคณะเจริญศิลป์เป็นหน้าที่ของนายนิคม รัมมะเพียร โดยมีภรรยาและบุตรช่วยดูแล โดยนักดนตรีจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่หัวหน้าวงกำหนดขึ้น นายนิคมได้เข้ามาบริหารวงปีพาทย์มอญคณะเจริญศิลป์ ได้เริ่มพัฒนาการจัดวงดนตรีให้สวยงามโดยนำรูปแบบส่วนใหญ่มาจากวงปีพาทย์มอญคณะบัวทอง ในสมัยที่บริหารโดยนายสนธิ บัวทอง โดยที่นายสนธิ บัวทองนั้นนับเป็นนักพัฒนางปีพาทย์มอญที่สำคัญคนหนึ่ง โดยมีหลักเกณฑ์ดังนี้

๑. การแต่งกาย

แต่เดิมการแต่งกายของนักดนตรีในวงปีพาทย์มอญโดยทั่ว ๆ ไปนั้นแต่งกายตามประเพณีนิยมกล่าวคือเน้นการแต่งกายด้วยเสื้อผ้าสีดำหรือสีชาวมิได้มีรูปแบบหรือลักษณะของเสื้อผ้าที่เป็นกฎเกณฑ์ตายตัวซึ่งส่วนมากเป็นชุดแต่งกายที่มีอยู่แล้ว การแต่งกายของนักดนตรีในวงจึงไม่เป็นรูปแบบเดียวกัน ในระยะหลัง ๆ นักดนตรีบางคนไม่เคร่งครัดเรื่องสีของเสื้อผ้าที่ใช้สวมใส่เมื่อร่วมบรรเลงดนตรีในงานศพ จากลักษณะและสภาพการแต่งกายดังกล่าวของนักดนตรี ทำให้นายนิคมมีแนวคิดที่จะปฏิรูปการแต่งกายของนักดนตรีอาชีพ โดยให้นักดนตรีในวงปีพาทย์มอญทุกคนแต่งกายอย่างเป็นระเบียบเรียบร้อย มีรูปแบบของเสื้อผ้าเหมือนกัน จากแนวคิดดังกล่าวทำให้นายนิคมได้ปฏิรูปการแต่งกายของนักดนตรีในวงปีพาทย์มอญเจริญศิลป์อย่างเป็นรูปธรรม

การแต่งกายของนักดนตรีในวงปีพาทย์มอญคณะเจริญศิลป์มีการแต่งกายที่เป็นระเบียบเรียบร้อยเป็นมาตรฐาน โดยนายนิคม รัมมะเพียร ได้กำหนดลักษณะการแต่งกาย ชายและหญิง แต่งตัวเหมือนกันไว้ดังนี้

เสื้อผ้าดำหรือสีชาวม่วง(ทางวงดนตรีเป็นผู้จัดเตรียมไว้ให้)

กางเกงสีดำหรือสีกรมท่า

รองเท้าหนังสีดำ

ถุงเท้าสีดำ

นายนิคม รัมมะเพียร ได้กล่าวถึงสาเหตุที่ต้องกำหนดระเบียบในการแต่งกายของนักดนตรีไว้เนื่องจากได้สังเกตเห็นการแต่งกายของนักดนตรีในวงปีพาทย์มอญอาชีพที่รับบรรเลงในงานศพต่าง ๆ มักจะไม่เคร่งครัดเรื่องการแต่งกาย และบางครั้งก็ไม่แต่งกายตามประเพณีนิยม กล่าวคือไม่แต่งกายด้วยเสื้อผ้าสีดำหรือสีชาวดังกล่าวแล้วนั้นทำให้เกิดความไม่เหมาะสมและจะนำไปสู่

ผลเสียต่าง ๆ ตามมา การแต่งกายอย่างมีระเบียบเรียบร้อยเป็นการให้เกียรติกับเจ้าภาพและยึดถือขนบธรรมเนียมการแต่งกายในงานศพ อีกทั้งยังเป็นการยกระดับสร้างคุณค่าให้กับวงดนตรีและที่สำคัญที่สุดคือการสร้างเกียรติให้กับวงดนตรีและนักดนตรีโดยรวมอีกด้วย นายนิคม รัมมะเพียรได้ให้ข้อคิดกับลูกวงว่า “ถึงพวกเราจะไม่ได้อาชีพรับราชการหรืออาชีพอื่นที่ต้องแต่งกายให้ดูดี แต่ถ้าเรานำการแต่งกายที่เป็นมาตรฐานสากลมาใช้ในการดนตรีของเราก็จะเป็นการยกระดับนักดนตรีให้ดูดีมีเกียรติมากขึ้น”

การกำหนดระเบียบในการแต่งกายของนักดนตรีที่นายนิคมกำหนดขึ้นใช้ในวงนั้น ในระยะแรก ๆ นักดนตรีส่วนหนึ่งได้ต่อต้านระเบียบดังกล่าวถึงกับไม่ร่วมบรรเลงในวงแต่นายนิคมยังคงยึดระเบียบและถือปฏิบัติต่อไป และจะรับเฉพาะนักดนตรีที่ยอมรับระเบียบการแต่งกายนี้เท่านั้นเข้าร่วมบรรเลงในงานต่าง ๆ หลังจากที่ยังมีปัญหามอญคณะเจริญศิลป์ ได้ปฏิรูปการแต่งกายของนักดนตรีแล้วทำให้เป็นที่นิยมของประชาชนมากขึ้น รับงานบรรเลงมากขึ้นซึ่งเป็นผลทำให้วงดนตรีและนักดนตรีมีรายได้เพิ่มขึ้นด้วย ในที่สุดก็ทำให้นักดนตรียอมรับระเบียบการแต่งกายของวงปีพาทย์มอญคณะเจริญศิลป์ นักดนตรีที่ไม่ได้สังกัดวงปีพาทย์มอญคณะเจริญศิลป์ที่นายนิคมได้ว่าจ้างให้มาร่วมวงเป็นครั้งคราวก็จะทราบระเบียบนี้เป็นอย่างดีและยินดีปฏิบัติตาม

การปฏิรูปการแต่งกายนักดนตรีของวงปีพาทย์มอญคณะเจริญศิลป์นั้นเป็นแบบอย่างให้วงปีพาทย์มอญวงอื่น ๆ อีกหลายวงในจังหวัดสุพรรณบุรี ที่ได้รับเปลี่ยนแปลงการแต่งกายของนักดนตรีให้เป็นระเบียบมากขึ้น

๒. หน้าที่ในวง

เมื่อมีการตกลงรับงานแล้ว ทางหัวหน้าวงดนตรี (โดยปกติคือเป็นนายนิคมบางครั้งอาจเป็นภรรยาหรือบุตรของนายนิคม) จะเป็นผู้กำหนดและนัดหมายนักดนตรีที่จะต้องทำหน้าที่บรรเลงในงานนั้น ๆ นักดนตรีที่สังกัดในวงปีพาทย์มอญคณะเจริญศิลป์บางส่วนมีหน้าที่บรรเลงประจำเครื่องมือ ได้แก่ ฆ้องมโหรี ปี่ เครื่องหนัง และ นักร้อง ถึงนักดนตรีบางส่วนจะมีตำแหน่งหน้าที่ประจำแต่ก็สามารถสับเปลี่ยนตำแหน่งกันได้ เช่น เครื่องตี ได้แก่ ฆ้องมโหรี ฆ้องมอญวงใหญ่ ฆ้องมอญวงเล็ก และเครื่องประกอบจังหวะ ได้แก่ ฉิ่ง ฉาบเล็ก ฉาบใหญ่ กรับ และโหม่ง นักดนตรีเหล่านี้สามารถหมุนเวียนตำแหน่งหน้าที่กันได้ตามสถานการณ์ การหมุนเวียนสับเปลี่ยนตำแหน่งหน้าที่การบรรเลงนี้ต้องไม่ทำให้คุณภาพและอรรถรสในการบรรเลงลดลง สิ่งที่สำคัญที่สุดคือเมื่อตกลงรับงานแล้ว วงปีพาทย์มอญเจริญศิลป์จะต้องจัดนักดนตรีให้ครบตามขนาดวงที่ได้ตกลงไว้กับเจ้าภาพหรือผู้หางานไว้โดยเคร่งครัด ในกรณีที่เกิดเหตุสุดวิสัยใด ๆ ก็ตามทำให้นักดนตรีไม่สามารถ

มาร่วมบรรเลงได้ ทำให้จำนวนนักดนตรีขาดหายไปและขนาดของวงลดลง นายนิคมหรือผู้ที่ทำหน้าที่รับผิดชอบควบคุมวงดนตรีจำเป็นต้องทำหน้าที่แทน

การจัดตั้งวงดนตรี

การจัดตั้งวงปี่พาทย์มอญโดยระเบียบปฏิบัติในทางดนตรีนั้นมีรูปแบบการจัดวงและตำแหน่งเครื่องดนตรีต่าง ๆ ที่เป็นมาตรฐานตามวงดนตรีขนาดต่าง ๆ แต่องค์ประกอบอื่นๆ ในการจัดตั้งเครื่องดนตรีและวงนั้นไม่เคร่งครัดมากนักเพียงดูให้เหมาะสม

การจัดตั้งเครื่องดนตรีและวงดนตรีเมื่อบรรเลงในวัดนั้น โดยปกติจะมีบริเวณมุมใดมุมหนึ่งหรือบริเวณที่กำหนดไว้เป็นการเฉพาะสำหรับตั้งวงดนตรีในศาลาที่ตั้งศพ ซึ่งจะเป็นที่รู้จักกันในหมู่นักดนตรีหรือหัวหน้าวงดนตรี ซึ่งมักจะมีเสื่อปูแล้วตั้งวงดนตรีบนเสื่อ นักดนตรีนั่งพื้นบรรเลงทางวัดหรือเจ้าภาพเป็นผู้จัดเตรียมเครื่องเสียงให้ สำหรับวงปี่พาทย์มอญคณะเจริญศิลป์ได้มีการพัฒนาการจัดตั้งเครื่องดนตรีดังนี้

๑. การตั้งเครื่อง

การจัดตั้งเครื่องดนตรีของวงปี่พาทย์มอญคณะเจริญศิลป์แต่เดิมจัดตั้งเครื่องดนตรีโดยใช้เสื่อปูก่อน เช่นเดียวกับวงปี่พาทย์มอญทั่ว ๆ ไป เสื่อที่ใช้ปูรองก่อนตั้งวงนั้นส่วนมากมักใช้เสื่อของวัดซึ่งจะเป็นเสื่อที่สี ลวดลาย ขนาดและสภาพที่หลากหลาย บางครั้งมีเสื่อที่มีสภาพชำรุด เก่าทรุดโทรมมากดูแล้วไม่สวยงาม ด้วยเหตุนี้ทำให้นายนิคม รัมมะเพียร จึงจัดซื้อเสื่อไว้ประจำวงดนตรีสำหรับปูรองก่อนตั้งวง เสื่อที่นายนิคมจัดซื้อไว้จึงเป็นเสื่อที่มีแบบ สี ลวดลาย ขนาด และสภาพที่เหมือนกันทั้งหมด ทำให้ดูเป็นระเบียบเรียบร้อยขึ้น

ต่อมารูปแบบและพิธีกรรมการจัดงานฌาปนกิจได้มีการเปลี่ยนแปลงไปตามสภาพสังคม การจัดงานที่วัดมักจะจัดเตรียมเก้าอี้ไว้ให้แขกที่มาในงานนั่ง รวมทั้งการฟังพระสวดพระอภิธรรมก็นิยมนั่งเก้าอี้แทนการนั่งกับพื้นอย่างแต่ก่อน การที่แขกที่มาในงานนั่งเก้าอี้ ทำให้การจัดตั้งวงดนตรีของวงปี่พาทย์มอญโดยทั่ว ๆ ไปต้องมีการพัฒนาเปลี่ยนแปลงให้เข้ากับสภาพของการจัดงานโดยการปรับเปลี่ยนการจัดตั้งเครื่องดนตรีบนเก้าอี้ การจัดตั้งเครื่องดนตรีบนเก้าอี้ในครั้งแรกก็เพียงเพื่อมิให้วงดนตรีอยู่ต่ำกว่าแขกที่มาในงานซึ่งนั่งบนเก้าอี้ เก้าอี้ที่ใช้ตั้งเครื่องดนตรีของแต่ละวงก็มีสภาพแตกต่างกันไป

สำหรับวงปี่พาทย์มอญคณะเจริญศิลป์ได้ปรับเปลี่ยนการตั้งเครื่องดนตรีโดยตั้งบนโต๊ะที่ออกแบบให้เหมาะสมกับลักษณะของเครื่องดนตรีแต่ละชนิด และออกแบบเก้าอี้สำหรับผู้บรรเลงให้นั่งเก้าอี้บรรเลงได้สะดวก โดยโต๊ะที่ตั้งเครื่องดนตรีทำด้วยโครงเหล็กทาสีเหลืองประดับด้วยผ้าจีบสีทองรอบโต๊ะ เก้าอี้สำหรับนักดนตรีนั่งก็จะคลุมด้วยผ้าคลุมสีทองทั้งตัว

๒. การตกแต่งเครื่องดนตรีและวงดนตรี

การตกแต่งเครื่องดนตรีมีการตกแต่งที่สำคัญอยู่ ๓ อย่าง คือ

- การตกแต่งด้วยหางนกยูง
- การตกแต่งด้วยหลอดไฟ
- การตกแต่งด้วยผ้าคลุมโต๊ะตั้งเครื่องดนตรีและเก้าอี้นั่งบรรเลง

การตกแต่งด้วยหางนกยูง

วงปี่พาทย์มอญจะมีเอกลักษณ์ในเรื่องความวิจิตรงดงามมีลายแกะสลักลงลักปิดทองซึ่งถือว่ามีความสวยงามอยู่แล้ว ส่วนการพัฒนาในเรื่องการตกแต่งเครื่องดนตรีของวงปี่พาทย์มอญคณะเจริญศิลป์ได้เริ่มจากการนำหางนกยูงมาติดให้ได้ระดับเท่ากันประดับไว้ส่วนบนที่ด้านซ้ายและขวาของเครื่องดนตรีได้แก่ กระฉิ่ง โหม่ง ส้องวง ระนาดเอก ระนาดทุ้ม เปิงมางคอก ตะโพนข้างละ ๑ ก้า ๒ ข้าง นายนิคมอธิบายเกี่ยวกับหางนกยูง ว่าเป็นสัญลักษณ์ที่สำคัญของจังหวัดสุพรรณบุรี ในสมัยที่สมเด็จพระนเรศวรมหาราชสงครามพม่าที่อำเภอดอนเจดีย์ พระองค์ทรงทำชัยด้วยหางนกยูง

การประดับหางนกยูงบนเครื่องดนตรี

การตกแต่งด้วยหลอดไฟ

การตกแต่งด้วยหลอดไฟนั้นมีการตกแต่ง ๒ อย่าง คือ

- หลอดไฟตกแต่งที่เครื่องดนตรี
- หลอดไฟส่องสว่างที่เครื่องดนตรี

การนำหลอดไฟเล็กมาติดประดับที่เครื่องดนตรีตามรูปลักษณะของเครื่องดนตรีเพื่อเพิ่มแสงสว่างและความสวยงามให้กับเครื่องดนตรีทุกเครื่อง นอกจากประดับไฟที่เครื่องดนตรีแล้วบนพื้นยังมีไฟสปอตไลท์ส่องเครื่องดนตรีทุกเครื่อง

การตกแต่งโต๊ะตั้งเครื่องดนตรีและเก้าอี้นั่งบรรเลงด้วยผ้าคลุม

๓. การวางตำแหน่งเครื่องดนตรี

วงปี่พาทย์มอญเป็นวงดนตรีที่มีเครื่องดนตรีจำนวนมาก การตั้งเครื่องดนตรียังคงยึดตามแบบแผนเดิมโดยตั้งเครื่องดนตรีเป็น ๒ แถวดังนี้

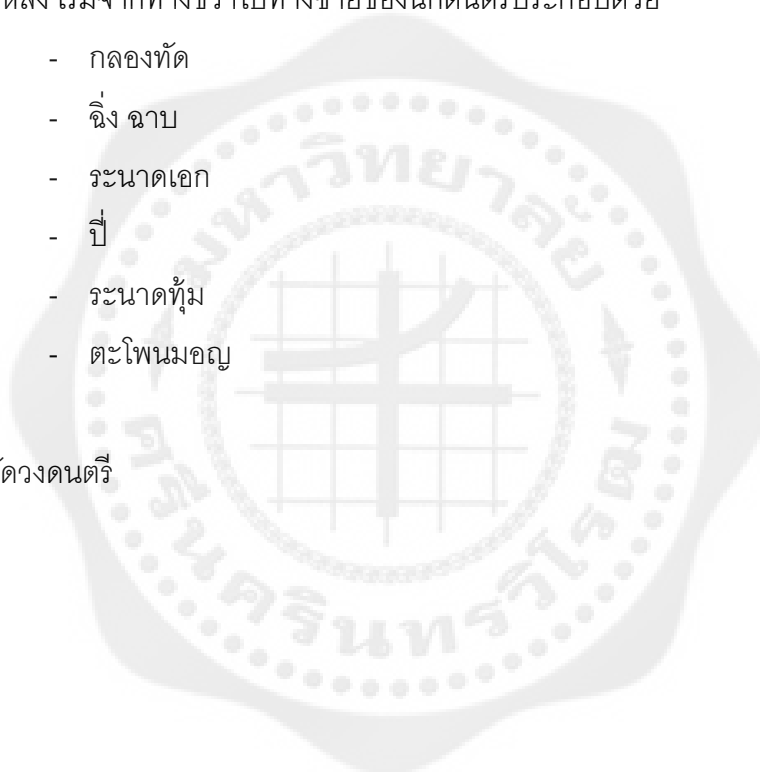
แถวหน้าเริ่มจากทางขวาไปทางซ้ายของนักดนตรีประกอบด้วย

- โหม่ง ๓ ใบ
- ช้องใหญ่
- ช้องวงเล็ก
- เปิงมางคอก

แถวหลัง เริ่มจากทางขวาไปทางซ้ายของนักดนตรีประกอบด้วย

- กลองทัด
- ฉิ่ง ฉาบ
- ระนาดเอก
- ปี่
- ระนาดทุ้ม
- ตะโพนมอญ

แผนผังการจัดวงดนตรี

การจัดวางตำแหน่งในการตั้งวงดนตรี

เครื่องดนตรี

วงปี่พาทย์มอญเป็นวงดนตรีที่มีความสวยงาม เครื่องดนตรีแต่ละเครื่องมีการแกะสลักลายลงรักปิดทอง โดยเฉพาะฆ้องมอญวงที่มีลักษณะตั้งขึ้นไม่วางราบเหมือนฆ้องไทย แต่เดิมระนาดเอกและระนาดทุ้มยังคงไว้ในรูปแบบเดิม เพียงแต่แกะสลักลาย ลงรัก ปิดทองให้ลายเข้าชุดกันกับเครื่องดนตรีอื่น เช่น ปี่มอญ มีตะโพนมอญ เปิงมางคอก

ระนาดเอกในวงดนตรีไทยในอดีต

ระนาดเอกแกะสลัก ลงรัก ปิดทอง

ในปัจจุบันวงปี่พาทย์มอญมีการพัฒนาเพื่อให้รูปแบบวงมีความสวยงาม มีเอกลักษณ์เป็นของตัวเองมากขึ้น ในครั้งแรกนั้น นายสนิท บัวทอง หัวหน้าวงปี่พาทย์มอญคณะบัวทอง ได้เป็นต้นคิดเรื่องการประดับไฟกับหางนกยูงแล้ว ยังเป็นคนแรกที่ได้ออกแบบวางระนาดเอกกับวางระนาดทุ้ม ให้มีรูปร่างเหมือนฆ้องมอญ หรือที่เรียกกันในปัจจุบัน รวงหงส์ หรือ รวงหงสา ด้วย โดยให้ช่างไม้ สร้างโบสถ์ ชื่อนายแจ่ม เล็กธง เป็นคนสร้าง จนในปัจจุบัน รวงหงส์เป็นที่นิยมมากในวงปี่พาทย์มอญ

วางระนาดที่ถูกดัดแปลงให้มีลักษณะเหมือนฆ้องมอญ (รวงหงส์)

บทเพลงมอญที่บรรเลงในพิธีกรรม

การบรรเลงปี่พาทย์มอญประกอบพิธีกรรมในงานฌาปนกิจศพในสังคมคนไทยในปัจจุบันนี้ วงปี่พาทย์มอญแต่ละวงมีระเบียบวิธีปฏิบัติที่คล้ายคลึงกัน การบรรเลงประกอบพิธีศพดังกล่าว มีประเด็นที่สำคัญอยู่ ๒ ประเด็นคือ

๑. บทเพลงที่ใช้บรรเลง
๒. ระเบียบวิธีการบรรเลง

บทเพลงที่ใช้บรรเลง

บทเพลงที่ใช้บรรเลงในงานฌาปนกิจศพแยกเป็น ๒ ประเภท ได้แก่

๑. บทเพลงที่เกี่ยวข้องกับพิธีกรรม ซึ่งบทเพลงที่เกี่ยวข้องกับพิธีกรรมนั้นยังแบ่งเป็น พิธีกรรมที่เกี่ยวกับศพ เช่น เพลงประจำวัด เพลงประจำบ้าน เพลงเชิญผี เพลงยกศพ และเพลงไฟห่ม ส่วนพิธีกรรมที่เกี่ยวข้องกับพระสงฆ์หรือศาสนพิธี เช่น เพลงจุดเทียน เพลงรับพระ เพลงส่งพระ

๒. บทเพลงที่ใช้บรรเลงประโคมทั่ว ๆ ไป ที่ไม่เกี่ยวข้องกับพิธีกรรม เช่น เพลงย่ำเตียง เพลงย่ำค้ำ เพลงมอญ เพลงเถา และเพลงเกร็ด

วงปี่พาทย์มอญคณะเจริญศิลป์ยังคงรักษาระเบียบวิธีปฏิบัติการบรรเลงเพลงที่เกี่ยวข้องกับ พิธีกรรมอย่างเคร่งครัด การบรรเลงในสมัยก่อนเพลงที่นำบรรเลงจะเป็นเพลงมอญเป็นส่วนใหญ่ ได้แก่ เพลงประจำวัด เพลงประจำบ้าน เพลงประจำทางใหม่(ประจำแสงทอง) เพลงเชิญศพ เพลงมอญยกศพ เพลงย่ำค้ำ เพลงย่ำเตียง เพลงมอญอัปสร เพลงมอญกระปรังทอง เพลงพม่ากลาง ฯลฯ นอกจากนี้ยังนำเพลงดับ เพลงเถามาบรรเลงเพิ่มเติมในช่วงว่างจากพิธีกรรม หรือช่วงรับแขก จากการเข้ามาบริหารวงปี่พาทย์มอญคณะเจริญศิลป์นายนิคมได้มีแนวคิดในเรื่อง การบรรเลงเพลงในช่วงเวลาว่างจากพิธีกรรมหรือช่วงเวลารับแขก ก็ sẽ นำเพลงที่ฟังง่าย ๆ เป็นเพลง ที่ประชาชนทั่วไปคุ้นเคยและได้ยิน จากประสบการณ์ทางดนตรีของนายนิคม ที่เคยเล่นดนตรี ในร้านอาหารจังหวัดสุพรรณบุรีได้นำเพลงเหล่านั้นมาประยุกต์ใช้บรรเลงในวงปี่พาทย์มอญได้แก่

- เพลงลูกทุ่งเช่น เพลงดาวลูกไก่ เพลงสาวบ้านแพน
- เพลงละครทีวีเช่น เพลงศิลาณี เพลงแม่ปลานู เพลงขวัญเรียม
- เพลงไทยเนื้อเต็มเช่น เพลงฟ้าแดง เพลงเดือนเพ็ญ เพลงกระท่อมทองกวาว

การนำเพลงเหล่านี้มาบรรเลงงานฌาปนกิจศพในช่วงแรกได้รับคำครหาจากบรรดานักดนตรีในจังหวัดสุพรรณบุรีอย่างมาก แต่ต่อมากการบรรเลงเพลงเหล่านี้ได้รับความนิยมจากเจ้าภาพและแขกที่มาร่วมงาน วงปี่พาทย์มอญคณะเจริญศิลป์จึงได้รับความนิยมและมีเจ้าภาพมาติดต่อให้ไปบรรเลงในงานมากขึ้น จึงทำให้วงปี่พาทย์มอญในปัจจุบันก็นิยมนำเพลงเหล่านี้ไปบรรเลงกันหลายวง

การบันทึกโน้ตเพลงมอญ

จากการศึกษาเพลงมอญที่คณะเจริญศิลป์ใช้บรรเลงอยู่ในปัจจุบัน ผู้วิจัยได้บันทึกโน้ตจากทำนองซึ้งมอญวงใหญ่ที่บรรเลงโดยนายนิคม รั่มมะเพียร โดยบันทึกแบบมือซึ้ง ๒ บรรทัด บรรทัดบนบรรเลงด้วยมือขวา บรรทัดล่างบรรเลงด้วยมือซ้าย โน้ตที่มีจุดอยู่ใต้ตัวโน้ต(เสียงต่ำ) อยู่ทางซ้ายของผู้บรรเลงมี ๒ เสียงคือ ซุ กับ ลู โน้ตที่มีจุดอยู่บนตัวโน้ต(เสียงสูง) อยู่ทางขวาของผู้บรรเลงประกอบด้วย ดิ รุ มี ฟุ ซุ ลุ ทิ การบันทึกหน้าทับเปิงมางคอกกับตะโพนมอญ ใน ๑ บรรทัดมี ๒ แถว แถวแรกเป็นหน้าทับเปิงมางคอก แถวสองเป็นหน้าทับตะโพนมอญ เพลงที่นำมาศึกษาและบันทึกโน้ต เป็นเพลงที่บรรเลงกันมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันเป็นเพลงที่มีความสำคัญในพิธีกรรม และเป็นเพลงที่ใช้บรรเลงในวงปี่พาทย์มอญเท่านั้นประกอบด้วย

- เพลงประจำวัด
- เพลงประจำบ้าน
- เพลงมอญยศพ
- เพลงมอญเชิญศพ
- เพลงรับพระ
- เพลงส่งพระ
- เพลงจุดธูปเทียน
- เพลงย่ำคำ
- เพลงย่ำเตียง

เพลงประจำวัด

เพลงประจำวัดเป็นเพลงที่ใช้บรรเลงเพลงแรกที่วงปี่พาทย์มอญใช้ในการประกอบในงานศพที่จัดขึ้นที่วัด เพลงประจำวัดนี้สามารถบรรเลงต่อด้วยเพลงอัตราจังหวะสองชั้นโดยต้องคำนึงถึงความสอดคล้องของทำนองเพลงที่อยู่ในบันไดเสียงเดียวกัน และจบเสียงเดียวกับเพลงประจำวัด เช่น เพลงสุดสงวน เพลงมอญรำดาบ เพลงมอญขว้างดาบ เพลงแขกมอญ ฯลฯ เพลงประจำวัดเป็นเพลงที่มีหน้าทับเฉพาะมี ๒ ส่วนด้วยกันคือ

๑. ส่วนของทำนองขึ้นเพลง บรรเลงใน ๒ บรรทัดแรก

----	----	----	----	----	----	----	----
----	----	----	---ทึ่ง	---ทึ่ง	--ทึ่ง	--ทึ่ง	--ทึ่ง

(รัว	----	----	----	----	----	----	----)
---ทึ่ง	---ทึ่ง	---ทึ่ง	-ทึ่ง-ทึ่ง	----	-เท่ง-เท่ง	--เท่งทึ่ง	--เท่งพลี๊ด

๒. ส่วนของหน้าทับมีความยาว ๒ บรรทัด บรรเลงจนไปจบเพลง

----	---โป่ง	-โป่ง-โป่ง	-โป่ง-โป่ง	----	----	---โป่ง	-โป่ง-โป่ง
----	----	----	----	---เท่ง	---เท่ง	----	----

(รัว---	----	----	----	----	----	----	----)
---เท่ง	---เท่ง	---เท่ง	-เท่ง-ทึ่ง	----	-เท่ง-ทึ่ง	--เท่งทึ่ง	--เท่งทึ่ง

ทำนองเพลงประจำวัด

๑

----	----	----	---ช	---ล	---ท	---ล	---ช
----	----	----	---ช	---ล	---ม	---ล	---ช

๒

-ช-ริ	---ม	---ฟ	-ช-ล	-ท-ล	-ช-ม	-ริ-ด	-ท-ล
-ร-ร	---ม	---ด	-ช-ล	--ล-	-ร-ม	-ร-ด	--ล-

๓

--- ล	--- ล	--- ล	--- ฌ	ม --- ฌ	- ฌ ล ฌ	- ม ---	ร ี ฌ --
--- ร	--- ฤ	--- ร	--- ฌ	- ร ---	ร ---	-- ร ี ฌ	-- ล ฌ

๔

- ม - ม	-- ฌ ล	- ฌ ร ี -	ฌ ล --	ฌ ล --	ฌ ล ฌ ฌ	- ฌ - ฌ	- ร ี - ม
-- ร -	ร ม --	--- ล	-- ฌ ม	-- ร ม	--- ด	- ร - ด	- ร - ม

๕

----	- ม - ม	- ร ี - ม	- ฌ - ฌ	- ฌ ฌ ฌ	- ฌ - ม	- ฌ - ม	- ร ี - ฌ
--- ม	----	- ร - ม	- ฌ - ล	- ฌ ล ฌ	- ม --	- ฌ - ม	- ร - ด

๖

- ฌ - ฌ	-- ร ี ม	- ม - ม	- ร ี - ฌ	- ล --	ฌ ฌ --	ฌ ฌ --	ร ี ร ี - ม
- ร - ด	--- ม	- ฌ - ม	- ร - ด	- ม - ร	--- ด	--- ร	--- ม

๗

--- ร	-- ม ม	--- ฌ	-- ม ม	- ฌ - ฌ	ร ี ฌ --	- ล - ล	ฌ ล --
--- ร	- ม --	--- ฌ	- ม --	-- ล -	-- ล ฌ	-- ฌ -	-- ฌ ม

๘

- ฌ - ฌ	ร ี ฌ --	- ล - ล	ฌ ล --	ฌ ล --	ฌ ล ฌ ฌ	- ฌ - ฌ	- ร ี - ม
-- ล -	-- ล ฌ	-- ฌ -	-- ฌ ม	-- ร ม	--- ด	- ร - ด	- ร - ม

๙

----	- ม - ม	- ฌ - ฌ	- ม - ร	- ฌ - ร	- ม - ฌ	- ล - ฌ	- ม - ร
--- ม	----	- ล - ฌ	- ม - ร	- ด - ร	- ม - ฌ	- ล - ฌ	- ม - ร

๑๐

- ร ี ฌ ฌ	-- ล ฌ	ฌ - ฌ ม	- ร ี - ฌ	-- ล ฌ	--- ล	- ล ฌ -	--- ล
ร ---	ล ฌ --	- ฌ - ม	- ร - ด	- ฌ --	- ฌ --	ฌ -- ม	ร ฌ --

๑๑

--- ล	--- ฌ	- ล - ฌ	- ม - ร	-- ร ี ร	- ม - ฌ	- ล - ฌ	- ม - ร
--- ม	--- ม	- ม - ม	- ม - ร	- ร --	- ม - ฌ	-- ฌ -	-- ร -

๑๒

- รั - -	- ท - ท	ด - ด ้ม	- รั - ด	- - ล ท	- - - ล	- ล ฑ -	- - - ล
- ฑ - ฑ	- - ล -	- ฑ - ม	- ร - ด	- ฑ - -	- ล - -	ล - - ม	ร ล - -

๑๓

- - - ฑ	- ท - ท	- ท - ท	- ท - -	- รั - -	ด รั - ด	- - ล ท	- - ล ล
- - - ร	- - ล -	ฑ - ล -	ฑ - ล ล	- - ล ท	- - - ฑ	- ฑ - -	- ล - -

๑๔

- - รั รั	- ้ม - รั	- รั ด ท	- - ล ท	ด รั ด -	- ด - รั	- ้ม - ด	- รั - ้ม
- ร - -	- ม - ร	ร - - -	ล ฑ - -	- - - ฑ	- - - ร	- ม - ด	- ร - ม

๑๕

- - - ม	- - - ม	- - - ม	- ม - ฑ	- ม - ฑ	- ล - ฑ	- ท รั -	ท ล - -
- - ม -	- ล - -	- ล - -	ล - - ฑ	- - ฑ -	- - ฑ -	- - - ล	- - ฑ ม

๑๖

ฑ - ฑ -	- ม - ฑ	- - ฑ ล	ฑ - ฑ -	- รั ด ท	- - ล ท	ด - ด ้ม	- รั - ด
- ม - ร	- - - ร	- ม - -	- ม - ร	ร - - -	ล ฑ - -	- ฑ - ม	- ร - ด

๑๗

- - ฑ ล	- - ด รั	ม รั - -	ด รั - ด	- ท - -	ท ล - -	ล ฑ - -	ฑ ม - -
- ม - -	ฑ ล - -	- - ด ล	- - - ฑ	- - ล ฑ	- - ฑ ม	- - ม ร	- - ร ด

๑๘

- - รั รั	- ้ม - รั	- รั ด ท	- - ล ท	ด รั ด -	- ด - รั	- ้ม - ด	- รั - ้ม
- ร - -	- ม - ร	ร - - -	ล ฑ - -	- - - ฑ	- - - ร	- ม - ด	- ร - ม

๑๙

- ท - ล	- ฑ - ท	- - ล ฑ	- ล - ฑ	- ้ม - ฑ	- ล - ฑ	- ท ล ฑ	- ฑ - ้ม
- ท - ล	- ฑ - ท	- - ล ฑ	- ล - ฑ	- - ฑ -	- - ฑ -	- ท ล ฑ	- ม - -

๒๐

รั ้ม - รั	- รั - ฑ	- ล - ฑ	ฟ ้ม - รั	- รั - -	- ท - ท	ด - ด ้ม	- รั - ด
- - ร -	- ล - ฑ	- - ฑ -	- - ร -	- ฑ - ฑ	- - ล -	- ฑ - ม	- ร - ด

๒๑

- รั - ด้	- ฑ - ฌ	- ฑ - ฌ	- ฌ - ฌ	- ฌ - ฌ	- รั - ด้	-- ฌ ฑ	--- ฌ
-- ฌ -	-- ฌ -	-- ฌ -	- ฌ - ฌ	- ฌ - ฌ	- ฌ - ฌ	- ฌ --	- ฌ --

๒๒

----	- รั - รั	- ฌ - ฌ	- ฌ - รั	- ด้ - ฌ	-- ฌ ฌ	- ฌ --	ฌ ฌ ฑ ด้
--- ฌ	----	- ฌ - ฌ	- ฌ - ฌ	- ฌ - ฌ	- ฌ --	- ฌ - ฌ	--- ฌ

๒๓

-- ฌ ฌ	-- ด้ รั	ฌ รั --	ด้ รั - ด้	- ฌ - ฌ	- ฌ - ฌ	- ฑ รั -	ฑ ฌ --
- ฌ --	ฌ ฌ --	-- ด้ ฌ	-- ฌ	-- ฌ -	-- ฌ -	--- ฌ	-- ฌ ฌ

๒๔

ฌ - ฌ -	- ฌ - ฌ	-- ฌ ฌ	-- ฌ -	- รั ด้ ฑ	-- ฌ ฑ	ด้ - ด้ ฌ	- รั - ด้
- ฌ - ฌ	--- ฌ	- ฌ --	ฌ ฌ - ฌ	ฌ --	ฌ ฌ --	- ฌ - ฌ	- ฌ - ฌ

๒๕

- รั - ด้	- ฑ - ฌ	- ฑ - ฌ	- ฌ - ฌ	- ฌ - ฌ	- รั - ด้	-- ฌ ฑ	--- ฌ
-- ฌ -	-- ฌ -	-- ฌ -	- ฌ - ฌ	- ฌ - ฌ	- ฌ - ฌ	- ฌ --	- ฌ --

๒๖

- ฌ - ฌ	- ฌ - รั	- ด้ - รั	- ฌ - ฌ	-- ฌ ฑ	- ฌ - ฌ	- ฌ - ฌ	- ฌ - รั
- ฌ - ฌ	- ฌ - ฌ	- ฌ - ฌ	- ฌ - ฌ	--- ฑ	- ฌ - ฌ	-- ฌ -	-- ฌ -

๒๗

- ด้ - รั	ฌ รั --	-- ฌ ฑ	- รั - ฑ	-- ฌ ฑ	-- ด้ รั	- รั --	ด้ รั - ด้
- ฌ --	-- ด้ ฑ	ฌ ฌ --	ฌ - ฌ -	ฌ ฌ -	ฌ ฑ --	-- ฌ ฑ	--- ฌ

๒๘

- ฌ - ด้	-- รั ฌ	- รั - ด้	- ฑ - ฌ	- ฌ --	ฌ - ฌ ฌ	- ฑ รั -	ฑ ฌ --
- ฌ - ฌ	--- ฌ	- ฌ - ฌ	-- ฌ -	- ฌ - ฌ	- ฌ --	--- ฌ	-- ฌ ฌ

๒๙

ฌ - ฌ -	- ฌ - ฌ	-- ฌ ฌ	ฌ - ฌ -	- รั ด้ ฑ	-- ฌ ฑ	ด้ - ด้ ฌ	- รั - ด้
- ฌ - ฌ	--- ฌ	- ฌ --	- ฌ - ฌ	ฌ --	ฌ ฌ --	- ฌ - ฌ	- ฌ - ฌ

๓๐

- รั - ด้	- ฑ - ฌ	- ฑ - ฌ	- ฌ - ฌ	- ฌ - ฌ	- รั - ด้	- - ฌ ฑ	- - - ฌ
- - ฌ -	- - ฌ -	- - ฌ -	- ฌ - ฌ	- ฌ - ฌ	- ฌ - ฌ	- ฌ - -	- ฌ - -

๓๑

- - ฌ ฌ	- ฌ - -	ฌ - ฌ ฑ	- - - ฌ	- - ฌ ฑ	- - - ฌ	- ฌ - ฌ	ฌ ฌ - -
- - - -	- - - ฌ	- ฌ - -	- ฌ - -	- ฌ - -	- ฌ - -	- - ฌ -	- ฌ - ฌ

๓๒

ฌ ฌ - ฌ	ฌ ฌ - -	ฌ ฌ - ฌ	ฌ ฌ - ด้	- - ฌ ฑ	- ฑ - ฌ	- ฌ - ฌ	ฌ ฌ - -
- - ฌ -	- ฌ - ฌ	- - ฌ -	- ฌ - ฌ	- ฌ - -	- - ฌ -	- - ฌ -	- ฌ - ฌ

๓๓

ฌ ฌ - ฌ	ฌ ฌ - -	ฌ ฌ - ฌ	ฌ ฌ - ด้	- - ฌ ฑ	- ฑ - ฌ	- ฑ - ฌ	- ฌ - ฌ
- - ฌ -	- ฌ - ฌ	- - ฌ -	- ฌ - ฌ	- ฌ - -	- - ฌ -	- - ฌ -	- ฌ - ฌ

๓๔

- ฌ - ฌ	- ฌ - รั	- ฌ - ฌ	- รั - ด้	- - ฌ ฑ	- - - ฌ	- ฌ ฌ -	- - - ฌ
- ฌ - ฌ	- ฌ - ฌ	- ฌ - ฌ	- ฌ - ฌ	- ฌ - -	- ฌ - -	ฌ - - ฌ	ฌ ฌ - -

๓๕

- - - ฌ	- ฑ - ฑ	- ฑ - ฑ	- ฑ - -	- ฌ - รั	- รั - -	- ฑ - ฑ	- ฑ - -
- - - ฌ	- - ฌ -	ฌ - ฌ -	ฌ - ฌ ฌ	- - ฌ -	- ฌ - ฌ	- - ฌ -	ฌ - ฌ ฌ

๓๖

- ฌ - รั	- รั - -	- ฑ - ฑ	- ฑ - -	- ฌ - รั	- ด้ - ฌ	- รั - ด้	- ฑ - ฌ
- - ฌ -	- ฌ - ฌ	- - ฌ -	ฌ - ฌ ฌ	- ฌ - ฌ	- ฌ - ฌ	- ฌ - ฌ	- - ฌ -

๓๗

- ฌ รั -	รั ฑ - -	- - - ฌ	- - ฌ ฑ	ด้ รั ด้ -	- ด้ - รั	- ฌ - ด้	- รั - ฌ
- - - ฑ	- - ฌ ฌ	- ฌ - -	- ฌ - -	- - - ฌ	- - - ฌ	- ฌ - ฌ	- ฌ - ฌ

๓๘

- ฌ - ฌ	- ฌ - รั	- ฌ - ฌ	- รั - ด้	- - ฌ ฑ	- - - ฌ	- ฌ ฌ -	- - - ฌ
- ฌ - ฌ	- ฌ - ฌ	- ฌ - ฌ	- ฌ - ฌ	- ฌ - -	- ฌ - -	ฌ - - ฌ	ฌ ฌ - -

----	---โปง	-โปง-โปง	-โปง-โปง	--โปงโปง	-โปง-	----	----
----	----	----	----	----	----	-เท่ง-เท่ง	--- ทิ้ง

(ริ้ว --	----	----	----	----	----	----	----)
----	----	-เท่ง-เท่ง	--- ทิ้ง	----	-เท่ง-เท่ง	----	-- ทิ้ง

ทำนองเพลงประจำบ้าน

๑

					--- รั	--- ดั	--- ล
					--- ร	--- ด	--- ม

๒

--- ฅ	--- ล	--- ดั	--- รั	- ฬ - รั	- ดั - ล	--- ฅ	--- ฬ
--- ร	--- ม	--- ด	--- ร	- ดั - ร	- ด - ม	--- ร	--- ดั

๓

--- ดั	--- ฬฬ	- มั - มั	ฬ ฅ - ฬ	- มั ฅ -	มั รั -	ดั รั -	ดั รั มั ฬ
--- ฅ	-- ฬ -	มั - ร -	--- ดั	--- รั	-- ดั ล	-- ฅ ล	--- ดั

๔

-- มั มั	- รั - มั	- ฬ - ฅ	- ลั - ฅ	-- ลั -	ฅ ฬ - ดั	- ดั -	ดั รั มั ฬ
- ล -	- ล - ฬ	- ดั - ฅ	- ล - ฅ	- ล -	ฅ ด - ด	- ด - ล	--- ดั

๕

- ฅ - ฬ	- มั - รั	- มั - รั	- รั - ลั	- ลั - ลั	- ฅ - ฬ	-- รั มั	--- รั
-- ด ด	-- ร -	-- ร -	- ล - ล	- ดั - ล	- ฅ - ด	- ด -	- ร -

๖

-- ฅ ฅ	- ลั - ฅ	- ฅ ฬ มั	-- รั มั	ฬ ฅ ฬ -	- ฬ - ฅ	- ลั - ฬ	- ฅ - ลั
- ฅ -	- ล - ฅ	ฅ - -	รั ดั -	--- ดั	--- ฅ	- ล - ดั	- ฅ - ล

๗

- มั - รั	- ดั รั มั	-- รั ดั	- รั - ดั	- ล - ดั	- รั - ดั	- มั รั ดั	- ดั - ล
- ม - ร	- ด รั ม	-- ร ด	- ร - ด	-- ด -	-- ด -	- ม ร ด	- ล -

๘

- ล - ฌ	- ฌ - ตั	- วั - ตั	- ล - ฌ	- ฌ - -	- ม - ม	ฌ - ม ฌ	- ฌ - ฬ
- - ฌ -	- วั - ต	- - ต -	- - ฌ -	- ต - ต	- - วั -	- วั - -	- ต - ต

๙

- ฌ - ฬ	- ฬ - วั	- ฬ - วั	- วั - ลั	- ลั - ลั	- ฌ - ฬ	- - วั ฬ	- - - วั
- - ต -	- - วั -	- - วั -	- ล - ล	- ตั - ล	- ฌ - ต	- ต - -	- วั - -

๑๐

- - - -	- ฌ - ฌ	- ลั - ลั	- ลั - ฌ	- ฬ - วั	- - ตั ตั	- ตั - -	ตั วั ฬ ฬ
- - - ฌ	- - - -	- ล - ตั	- ล - ฌ	- ตั - วั	- ต - -	- ต - ล	- - - ตั

๑๑

- - ตั วั	- - ฬ ฌ	ลั ฌ - -	ฬ ฌ - ฬ	- ล - ตั	- วั - ตั	- ฬ วั ตั	- ตั - ล
- ล - -	ตั วั - -	- - ฬ วั	- - - ต	- - ต -	- - ต -	- ม วั ต	- ล - -

๑๒

- ล - ฌ	- ฌ - ตั	- วั - ตั	ฬ ล - ฌ	- ฌ - -	- ม - ม	ฌ - ม ฌ	- ฌ - ฬ
- - ฌ -	- วั - ต	- - ต -	- - ฌ -	- ต - ต	- - วั -	- วั - -	- ต - ต

๑๓

- ฌ - ฬ	- ฬ - วั	- ฬ - วั	- วั - ลั	- ลั - ลั	- ฌ - ฬ	- - วั ฬ	- - - วั
- - ตั -	- - วั -	- - วั -	- ล - ล	- ตั - ล	- ฌ - ต	- ต - -	- วั - -

๑๔

- ลั - ลั	- ลั - ฌ	- ฬ - ฌ	- ลั - ลั	- - วั ฬ	- วั - ตั	- วั - ตั	- ล - ฌ
- ล - ตั	- ล - ฌ	- ต - ฌ	- ล - ตั	- - - ม	- วั - ต	- - ต -	- - ฌ -

๑๕

- ฬ - ลั	ฌ ฬ - -	- ฌ ลั ฌ	- ฌ - ฬ	- - วั ฬ	- - ฬ ฌ	- ฌ - -	ฬ ฌ - ฬ
- ตั - -	- - ฬ วั	ฌ - - -	ฬ - วั -	วั ตั - -	วั ฬ - -	- - วั ฬ	- - - ตั

๑๖

- ตั - ฬ	- - ฌ ลั	- ฌ - ฬ	- ฬ - วั	- ตั - -	ตั - ล ตั	- ฬ วั ตั	- ตั - ล
- ฌ - ตั	- - - ล	- ฌ - ตั	- - วั -	- ต - ล	- ฌ - ต	- ม วั ต	- ล - -

๑๗

- ล - ฌ	- ฌ - ตั	- รั - ตั	ท ล - ฌ	- ฌ - -	- ม - ม	ฌ - ม ฌ	- ฌ - ฬ
- - ฌ -	- ร - ต	- - ต -	- - ฌ -	- ต - ต	- - ร -	- ร - -	- ต - ต

๑๘

- ฌ - ฬ	- มั - รั	- มั - รั	- รั - ลั	- ลั - ลั	- ฌ - ฬ	- - รั มั	- - - รั
- - ต -	- - ร -	- - ร -	- ล - ล	- ตั - ล	- ฌ - ตั	- ต - -	- ร - -

๑๙

- - รั รั	- รั - -	รั - รั มั	- มั - รั	- - รั มั	- - - รั	- ตั - ตั	รั ตั - -
- - - -	- - - ฌ	- ฌ - -	- - ร ฌ	- ตั - -	- ร - -	- - ล -	- ล - ล

๒๐

รั ตั - ตั	รั ตั - -	รั ตั - ตั	- ฬ - ฬ	- - รั มั	- - - รั	- ตั - ตั	รั ตั - -
- - ล -	- ฌ - ฌ	- - ล -	- ตั - -	- ตั - -	- ร - -	- - ล -	- ล - ล

๒๑

รั ตั - ตั	รั ตั - -	รั ตั - ตั	- ฬ - ฬ	- - รั มั	- - - รั	- มั - รั	- รั - ลั
- - ล -	- ฌ - ฌ	- - ล -	- ตั - -	- ตั - -	- ร - -	- - ร -	- ล - ล

๒๒

- ลั - ลั	- ลั - ฌ	- ฬ - ลั	- ฌ - ฬ	- - รั มั	- - - รั	- รั ตั -	- - - รั
- รั - ตั	- ล - ฌ	- ตั - ล	- ฌ - ตั	- ตั - -	- ร - -	ร - - ล	ฌ ร - -

๒๓

- - - ตั	- มั - มั	- มั - มั	- มั - -	- ฌ - -	ฬ ฌ - ฬ	- - รั มั	- มั - รั
- - - ฌ	- - รั -	ตั - รั -	ตั - รั รั	- - รั มั	- - - ตั	- ตั - -	- - ร -

๒๔

- ฌ - -	ฬ ฌ - ฬ	- - รั มั	- - - รั	- ลั - ฌ	- ฬ - ลั	- ฌ - ฬ	- มั - รั
- - รั มั	- - - ตั	- ตั - -	- ร - -	- ล - ฌ	- ตั - ลั	- ฌ - ตั	- - ร -

๒๕

- - มั -	มั ฌ - -	- - - ตั	- - รั มั	ฬ ฌ ฬ -	- ฬ - ฌ	- ลั - ฬ	- ฌ - ลั
- - - รั	- - - ตั	- ฌ - -	- ตั - -	- - - ตั	- - - ฌ	- ล - ตั	- ฌ - ล

๒๖

- ลໍ - ลໍ	- ลໍ - ฌໍ	- ฝໍ - ลໍ	- ฌໍ - ฝໍ	- - วั มໍ	- - - วั	- วั ดໍ -	- - - วั
- วั - ดໍ	- ล - ฌ	- ดໍ - ล	- ฌ - ดໍ	- ดໍ - -	- วั - -	วั - - ล	ฌ วั - -

๒๗

- - - วั	- - - มໍ	- วั - มໍ	- ลໍ - ฌໍ	- - ฌ ฌ	- ล - ดໍ	- วั - ดໍ	ฌ ล - ฌ
- - - ล	- - - ฬ	- ล - ฬ	- ล - ฌ	- ฌ - -	- ลุ - ด	- - ด -	- - ฌ -

๒๘

- ฌ - -	- ม - ม	ฌ - ม ฌ	- ฌ - ฝ	- - วั ม	- - - วั	- วั ด -	- - - วั
- ด - ด	- - วั -	- วั - -	- ด - ด	- ด - -	- วั - -	วั - - ล	ฌ วั - -

๒๙

- - - วั	- - - ม	- วั - ม	- ล - ฌ	- - ฌ ฌ	- ล - ด	- วั - ด	ฌ ล - ฌ
- - - ล	- - - ฬ	- ล - ฬ	- ล - ฌ	- ฌ - -	- ลุ - ด	- - ด -	- - ฌ -

๓๐

- ฌ - -	- ม - ม	ฌ - ม ฌ	- ฌ - ฝ	- - วั ม	- - - วั	- วั ด -	- - - วั
- ด - ด	- - วั -	- วั - -	- ด - ด	- ด - -	- วั - -	วั - - ล	ฌ วั - -

๓๑

- - - ด	- ม - ม	- ม - ม	- ม - -	- ฌ - -	ฝ ฌ - ฝ	- - วั ม	- ม - วั
- - - ฌ	- - วั -	ด - วั -	ด - วั วั	- - วั ม	- - - ด	- ด - -	- - วั -

๓๒

- - ฌ ฌ	- ล - ฌ	- ฌ ฝ ม	- - วั ม	ฝ ฌ ฝ -	- ฝ - ฌ	- ล - ฝ	- ฌ - ล
- ฌ - -	- ล - ฌ	ฌ - - -	วั ด - -	- - - ด	- - - ฌ	- ล - ด	- ฌ - ล

๓๓

- ม - วั	- ด วั ม	- - วั ด	- วั - ด	- ล - ด	- วั - ด	- ม วั ด	- ด - ล
- ม - วั	- ด วั ม	- - วั ด	- วั - ด	- - ด -	- - ด -	- ม วั ด	- ลุ - -

๓๔

- ล - ฌ	- ฌ - ด	- วั - ด	- ล - ฌ	- ฌ - -	- ม - ม	ฌ - ม ฌ	- ฌ - ฝ
- - ฌ -	- วั - ด	- - ด -	- - ฌ -	- ด - ด	- - วั -	- วั - -	- ด - ด

๓๕

-- ต้ม รั	-- ฟัง รั	ลั รั --	ฟัง รั - ฟัง	- มั --	มั รั --	รั ตั --	ตั ล - ฟัง
- ล --	ตั รั --	-- ฟัง รั	--- ตั	-- รั ตั	-- ตั ล	-- ล รั	-- รั ตั

๓๖

-- รั รั	- ลั - รั	- รั ฟัง มั	-- รั ม	ฟัง รั ฟัง -	- ฟัง - รั	- ลั - ฟัง	- รั - ลั
- รั --	- ล - รั	รั ---	รั ตั --	--- ตั	--- รั	- ล - ตั	- รั - ล

๓๗

- มั - รั	- ตั รั มั	-- รั ตั	- รั - ตั	- ล - ตั	- รั - ตั	- มั รั ตั	- ตั - ล
- ม - รั	- ต รั ม	-- รั ต	- รั - ต	-- ต -	-- ต -	- ม รั ต	- ล -

๓๘

- ล - รั	- รั - ตั	- รั - ตั	- ล - รั	- รั --	- ม - ม	รั - ม รั	- รั - ฟัง
-- รั -	- รั - ต	-- ต -	-- รั -	- ต - ต	-- รั -	- รั --	- ต - ต

๓๙

- รั - ฟัง	- มั - รั	- มั - รั	- รั - ลั	- ลั - ลั	- รั - ฟัง	-- รั มั	--- รั
-- ต -	-- รั -	-- รั -	- ล - ล	- ตั - ล	- รั - ต	- ต --	- รั --

๔๐

----	- รั - รั	- ลั - ลั	- ลั - รั	- ฟัง - รั	-- ตั ตั	- ตั --	ตั รั มั ฟัง
--- รั	----	- ล - ตั	- ล - รั	- ตั - รั	- ต -	- ต - ล	--- ตั

๔๑

-- ต้ม รั	-- ฟัง รั	ลั รั --	ฟัง รั - ฟัง	- ล - ตั	- รั - ตั	- มั รั ตั	- ตั - ล
- ล --	ตั รั --	-- ฟัง รั	--- ต	-- ต -	-- ต -	- ม รั ต	- ล -

๔๒

- ล - รั	- รั - ตั	- รั - ตั	ล ล - รั	- รั --	- ม - ม	รั - ม รั	- ตั - ฟัง
-- รั -	- รั - ต	-- ต -	-- รั -	- ต - ต	-- รั -	- รั --	- รั - ตั

๔๓

- รั - ฟัง	- มั - รั	- มั - รั	- รั - ลั	- ลั - ลั	- รั - ฟัง	-- รั มั	--- รั
-- ตั -	-- รั -	-- รั -	- ล - ล	- ตั - ล	- รั - ต	- ต --	- รั --

๔๔

- ลํ - ลํ	- ลํ - ฌ	- ฬ - ฌ	- ลํ - ลํ	- - ฌ มํ	- ฌ - ตํ	- ฌ - ตํ	- ล - ฌ
- ล - ตํ	- ล - ฌ	- ต - ฌ	- ล - ตํ	- - - ม	- ฌ - ต	- - ต -	- - ฌ -

๔๕

- ฬ - ลํ	ฌ ฬ - -	- ฌ ลํ ฌ	- ฌ - มํ	- - ฌ มํ	- - ฬ ฌ	- ฌ - -	ฬ ฌ - ฬ
- ตํ - -	- - มํ ฌ	ฌ - - -	ฬ - ฌ -	ฌ ตํ - -	ฌ มํ - -	- - ฌ มํ	- - - ตํ

๔๖

- ตํ - ฬ	- - ฌ ลํ	- ฌ - ฬ	- มํ - ฌ	- ตํ - -	ตํ - ล ตํ	- มํ ฌ ตํ	- ตํ - ล
- ฌ - ตํ	- - - ล	- ฌ - ตํ	- - ฌ -	- ต - ล	- ฌ - ต	- ม ฌ ต	- ล - -

๔๗

- ล - ฌ	- ฌ - ตํ	- ฌ - ตํ	ฬ ล - ฌ	- ฌ - -	- ม - ม	ฌ - ม ฌ	- ตํ - ฬ
- - ฌ -	- ฌ - ต	- - ต -	- - ฌ -	- ต - ต	- - ฌ -	- ฌ - -	- ฌ - ต

๔๘

- ฌ - ฬ	- มํ - ฌ	- มํ - ฌ	- ฌ - ลํ	- ลํ - ลํ	- ฌ - ฬ	- - ฌ มํ	- - - ฌ
- - ต -	- - ฌ -	- - ฌ -	- ล - ล	- ตํ - ล	- ฌ - ตํ	- ต - -	- ฌ - -

๔๙

- - ฌ ฌ	- ฌ - -	ฌ - ฌ มํ	- มํ - ฌ	- - ฌ มํ	- - - ฌ	- ตํ - ตํ	ฌ ตํ - -
- - - -	- - - ฌ	- ฌ - -	- - ฌ ฌ	- ตํ - -	- ฌ - -	- - ล -	- ล - ล

๕๐

ฌ ตํ - ตํ	ฌ ตํ - -	ฌ ตํ - ตํ	- ฬ - ฬ	- - ฌ มํ	- - - ฌ	- ตํ - ตํ	ฌ ตํ - -
- - ล -	- ฌ - ฌ	- - ล -	- ตํ - -	- ตํ - -	- ฌ - -	- - ล -	- ล - ล

๕๑

ฌ ตํ - ตํ	ฌ ตํ - -	ฌ ตํ - ตํ	- ฬ - ฬ	- - ฌ มํ	- - - ฌ	- มํ - ฌ	- ฌ - ลํ
- - ล -	- ฌ - ฌ	- - ล -	- ตํ - -	- ตํ - -	- ฌ - -	- - ฌ -	- ล - ล

๕๒

- ลํ - ลํ	- ลํ - ฌ	- ฬ - ลํ	- ฌ - ฬ	- - ฌ มํ	- - - ฌ	- ฌ ตํ -	- - - ฌ
- ฌ - ตํ	- ล - ฌ	- ตํ - ล	- ฌ - ตํ	- ตํ - -	- ฌ - -	ฌ - - ล	ฌ ฌ - -

๕๓

--- ดั	- มั - มั	- มั - มั	- มั --	- ชั --	พั ชั - พั	-- วั มั	- มั - วั
--- ฑ	-- วั -	ดั - วั -	ดั - วั วั	-- วั มั	--- ดั	- ดั --	-- วั -

๕๔

- ชั --	พั ชั - พั	-- วั มั	--- วั	- ลั - ชั	- พั - ลั	- ชั - พั	- มั - วั
-- วั มั	--- ดั	- ดั --	- วั --	- ล - ฑ	- ดั - ลั	- ฑ - ดั	-- วั -

๕๕

-- มั -	มั ชั --	--- ดั	-- วั มั	พั ชั พั -	- พั - ชั	- ลั - พั	- ชั - ลั
--- วั	--- ดั	- ชั --	- ดั --	--- ดั	--- ฑ	- ล - ดั	- ฑ - ล

๕๖

- ลั - ลั	- ลั - ชั	- พั - ลั	- ชั - พั	- ชั - ชั	--- ลั	--- ดั	--- วั
- วั - ดั	- ล - ฑ	- ดั - ล	- ฑ - ดั	- ฑ - ฑ	--- ล	--- ด	--- วั

เพลงประจำบ้านทำนองเที่ยวแรกตั้งแต่บรรทัดที่ ๑ ถึงบรรทัดที่ ๒๖ เทียบกลับตั้งแต่บรรทัดที่ ๒๗ ถึง ๕๖ ในบรรทัดที่ ๕๖ ในกรณีที่จะบรรเลงเพลงอื่นต่อ ห้องที่ ๕ - ๘ ให้บรรเลงทำนองเหมือนบรรทัดที่ ๒๖

เพลงมอญยกศพ

เพลงนี้จะบรรเลงในขณะที่มีการเคลื่อนย้ายศพจากที่หนึ่งไปอีกที่หนึ่งเช่น การเคลื่อนย้ายศพจากบ้านมาวัด การเคลื่อนย้ายศพจากที่เก็บศพไปยังศาลาเพื่อสวดพระอภิธรรมหรือเคลื่อนย้ายศพจากศาลาวัดไปยังเมรุเพื่อประกอบพิธีฌาปนกิจ

หน้าทับตะโพนมอญเพลงมอญยกศพ

----	- เห่ง--	- เห่ง-เห่ง	--- ทิ้ง	----	- เห่ง--	- เห่ง-เห่ง	--- ทิ้ง
------	----------	-------------	----------	------	----------	-------------	----------

ลักษณะการบรรเลงเพลงมอญยกศพแบ่งออกเป็น ๔ ส่วนด้วยกันดังนี้

ส่วนที่ ๑ ท่อน ๑,๒ เป็นส่วนแรก ช้องวงใหญ่จะขึ้นเพลงในบรรทัดที่ ๑ เครื่องมืออื่นรับพร้อมกันในบรรทัดที่ ๒ บรรเลงท่อนละ ๒ เที้ยว ๒ รอบ

ท่อน๑

- ด - ด	--- ร	- ด - ม	- ร - ด	- ด - ด	--- ร	- ด - ม	- ร - ด
- ด - ด	--- ร	- ด - ม	- ร - ด	- ด - ด	--- ร	- ด - ม	- ร - ด

- ช - ช	--- ล	--- ด	--- ร	(- ร ร	- ร -	ร - ร	- ม - ร)
- ร - ร	----	--- ด	--- ร	(----	--- ช	- ช -	- ร -)

ท่อน๒

- ฟ - ฟ	--- ช	- ฟ - ล	- ช - ฟ	- ฟ - ฟ	--- ช	- ฟ - ล	- ช - ฟ
- ด - ด	--- ช	- ด - ล	- ช - ด	- ด - ด	--- ช	- ด - ล	- ช - ด

- ด - ด	--- ร	--- ฟ	--- ช	(- ช ช	- ช -	ช - ช	- ล - ช)
- ช - ช	--- ล	--- ด	--- ช	(----	--- ด	- ด -	- - ช -)

ส่วนที่ ๒ ก่อนที่จะบรรเลงส่วนที่ ๓ จะนำทำนอง บรรทัดแรกของท่อนที่ ๑ มาบรรเลงเพื่อเชื่อมต่อกับส่วนที่ ๒ มีทำนอง ๑ บรรทัดบรรเลง ๒ เทียบ

ท่อนแยก

- ด - ด	--- ร	- ด - ม	- ร - ด	- ด - ด	--- ร	- ด - ม	- ร - ด
- ด - ด	--- ร	- ด - ม	- ร - ด	- ด - ด	--- ร	- ด - ม	- ร - ด

ส่วนที่ ๓ ตั้งแต่ท่อนที่ ๓ ถึงท่อนที่ ๘ ลักษณะของทำนองในแต่ละท่อนมี ๒ บรรทัดโดยในบรรทัดที่ ๒ ของทุกท่อนมีทำนองเหมือนกัน เปลี่ยนทำนองเฉพาะบรรทัดแรก บรรเลงท่อนละ ๒ รอบ บรรเลงวนไปจนกว่าจะเคลื่อนศพไปจนถึงที่ตั้ง

ท่อน๓

- ร - ร	--- ช	--- ร	--- ช	- ร ร	- ช - ร	- ร - ด	ท - - ท
- ร - ร	--- ด	--- ร	--- ด	- ร -	- ด - ร	- ร - ด	- ช - ม

- ท - ด	ร - -	- - ช	- - ท	- ร - ด	- ท - ด	- - ร ร	- ช - ร
- ม - -	- - ท	ช - -	ช - -	- ร - ด	- ม - ด	- ร - -	- ด - ร

บรรทัดที่ ๒ ห้องที่ ๗-๘ เทียบหลังบรรเลงดังนี้

ร - -	- - ร
- - ร -	- ด - ร

ท่อน๔

- ม - -	ร ม พ ช	- ม - -	ร ม - ร	- ช - ช	- ช - ช	- ช - ช	- - ท ท
- - ร -	- - - -	- - ร -	- - - ล	ร - พ -	ร - พ -	ร - พ -	- ม - -

- ท - -	ร - -	- - ช ล	- - ท -	- ร - -	- ท - -	- - ร -	- ช - ร
- ม - -	- - ท ล	ช ม - -	ช ล - -	- ร - -	- ม - -	- ร - -	- - - ร

บรรทัดที่ ๒ ห้องที่ ๗-๘ เพียวหลังบรรเลงดังนี้

ร ม - ร	- ช - ร
- - ร -	- - - ร

ท่อน๕

- ม - -	ร ม พ ช	- ล - ช	พ ม - ร	- ล - ช	พ ม - ร	- ร - -	ท - - ท
- - ร -	- - - ช	- - ช -	- - ร -	- - ช -	- - ร -	- ร - -	- ช - -

- ท - -	ร - -	- - ช ล	- - ท -	- ร - -	- ท - -	- - ร -	- ช - ร
- ม - -	- - ท ล	ช ม - -	ช ล - -	- ร - -	- ม - -	- ร - -	- - - ร

บรรทัดที่ ๒ ห้องที่ ๗-๘ เพียวหลังบรรเลงดังนี้

ร ม - ร	- ช - ร
- - ร -	- - - ร

ท่อน๖

- - - ช	ล ท - ร	- - - ช	ล ท - ร	- - - ช	ล ท - ร	- ร - -	ท - - ท
- - ร -	- - - ร	- - ร -	- - - ร	- - ร -	- - - ร	- ร - -	- ช - -

- ท - -	ร - -	- - ช ล	- - ท -	- ร - -	- ท - -	- - ร -	- ช - ร
- ม - -	- - ท ล	ช ม - -	ช ล - -	- ร - -	- ม - -	- ร - -	- - - ร

บรรทัดที่ ๒ ห้องที่ ๗-๘ เพียวหลังบรรเลงดังนี้

ร ม - ร	- ช - ร
- - ร -	- - - ร

ท่อน๗

- - ท - ดั	- รึ - ดั	- - ท - ดั	- - รึ รึ	- - ท - ดั	- รึ - ดั	- - ท - ดั	- - ท ท
- ช - -	ท - ท -	ท ช - -	- ร - -	- ช - -	ท - ท -	ท ช - -	- ม - -

- ท - ดั	รึ ดั - -	- - ช - ล	- - ท - ดั	- รึ - ดั	- ท - ดั	- - รึ รึ	- ช - รึ
- ม - -	- - ท - ล	ช - ม - -	ช - ล - -	- ร - ด	- ม - ด	- ร - -	- ด - ร

บรรทัดที่ ๒ ห้องที่ ๗-๘ เพียวหลังบรรเลงดังนี้

รึ ม - รึ	- ช - รึ
- - ร -	- ด - ร

ท่อน๘

- ช - ช	- ช - รึ	- ช - ช	- ช - รึ	- - ม - ม	- ช - -	รึ รึ - -	ด - ด - ท
- ร - -	ร - - ร	- ร - -	ร - - ร	- ม - -	- ช - ร	- - - ด	- - - ม

- ท - ดั	รึ ดั - -	- - ช - ล	- - ท - ดั	- รึ - ดั	- ท - ดั	- - รึ รึ	- ช - รึ
- ม - -	- - ท - ล	ช - ม - -	ช - ล - -	- ร - ด	- ม - ด	- ร - -	- ด - ร

บรรทัดที่ ๒ ห้องที่ ๗-๘ เพียวหลังบรรเลงดังนี้

รึ ม - รึ	- ช - รึ
- - ร -	- ด - ร

ส่วนที่ ๔ เมื่อเคลื่อนที่มาถึงที่ตั้งศพ จะบรรเลงทำนองในส่วนที่ ๔ การบรรเลงใน ๒ บรรทัดแรก จะบรรเลงเร็วขึ้นๆ จนไปสุด(กรอ)ที่เสียงโด และบรรเลงทำนองจบในบรรทัดที่๓

ทำนองจบ

- ท - ดั	- ท - ดั	- ท - ดั	- - รึ รึ	- ท - ดั	- ท - ดั	- ท - ดั	- - รึ รึ
- ม - ด	- ม - ด	- ม - ด	- ร - -	- ม - ด	- ม - ด	- ม - ด	- ร - -

- ท - ดั	- - รึ รึ	- ท - ดั	- - รึ รึ	- ม - รึ ดั	- ม - รึ ดั	- ม - รึ ดั	- ม - รึ ดั
- ม - ด	- ร - -	- ม - ด	- ร - -	- ม - ร - ด	- ม - ร - ด	- ม - ร - ด	- ม - ร - ด

- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- ม - ม	- - ช - ล	- ช - ดั
- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - ร -	- พ - -	- ร - ด

เพลงมอญเชิญศพ

เพลงมอญเชิญศพเป็นเพลงที่ใช้บรรเลงหลังจากยกศพมาตั้งยังที่ตั้งศพเรียบร้อยแล้ว ใน
หนึ่งงานจะบรรเลงเพียงครั้งเดียว เพื่อเป็นการอันเชิญดวงวิญญาณของผู้ตายมายังสถานที่ประกอบ
พิธีกรรม เพลงมอญเชิญศพเป็นเพลงที่มีอัตราจังหวะ สองชั้นกับชั้นเดียว

หน้าทับเพลงเชิญศพ

----	--โป้ง	-โป้ง-โป้ง	-โป้ง-โป้ง	----	----	----	----
----	----	----	----	----	---เท่ง	--เท่งทิ้ง	--เท่งทิ้ง

ทำนองเพลงเชิญศพ สองชั้น

----	----	---ริ	-ม - ริ	--ริค -	ค ค - ฟ	-ซ - ฟ	-ม - ริ
----	----	---ว	-ม - ว	---ค	-ซ - ค	--ค -	--ว ว

---ริ	---ม	-ล - ซ	-ม - ริ	---ริ	---ซ	-ซ ล ท	-ล - ริ
---ซ	---ม	-ล - ซ	-ม - ว	---ซ	---ว	ว ---	-ม - ว

--ท -	ท ท --	ริ ริ --	ม ม - ซ	--ล ท	-ล - ซ	-ล - ซ	-ม - ริ
---ม	-ม - ว	---ม	---ซ	---ท	-ล - ซ	--ซ -	--ว -

- ริ ค ค	---ค	--ล ท	-ท - ล	-ม - ริ	-ท - ล	---ซ	--ล ท
---ซ	-ค --	-ซ --	--ล -	--ว -	--ล -	-ว --	-ซ --

-ค - ริ	ม ริ --	--ล ท	--ค ริ	--ม ม	ริ ค - ซ	-ซ --	ซ ล ท ค
-ซ --	--ค ท	ล ซ --	ล ท - ว	-ม --	ว ค - ซ	-ว - ม	---ค

- ริ ค ค	---ค	---ซ	--ล ท	ค ริ ค -	-ค - ริ	-ม - ค	-ริ - ม
---ซ	-ค --	-ว --	-ซ --	---ซ	-ค - ว	-ม - ค	-ว - ม

- ลํ - ฌ	- มํ - รั	- ฌ - มํ	- รั - ดํ	- - ล ๗	- - ล ล	- ล ๗ -	- - - ล
- ล - ๗	- ม - ๗	- ๗ - ม	- ๗ - ด	- ๗ - -	- ล - -	ล - - - ม	๗ ล - -

- - รั รั	- มํ - รั	- รั ดํ ๗	- - ล ๗	ดํ รั ดํ -	- ดํ - มํ	- ลํ ฌ มํ	- รั - ดํ
- ๗ - -	- ม - ๗	๗ - - -	ล ๗ - -	- - - ๗	- - - ม	- ล ๗ ม	- ๗ - ด

- รั ดํ ดํ	- - - ดํ	- - ล ๗	- ๗ - ล	- มํ - รั	ดํ ๗ - ล	- ล ๗ -	- - - ล
- - - ๗	- ด - -	- ๗ - -	- - ล -	- - ๗ -	- - ล -	ล - - - ม	๗ ล - -

- - มํ มํ	- ฌ - รั	- ๗ - รั	- มํ - ฌ	- รั - มํ	- ฌ - ลํ	- ๗ ลํ ฌ	- ฌ - มํ
- ม - -	- ๗ - ๗	- ม - ๗	- ม - ๗	- ๗ - ม	- ๗ - ล	- ๗ ล ๗	- ม - -

- ลํ - ฌ	- มํ - รั	- ฌ - มํ	- รั - ดํ	- - ล ๗	- ๗ - ล	- ๗ - ๗	ล ๗ - -
- ล - ๗	- ม - ๗	- ๗ - ม	- ๗ - ด	- ๗ - -	- - ล -	- - ม -	- ม - ม

ล ๗ - ๗	ล ๗ - -	ล ๗ - ๗	ล ๗ - -	- - ล ๗	- ๗ - ล	- ๗ - ล	- ล - มํ
- - ม -	- ๗ - ๗	- - ม -	- ด - ด	- ๗ - -	- - ล -	- - ล -	- ม - ม

- ลํ - ฌ	- มํ - รั	- ฌ - มํ	- รั - ดํ	- - ล ๗	- - - ล	- ล ๗ -	- - - ล
- ล - ๗	- ม - ๗	- ๗ - ม	- ๗ - ด	- ๗ - -	- ล - -	ล - - - ม	๗ ล - -

- - - ๗	- ๗ - ๗	- ๗ - ๗	- ๗ - -	- มํ - รั	- รั - -	- ๗ - ๗	- ๗ - -
- - - ๗	- - ล -	๗ - ล -	๗ - ล ล	- - ๗ -	- ๗ - ๗	- - ล -	๗ - ล ล

- มํ - รั	- รั - -	- ๗ - ๗	- ๗ - -	- มํ - รั	- ดํ - มํ	- รั - ดํ	- ๗ - ล
- - ๗ -	- ๗ - ๗	- - ล -	๗ - ล ล	- ม - ๗	- ด - ม	- ๗ - ด	- - ล -

- มํ รั -	รั ๗ - -	- - - ๗	- - ล ๗	ดํ รั ดํ -	- ดํ - รั	- มํ - ดํ	- รั - มํ
- - - ๗	- - ล ๗	- ๗ - -	- ๗ - -	- - - ๗	- - - ๗	- ม - ด	- ๗ - ม

- ล - ช	- ม - ร	- ช - ม	- ร - ด	- ช - -	- ล - -	ล - - - ม	ร ล - -
---------	---------	---------	---------	---------	---------	-----------	---------

เพื่ยวกลับบรรเลงทำนองนี้ในห้องที่ ๑,๒ ของบรรทัดแรก

(- ท ล ล	- - ล ล
(- - - ร	- ล - -

ชั้นเดียว

- - - ม	- - - ม	- - - ล	- ช - ม	- - - ล	- ช - ร	- ร - -	- ม - ร
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

- - - -	- ด - ด	- ช - ด	- ร - ม	- ช - ด	- ร - ม	- ด - -	- ร - ม
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

- - ร - ม	- ช - ล	- ท - ล	- ช - ม	- ล - ช	- ม - ร	- ร - -	- ม - ร
-----------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

- - ร - ด	- ด - ม	- ล - ม	- ร - ด	- ร - ด	- - - ด	- ท - ล	- - ช ล
-----------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

- ท - -	- ร - ด	- - - -	- - ช ล	- ท - -	- ร - ด	- - - -	- - - ร
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

- ม - ร	- - ล ท	- ม - -	ร ท - -	- - ช ล	- - ช ช	- ล - -	ช ช - ล
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

- ท - -	- ร - ด	- - - -	- - ช ล	- ท - -	- ร - ด	- - - -	- - - ร
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

- រំ - រំ	- - ឈ ៧	- រំ - -	រំ ៧ - -	- - ឡ ឈ	- - - ឡ	- ឈ ឡ -	ឡ ឈ - ឡ
- រំ - រ	- ឡ - -	- - រំ ៧	- - ឈ ឡ	- - - -	- ឡ - គ	- - - គ	- - ឡ គ

(- - - ឈ	- - - ឈ	- - - រំ	- គំ - ឈ	- - - រំ	- គំ - ឡ	- - ឡ ឡ	- ឈ - ឡ
(- - - ឡ	- - - រ	- - - រ	- គ - ឡ	- - - រ	- គ - ឡ	- ឡ - -	- ឡ - ឡ

- - ឡ ឡ	- - - រ	ឡ - រ ឡ	- ឡ - -	ឡ - រ ឡ	- ឡ - -	ឡ - រ ឡ	- រ - -)
- ឡ - -	- រ - -	- រ - -	- គ - គ	- រ - -	- គ - គ	- រ - -	គ - រ រ)

- - - ឈ	- - - ឈ	- - - រំ	- គំ - ឈ	- - - រំ	- គំ - ឡ	- - ឡ ឡ	- ឈ - ឡ
- - - ឡ	- - - រ	- - - រ	- គ - ឡ	- - - រ	- គ - ឡ	- ឡ - -	- ឡ - ឡ

- - ឡ ឡ	- - - រ	ឡ - រ ឡ	- ឡ - រ	- ឡ - រ	- គំ - រ	- ឡ - រ	- រំ - រំ
- ឡ - -	- រ - -	- រ - -	- គ - គ	- - គ -	- - គ -	- - គ -	- - រ -

- - រំ រំ -	រំ រំ - រំ	- ឡ - រំ	- រំ - គំ	- ៧ - ឈ	- - ឡ ឈ	- ៧ - រំ	- - ឈ រំ
- - - រ	- - - រ	- ឡ - រ	- រ - គ	- - - -	ឡ រ - -	- - - -	- ឡ - - ៧

- - - -	- - - -	- - ឡ ឈ	- - ឡ ឡ	- - រំ រំ -	រំ រំ - រំ	- ឡ - ឡ	- រំ - រំ
- - - -	- - - -	- រ - -	- ឡ - -	- - - រ	- - - រ	- ឈ - ឡ	- រ - រ

- - រំ រំ -	រំ រំ - រំ	- ឡ - រំ	- រំ - គំ	- ៧ - ឈ	- - ឡ ឈ	- ៧ - រំ	- - ឈ រំ
- - - រ	- - - រ	- ឡ - រ	- រ - គ	- - - -	ឡ រ - -	- - - -	- ឡ - - ៧

- - - -	- - - -	- ឈ ឡ -	- ឡ - ឈ	- ៧ - -	- រំ - គំ	- - - -	- - ឡ ឈ
- - - -	- - - -	- - - រ	- រ - រ	- - - ឈ	- - - -	- ៧ - ឈ	ឡ រ - -

- ៧ - -	- រំ - គំ	- - - -	- - - រំ	- រំ - រំ	- - ឈ ៧	- រំ - -	រំ ៧ - -
- - - ឈ	- - - -	- ៧ - ឈ	- ឡ - -	- - រ -	- ឡ - -	- - រំ ៧	- - ឈ ឡ

-- ฅ ฅ	-- ฅ ฅ	- ฅ --	ฅ ฅ - ฅ	- ฅ --	- ฅ - ฅ	----	-- ฅ ฅ
----	- ฅ --	- ฅ - ฅ	----	----	----	- ฅ - ฅ	ฅ ฅ --

- ฅ --	- ฅ - ฅ	----	----	- ฅ - ฅ	-- ฅ ฅ	- ฅ --	ฅ ฅ --
----	----	- ฅ - ฅ	- ฅ --	-- ฅ -	- ฅ --	-- ฅ ฅ	-- ฅ ฅ

-- ฅ ฅ	----	- ฅ ฅ -	ฅ ฅ - ฅ	(----	----	-- ฅ	- ฅ - ฅ
----	- ฅ - ฅ	----	-- ฅ ฅ	(----	----	-- ฅ	- ฅ - ฅ

-- ฅ	- ฅ - ฅ	-- ฅ ฅ	- ฅ - ฅ	-- ฅ ฅ	----	ฅ - ฅ ฅ	- ฅ --
----	- ฅ - ฅ	- ฅ --	- ฅ - ฅ	- ฅ --	- ฅ --	- ฅ --	- ฅ - ฅ

ฅ - ฅ ฅ	- ฅ --	ฅ - ฅ ฅ	- ฅ --	----	----	-- ฅ	- ฅ - ฅ
- ฅ --	- ฅ - ฅ	- ฅ --	ฅ - ฅ ฅ	----	----	-- ฅ	- ฅ - ฅ

-- ฅ	- ฅ - ฅ	-- ฅ ฅ	- ฅ - ฅ	-- ฅ ฅ	----	ฅ - ฅ ฅ	- ฅ - ฅ
----	- ฅ - ฅ	- ฅ --	- ฅ - ฅ	- ฅ --	- ฅ --	- ฅ --	- ฅ - ฅ

- ฅ - ฅ	- ฅ - ฅ	- ฅ - ฅ	- ฅ - ฅ	-- ฅ ฅ	ฅ ฅ - ฅ	- ฅ - ฅ	- ฅ - ฅ
-- ฅ -	-- ฅ -	-- ฅ -	-- ฅ -	----	----	- ฅ - ฅ	- ฅ - ฅ

- ฅ - ฅ	-- ฅ ฅ	- ฅ - ฅ	-- ฅ ฅ	----	----	-- ฅ ฅ	-- ฅ ฅ
----	ฅ ฅ --	----	- ฅ -- ฅ	----	----	- ฅ --	- ฅ --

-- ฅ ฅ	ฅ ฅ - ฅ	- ฅ - ฅ	- ฅ - ฅ	-- ฅ ฅ	ฅ ฅ - ฅ	- ฅ - ฅ	- ฅ - ฅ
----	----	- ฅ - ฅ	- ฅ - ฅ	----	----	- ฅ - ฅ	- ฅ - ฅ

- ท - ล	- - ฌ ล	- ท- รี่	- - ล รี่	- - รี่ มี่	- - - รี่	- - รี่ มี่	- - - รี่
- - - -	ฌ ม - -	- - - -	- ฌ - - ท	- ท - -	- ร - -	- ท - -	- ร - -

- - ล ท	- รี่ - มี่	- ลี่ - ฌ	- มี่ - รี่	- - ล ท	- รี่ - มี่	- ลี่ - ฌ	- มี่ - รี่
- ฌ - -	- ร - ม	- ล - ฌ	- ม - ร	- ฌ - -	- ร - ม	- ล - ฌ	- ม - ร

- - มี่ มี่	- - รี่ รี่	- - มี่ มี่	- - ฌ ฌ	- - มี่ มี่	- - รี่ รี่	- - มี่ มี่	- - ฌ ฌ
- ม - -	- ร - -	- ม - -	- ฌ - -	- ม - -	- ร - -	- ม - -	- ฌ - -

- - ลี่ ลี่	- - ฌ ฌ	- ดี่ - ดี่	- ดี่ - ดี่	- - ดี่ รี่	- - ดี่ ดี่	- - ดี่ รี่	- - ดี่ ดี่
- ล - -	- ฌ - -	- ฌ - ด	- ฌ - ด	- ล - -	- ด - -	- ล - -	- ด - -

อัตราจังหวะชั้นเดียว

หน้าทับเพลงเร็ว

(รวิ- - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - -	- - - -	- - - -	- - - -
- - - ทึ่ง	- - - เห่ง	- ทึ่ง- เห่ง	- - เห่งทึ่ง	- - - ทึ่ง	- - - เห่ง	- ทึ่ง- เห่ง	- - เห่งทึ่ง

ท่อน๑

(- มี่ - รี่	- มี่ - ฌ	- มี่ - รี่	- ดี่ - -	- มี่ - รี่	- มี่ - ฌ	- มี่ - รี่	- ดี่ - -
(- ม - ร	- ม - ฌ	- ม - ร	- ด - -	- ม - ร	- ม - ฌ	- ม - ร	- ด - -

- ลี่ - ฌ	- ลี่ - ฌ	- มี่ - รี่	- ดี่ - -	- ลี่ - ฌ	- ลี่ - ฌ	- มี่ - รี่	- ดี่ - -
- ล - ฌ	- ล - ฌ	- ม - ร	- ด - -	- ล - ฌ	- ล - ฌ	- ม - ร	- ด - -

- ท - ท	ดี่ รี่ - -	- ท - ท	- - ดี่ รี่	- ฌ - ดี่	- - รี่ มี่	- ฌ - มี่	- รี่ - ดี่
- - ล -	- ฌ - ฌ	- - ล -	ล ท - -	- ร - ด	- - - ม	- ฌ - ม	- ร - ด

- ท - ท	ดี่ รี่ - -	- ท - ท	- - ดี่ รี่	- ฌ - ดี่	- - รี่ มี่	- ฌ - มี่	- รี่ - ดี่)
- - ล -	- ฌ - ฌ	- - ล -	ล ท - -	- ร - ด	- - - ม	- ฌ - ม	- ร - ด)

ท่อน๒

(----	---ลั	----	ซึ่ม - ซึ	----	- ลั - ซึ	-- ดั ดั	- ริ - มั
(----	---ล	----	ซึ่ม - ซึ	----	- ล - ซึ	- ด --	- ริ - ม

----	---ลั	----	ซึ่ม - ซึ	----	- ลั - ซึ	-- ดั ดั	- ริ - มั
----	---ล	----	ซึ่ม - ซึ	----	- ล - ซึ	- ด --	- ริ - ม

----	---มั	- มั มั มั	- มั --	- ลั - ซึ	- มั - ริ	- ริ ดั -	- ดั --
----	---ม	- ม ม ม	- ม --	- ล - ซึ	- ม - ริ	---ล	- ซึ --

- ลั - ซึ	- มั - ริ	- ริ ดั -	- ดั --	-- ซึ ล	-- ดั ริ	มั ริ --	- ดั --
- ล - ซึ	- ม - ริ	---ล	- ซึ --	- ม --	ซึ ล --	-- ดั ล	- ซึ --

-- ซึ ล	-- ดั ริ	มั ริ --	- ดั --)
- ม --	ซึ ล --	-- ดั ล	- ซึ --)

ทำนองจบ

----	- ดั --	- ดั - ซึ	- ล - ดั
---ด	----	- ด - ริ	- ม - ด

เพลงรับพระ

ใช้บรรเลงรับพระที่กำลังเดินทางมาอยู่ที่ตั้งศพเพื่อประกอบพิธีกรรม อัตราจังหวะชั้นเดียว
มี ๓ ท่อน บรรเลงท่อนละ ๒ รอบ

หน้าทับเพลงหน้าทับเร็วมอญ

-----	-----	-----	-----	(รัว---)	-----	-----	-----
-----	-----	-----	-----	--- ทิ้ง	--- เเท่ง	-ทิ้ง-เเท่ง	--เเท่งทิ้ง

(รัว---)	-----	-----	-----	---	-----	-----	-----)
--- ทิ้ง	--- เเท่ง	-ทิ้ง-เเท่ง	--เเท่งทิ้ง	--- ทิ้ง	--- เเท่ง	-ทิ้ง-เเท่ง	--เเท่งทิ้ง

ทำนองเพลงรับพระ

ท่อน ๑

- - - -	- ลํ - ฑั	- ลํ ฑั มํ	- วั - ดํ	- ดํ - -	- ลํ - ฑั	- ลํ ฑั มํ	- วั - ดํ
- - - -	- ล - ฑ	- ล ฑ ม	- ว - ด	- ฑ - -	- ล - ฑ	- ล ฑ ม	- ว - ด

(- - ฑ ล	- ดํ - ล	- - ฑ ล	- - ดํ วั	- ฑ - ดํ	- - วั มํ	- ฑั - มํ	- วั - ดํ)
(- ม - -	ฑ - ฑ -	ฑ ม - -	ฑ ล - -	- ว - ด	- - - ม	- ฑ - ม	- ว - ด)

ท่อน ๒

(- ดํ - วั	- มํ - ฑั	- มํ - ลํ	- ฑั - มํ	- ลํ - ฑั	- มํ - วั	- ฑั - มํ	- วั - ดํ)
(- ด - ว	- ม - ฑ	- ม - ล	- ฑ - ม	- ล - ฑ	- ม - ว	- ฑ - ม	- วั - ดํ)

(- มํ - วั	- ดํ - ล	- - ฑ ล	- ดํ - วั	- ฑ - ดํ	- - วั มํ	- ฑั - มํ	- วั - ดํ)
(- ม - ว	- ด - ม	ว ม - -	- ด - ว	- ว - ด	- - - ม	- ฑ - ม	- ว - ด)

ท่อน ๓

(- ม - ฑ	- ล - ฑ	- ล - ฑ	- ฑ - -	- ล - ฑ	- ฑ - -	- ล - ฑ	- ฑ - -)
(- - ฑ -	- - ฑ -	- - ฑ -	- ม - ม	- - ฑ -	- ว - ว	- - ฑ -	- ด - ด)

(- มํ วั ดํ	- ดํ - ล	- - ฑ ล	- ดํ - วั	- ฑ - ดํ	- - วั มํ	- ฑั - มํ	- วั - ดํ)
(- ม ว ด	- ล - -	ว ม - -	- ด - ว	- ว - ด	- - - ม	- ฑ - ม	- ว - ด)

ทำนองจบ

				- - - ลํ	- ฑั - มํ	- - - วั	- - - ดํ
				- - - ล	- ฑ - ม	- - - ว	- - - ด

เพลงส่งพระ

ใช้บรรเลงส่งพระเมื่อเสด็จพิธี อัตรารัจจะชั้นเดียว มี ๓ ท่อน บรรเลงท่อนละ ๒ เที้ยว

หน้าทับเพลงหน้าทับเร็วมอญ

-----	-----	-----	-----	(ร้ว---	-----	-----	-----
-----	-----	-----	-----	--- ทิ้ง	--- เเท่ง	-ทิ้ง-เท่ง	--เท่งทิ้ง

(ร้ว---	-----	-----	-----	---	-----	-----	-----
--- ทิ้ง	--- เเท่ง	-ทิ้ง-เท่ง	--เท่งทิ้ง	--- ทิ้ง	--- เเท่ง	-ทิ้ง-เท่ง	--เท่งทิ้ง

ทำนองเพลงส่งพระ

ท่อน ๑

(-- ซ ซ	- ซ - ซ	- ซ --	ซ ล ท ดั	-- ซ ล	-- ดั ร็	ม็ ร็ --	ดั ร็ - (ดั)
(- ซุ --	- ด - ซุ	- ด - ม	--- ด	- ม --	ซ ล --	-- ดั ล	--- ซ)

(- ม - ซ	- ล - ซ	- ล - ซ	- ซ --	- ล - ซ	- ซ --	- ล - ซ	- ซ --)
(-- ซุ -	-- ซุ -	-- ซุ -	- ม - ม	-- ซุ -	- ร - ร	-- ซุ -	- ด - ด)

(-- ซ ล	- ดั - ล	-- ซ ล	-- ดั ร็	- ซ - ดั	-- ร็ ม็	- ซั - ม็	- ร็ - (ดั)
(- ม --	ซ - ซ -	ซ ม --	ซ ล --	- ร - ด	--- ม	- ซ - ม	- ร - ด)

ท่อน ๒

-----	ฟั - ฟั ฟั	ซั ฟั - ฟั	ซั ลั - ซั	-----	ฟั - ฟั ฟั	ซั ฟั - ฟั	ซั ลั - ฟั
-----	- ดั --	-- ม็ -	--- ร็	-----	- ดั --	-- ม็ -	--- ดั

- ฟั - ซั	-- ลั ลั	- ลั - ซั	-- ฟั ฟั	- ฟั - ซั	-- ลั ลั	- ลั - ซั	-- ฟั ฟั
- ดั - ซ	- ล --	- ล - ซ	- ดั --	- ดั - ซ	- ล --	- ล - ซ	- ด --

- ลั - ซั	- ฟั - ม็	-- ร็ ม็	-- ร็ ร็	(- ม็ - ร็	- ดั - ล	-- ซ ล	- ดั - ร็
- ล - ซ	- ดั - ท	- ดั --	- ร --	(- ม - ร	- ด - ม	ร ม --	- ด - ร

- ช - ดั	- - ร - ม	- ช - ม	- ร - ดั)
- ร - ด	- - - ม	- ช - ม	- ร - ด)

ท่อน ๓

(- ดั - -	- ดั - ท	- - - ท	- ล - -	- ล - ล	- ล - ช	- ม - ร	- ดั - -)
(- ช - -	ช - -ม	- - ม -	- ม - -	- ล - -	ล - -ช	- ม - ร	- ด - -)

(- ม - ร - ดั	- ดั - ล	- - ช - ล	- ดั - ร	- ช - ดั	- - ร - ม	- ช - ม	- ร - ดั)
(- ม - ร - ด	- ล - -	ร - ม - -	- ด - ร	- ร - ด	- - - ม	- ช - ม	- ร - ด)

ทำนองจบ

				- - - ล	- ช - ม	- - - ร	- - - ดั
				- - - ล	- ช - ม	- - - ร	- - - ด

เพลงจุดรูปเทียน

บรรเลงในขณะที่เจ้าภาพจุดรูปเทียนบูชาพระรัตนตรัย บูชาพระอภิธรรม บูชากัณฑ์เทศน์ หรือจุดรูปหน้าศพ อัตราจังหวะชั้นเดียว บรรเลงจนกว่าเจ้าภาพจะจุดรูปเทียนเสร็จ

หน้าทับเพลงหน้าทับเร็วมอญ

- - - - -	- - - -	- - - -	- - - -	(รวิ- - -	- - - -	- - - -	- - - -
- - - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - ทิ้ง	- - - เเท่ง	- ทิ้ง-เเท่ง	- - เเท่งทิ้ง

(รวิ- - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - -	- - - -	- - - -	- - - -
- - - ทิ้ง	- - - เเท่ง	- ทิ้ง-เเท่ง	- - เเท่งทิ้ง	- - - ทิ้ง	- - - เเท่ง	- ทิ้ง-เเท่ง	- - เเท่งทิ้ง

ทำนองเพลงจุดรูปเทียน

ท่อน ๑

(- - - ช	- ช - ดั	- - - ดั	- - - ดั	- ม - ร	- ด - ม	- ร - ดั	- ล - ช)
(- - - ช	- ด - ด	- - - ช	- - - ด	- ม - ร	- ด - ม	- ร - ด	- - ช -)

ดนตรีบรรเลงรับ

----	----	- ร - ร	ร - ม -	--- ร	- ร - ร	ร -- ร	--- ด
----	----	- ร - ุ	- ด - ร	- ร - ร	ร - ร -	--- ร	--- ด

โหม่งตีเรียง ๓ เสียง(สูง กลาง ต่ำ) ซ้ำๆ ๓ รอบ

(ร่ว- ----	----	----	----	----	----	----	----)
----	----	----	----	----	--- เ่ง	- ึ่ง-เ่ง	- ึ่ง-๊ะ

ดนตรีบรรเลงรับ

----	--- ุ	- ล - ด	- ุ ล ด	- ุ ล ด	-- ล ด	- ลด -ลด	--- ด
----	--- ร	- ม - ด	- ร ม ด	- ร ม ด	- ุ --	ุ - ุ-	--- ด

โหม่งตีเรียง ๓ เสียง(สูง กลาง ต่ำ) ซ้ำๆ ๓ รอบ

(ร่ว- ----	----	----	----	----	----	----	----)
----	----	----	----	----	--- เ่ง	- ึ่ง-เ่ง	- ึ่ง-๊ะ

ดนตรีบรรเลงรับ

----	--- ฝ	- ุ - ุ	- ฝ ุ ุ	- ฝ ุ ุ	- ฝ ุ ุ	- ฝ ุ ุ	--- ุ
----	--- ด	- ร - ุ	- ด ร ุ	- ด ร ุ	- ด ร ุ	- ด ร ุ	- ุ --

เปิงมางคอกกับตะโพนบรรเลงหยอกล้อกัน

หน้าทับจบเพลงรวมอญ

----	----	----	----	----	----	----	----
-- ะอิง	-- ะอิง	-- ะอิง	-- ะอิง	----	- ๊ะ-ะ	--- ะ	- ึ่ง- ึ่ง

ทำนองจบเพลงรวมอญ

- ุ - ุ	ุ -- ุ	--- ล	--- ุ	- ด - ุ	ฝ ฝ - ฝ	--- ุ	--- ร
ุ - ุ -	--- ุ	--- ล	--- ุ	- ร --	- ร ฝ -	- ร --	--- ร

ส่วนที่ ๑

ทำนองขึ้น ลักษณะการบรรเลง บรรทัดแรกบรรเลงโดยฆ้องวงใหญ่วงเดียวซ้ำๆ ทุก
เครื่องมือรับพร้อมกันบรรทัดที่ ๒ บรรเลงเดี่ยวเดียว

ทำนองขึ้น(บรรเลงโดยฆ้องวงใหญ่)

----	--- ดํ	--- รั	--- มํ	--- ฑ	--- ดํ	--- รั	--- มํ
----	--- ด	--- ร	--- ม	--- ฑ	--- ด	--- ร	--- ม

หน้าทับ

----	----	----	----	----	----	(รัว- - -	----
----	----	----	----	----	----	--ละอึ้ง	--ละอึ้ง

(รัว- - -	----	----	----	----	----	----	----
--ละอึ้ง	--ละอึ้ง	--ละอึ้ง	--ละอึ้ง	--ละอึ้ง	--ละอึ้ง	--ละอึ้ง	--ละอึ้ง

----	----	----	----	----	----	----	----)
----	-ปะ-ละ	---ละ	-เท่ง-ทึง	----	-เท่ง-เท่ง	--เท่งทึง	--เท่งทึง

บรรเลงพร้อมกันทุกเครื่องมือ

----	--- ดํ	--- รั	--- มํ	--- ดํ	- รั - มํ	----	- ฑ - ฑ
----	--- ด	--- ร	--- ม	--- ด	- ร - ม	--- ฑ	----

--- ฑ	-- ล ท	- มํ รั -	รั ท --	- ม --	ฑ ล - ฑ	--- ฑ	-- ล ท
- ร --	- ฑ - ม	--- ท	-- ล ฑ	-- ร ม	--- ร	- ร --	- ฑ --

-- ล ท	- รั - มํ	- ฑ - มํ	- รั - ท	- รั - มํ	- รั --	ท ท --	ล ล - ฑ
- ฑ --	- ร - ม	- ฑ - ม	- ร - ม	- ร - ม	- ร - ม	--- ม	--- ร

ท่อน ๑,๒ อัดวาจังหวะ ๒ ชั้น บรรเลงท่อนละ ๒ เที้ยว

หน้าทับ

----	---โป้ง	-โป้ง-โป้ง	----	--โป้งโป้ง	----	----	----
----	---ปะ	----	-เท่ง-เท่ง	----	-เท่ง-เท่ง	--เท่งทั้ง	--เท่งทั้ง

ท่อน ๑

--ลท	--ลท	--ลท	--ล-	--ชล	--ชล	--ชล	--ช-
-ช--	ลช--	ลช--	ลช-ช	-ม--	ชม--	ชม	ชม-ร

-ช--	-รํ- - -	-ล- - -	-ม- - -	-ม- - -	-ม- - -	รํ- - -	ดํ- - -
-ร--	ดํ- - -	-ล- - -	-ม- - -	-ม- - -	-ม- - -	---ด	---ม

-ม- - -	รํ-ลท	-ม- - -	รํท--	-ม--	ชล-ช	---ช	--ลท
---ท	-ช--	---ท	--ลช	--รํ	---ร	-ร--	-ช-ม

--ลท	-รํ- - -	-ล- - -	-รํ- - -	-รํ- - -	-รํ- - -	ทท--	ลล-ช
-ช--	-ร- - -	-ช- - -	-ร- - -	-ร- - -	-ร- - -	---ม	---ร

ท่อน ๒

--ลท	-รํ- - -	--ลท	--ล-	--ชล	-ท-ล	--ชล	--ช-
-ช--	ล-ล-	ลช--	ลช-ช	-ม--	ช-ช-	ชม--	ชม-ร

-ช--	-รํ- - -	-ล- - -	-ม- - -	-ม- - -	-ม- - -	รํ- - -	ดํ- - -
-ร--	ดํ- - -	-ล- - -	-ม- - -	-ม- - -	-ม- - -	---ด	---ม

-ม- - -	รํ-ลท	-ม- - -	รํท--	-ม--	ชล-ช	---ช	--ลท
---ท	-ช--	---ท	--ลช	--รํ	---ร	-ร--	-ช-ม

- - ล ท	- ร้ - ม้	- ช้ - ม้	- ร้ - ท	- ร้ - ม้	- ร้ - -	ท ท - -	ล ล - ช
- ช - -	- ร - ม	- ช - ม	- ร - ม	- ร - ม	- ร - ม	- - - ม	- - - ร

ท่อน ๓ จะบรรเลงพร้อมกัน ๑ เที้ยว แล้วจะมีการเดี่ยวในแต่ละเครื่องมือ บรรเลงเครื่องมือละ ๒ เที้ยวแบบซ้ำเที้ยวเร็วเที้ยว โดยเริ่มจาก ปี่มอญ , ระนาดเอก , ซ้องวงใหญ่ , ซ้องวงเล็ก , ระนาดทุ้ม เปิงมางคอกกับตะโพนมอญ

ท่อน ๓

(- ดั - ดั	- - - ช	- - - ดั	- - - ร้	- ม้ - ลั	ช้ ม้ - ร้	- ร้ ม้ ร้	- ร้ - ร้
(- ด - ด	- - - ร	- - - ด	- - - ร	- ม - ล	ช ม - ร	ร - - ช	- ล - ท

- - - -	- - - -	ม - ช ม	- - ช ล	ท ล - ร้	ม้ ร้ - -	ท ล - -	ช ล - ช)
- - - -	- - - -	- ม - -	ร ม - -	- - ช -	- - ท ล	- - ช ม	- - - ร)

(- ม - -	ช ม - -	ช ม - -	ช ล - ช	- ม - -	ช ล - ช	- - - ช	- - ล ร้
(- - ร ม	- - ร ม	- - ร ม	- - - ร	- - ร ม	- - - ม	- ร - -	- ช - ท

- - - -	- - - -	ม - ช ม	- - ช ล	ท ล - ร้	ม้ ร้ - -	ท ล - -	ช ล - ช)
- - - -	- - - -	- ม - -	ร ม - -	- - ช -	- - ท ล	- - ช ม	- - - ร)

หน้าทับเพลงเร็ว(บรรเลงท่อน ๔ & และทำนองจบ)

(ร้ว - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - -	- - - -	- - - -	- - - -
- - - ทึ่ง	- - - เท่ง	- ทึ่ง-เท่ง	- - เท่งทึ่ง	- - - ทึ่ง	- - - เท่ง	- ทึ่ง-เท่ง	- - เท่งทึ่ง

ท่อน ๔ อัดราจังหวะขึ้นเดี่ยวบรรเลง ๔ เที้ยว

- - ทิ ทิ	- ลั - ช้	- ลั - ช้	- ม้ - ร้	- ม้ - ช้	- ม้ - -	ร้ ร้ - -	ดั ดั - ท
- ท - -	- ล - ช	- ล - ช	- ม - ร	- ม - ช	- ม - ร	- - - ด	- - - ม

- ม้ ร้ -	ร้ ท - -	- - - ช	- - ล ท	- ร้ - ม้	- ร้ - -	ท ท - -	ล ล - ช
- - - ท	- - ล ช	- ร - -	- ช - -	- ร - ม	- ร - ม	- - - ล	- - - ร

- รั - ฌ	- ลั - ทั	- ทั - ทั	- ลั - ฌ	- มั มั มั	- รั - ด้	- - รั มั	- มั - รั
- ล - ฌ	- ล - ทั	- รั - ทั	- ล - ฌ	- ล ฌ ม	- รั - ด้	- - - ม	- ฌ - รั

- - - รั	- - - รั	- - ด้ ด้	รั มั - รั	- - - รั	- - - รั	- - ด้ ด้	รั มั - รั
- - - ฌ	- - - รั	- ด้ - -	ร ม - รั	- - - ฌ	- - - รั	- ด้ - -	ร ม - รั

- - - รั	- - - รั	- - ด้ ด้	- รั - ด้	- ทั - ล	- - ฌ ล	ทั - ทั รั	- ด้ - ทั
- - - ฌ	- - - รั	- ด้ - -	- รั - ด้	- ม - -	ฌ ม - -	- ม - รั	- ด้ - ม

หน้าทับเนื้อเพลงย่ำค่ำ

- - - -	- - - ไป้ง	- - - -	- - - ไป้ง	- - - -	- - - ไป้ง	- - - ไป้ง	- - - ไป้ง
- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -

- - - -	- - - ไป้ง	- ไป้ง - ไป้ง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
- - - -	- - - -	- - - -	- เห่ง - เห่ง	- - - -	- เห่ง - เห่ง	- - เห่ง ึ่ง	- - เห่ง ึ่ง

เนื้อเพลงย่ำค่ำ

- - - -	- - - -	- รั - ด้	ทั ล - ล	- ล - ล	- ล - ล	ทั ล - -	ฌ ล - ฌ
- - - -	- - - -	- - ด้ -	- - ฌ -	ม - ฌ -	ม - ฌ -	- - ฌ ม	- - - รั

- รั - มั	- ฌ - ลั	- ทั ลั ฌ	- ฌ - มั	- มั - -	รั รั - -	มั มั - -	ฌ ฌ - ลั
- ล - ทั	- ฌ - ล	- ทั ล ฌ	- ม - -	- ทั - ล	- - - ทั	- - - ฌ	- - - ล

- มั - รั	ด้ ทั - ล	- มั - รั	ด้ ทั - ล	- มั - รั	ด้ ทั - ล	- มั - รั	ด้ ทั - ล
- - รั -	- - ลุ -	- - รั -	- - ลุ -	- - รั -	- - ลุ -	- - รั -	- - ลุ -

- ทั - ล	- ทั - ล	- ทั รั -	ทั ล - -	- มั - -	รั รั - -	มั มั - -	ฌ ฌ - ลั
- - ลุ -	- - ลุ -	- - - ล	- - ฌ ม	- ทั - ล	- - - ทั	- - - ฌ	- - - ล

- มํ - รั	ดํ ฑ - ฌ	- - - ฌ	- - ฌ ฑ	- ดํ - รั	มํ รั - -	- - ฌ ฑ	ดํ - - รั
- - รั -	- - ฌ -	- รั - -	- ฌ - -	- ฌ - -	- - ดํ ฑ	ฌ ฑ - -	- รั - -

- - - รั	- - - รั	- - - รั	- - - มํ	- ฌ - ฌ	- มํ - รั	- รั - -	รั มํ ฬ ฌ
- - - ฌ	- - - รั	- - - ฌ	- - - ม	- ฌ - ฌ	- ม - รั	- ฌ - ฑ	- - - ฌ

- - ฌ ฑ	- ฌ - -	ฌ - ฌ ฌ	- ฌ - ฌ	- - ฌ ฌ	- ฌ - ฌ	- ฌ - ฌ	- ฌ - รั
- - - -	- - - ฌ	- ฌ - -	- - ฌ -	- ม - -	- - ฌ -	- - ฌ -	- รั - รั

- มํ - ฌ	- มํ - -	รั รั - -	ดํ ฑ - ฑ	- ฌ - ฌ	- ฌ - ฌ	ฑ ฌ - -	ฌ ฑ - -
- ม - ฌ	- ม - รั	- - - ฌ	- - - ม	ม - ฌ -	ม - ฌ -	- - ฌ ม	- - ม รั

- มํ - ฌ	- มํ - -	รั รั - -	ดํ ฑ - ฑ	- ฌ - ฌ	- ฌ - ฌ	ฑ ฌ - -	ฌ ฑ - -
- ม - ฌ	- ม - รั	- - - ฌ	- - - ม	ม - ฌ -	ม - ฌ -	- - ฌ ม	- - ม รั

- มํ - ฌ	- มํ - -	รั รั - -	ดํ ฑ - ฑ	- - ฌ ฌ	- - - ฌ	- ฌ - รั	- ดํ - ฌ
- ม - ฌ	- ม - รั	- - - ฌ	- - - ม	- ม - -	- ฌ - -	- รั - รั	- ดํ - ฌ

- - ฌ ฑ	- ฌ - -	ฌ - ฌ ฌ	- ฌ - ฌ	- ฌ - -	- ม - ม	ฑ - ม ฑ	- ดํ - ฬ
- - - -	- - - ฌ	- ฌ - -	- - ฌ -	- ฌ - ฌ	- - รั -	- รั - -	- ฌ - ฌ

- ฌ - ฬ	- ดํ - ฬ	- ฌ - ฬ	- มํ - รั	- - - รั	- - - รั	- รั - -	รั มํ ฬ ฑ
- - ฌ -	- ฌ - ฌ	- - ฌ -	- - รั -	- - - ฌ	- - รั -	- ฌ - ฑ	- - - -

- - รั มํ	- - ฌ ฌ	ฬ ฌ - -	ฌ ฌ - ฌ	- - ฌ ฑ	- รั - -	- มํ - -	รั ฑ - -
- ฑ - -	รั มํ - -	- - ฌ มํ	- - - รั	- ฌ - -	- - - ฑ	- - รั ฑ	- - ฌ ฑ

(๕๖)

(- ฌ - ฌ	ฑ ฌ - -	- - - -	ฌ ฑ - ฌ	- - - ฌ	- - ฌ ฌ	- - - ฌ	- - ฌ ฑ
(- รั - -	- - ฌ ม	- รั - ม	- รั - ม	- - - รั	- ฌ - -	- รั - -	- ฌ - ม

-----	- ท - ท	- มํ - รั	- ท - ล	- ล - ล	- ล - ล	ท ล --	ท ล - (ท)
--- ม	-----	- ม - ร	- ม - ม	ม - ฑ -	ม - ฑ -	-- ฑ ม	--- ร)

- ฑ - ล	ท ล --	-----	- ฑ - ล	--- ล	-- ล ล	--- ฑ	-- ล ท
- ร --	-- ฑ ม	- ร - ม	- ร - ม	--- ร	- ลุ --	- ร --	- ฑ --

-----	รั มํ --	รั - รั -	รั มํ --	-----	รั มํ --	-- รั -	- ล - ท
-- ล ท	-- รั ท	- ล - ท	-- รั ท	-- ล ท	-- รั ฑ	- ท - ฑ	- ม - ม

-----	- ท - ท	- มํ - รั	- ท - ล	-----	- ลํ - ลํ	- ทํ - ฑํ	- ลํ - ทํ
--- ม	-----	- ม - ร	- ม - ม	--- ล	-----	- ท - ฑ	- ล - ท

-----	- ทํ - ทํ	- ทํ - ทํ	- ทํ - ลํ	-----	- ลํ - ลํ	- ทํ - ฑํ	- ลํ - ทํ
--- ท	-----	- มํ - รั	- ท - ล	--- ล	-----	- ท - ฑ	- ล - ท

- มํ --	รั ท --	--- ฑ	-- ล ท	-- ล ท	- รั --	- มํ --	รั ท --
-- รั ท	-- ล ฑ	- ร --	- ฑ --	- ฑ --	--- ท	-- รั ท	-- ล ฑ

- รั - รั	- ฑ - ล	ท - ท รั	- รั --	มํ รั - รั	- รั --	มํ รั - รั	- รั --
- ร - ม	- ร - ม	- ล --	- ท - ท	-- ท -	- ล - ล	-- ท -	- ฑ - ฑ

- รั - รั	- ฑ - ล	ท - ท รั	- รั --	มํ รั - รั	- รั --	มํ รั - รั	- รั --
- ร - ม	- ร - ม	- ล --	- ท - ท	-- ท -	- ล - ล	-- ท -	- ฑ - ฑ

--- ฑํ	-----	- ฟํ - มํ	- รั - ฑํ	-- รั มํ	-- ฑํ ล	ทํ ลํ --	ฑํ ลํ - ฑํ
--- รั	-----	- ตํ - ท	- ล - รั	- ท --	รั มํ --	-- ฑํ มํ	--- ร

(๗)

----	ม่ ฝ ฝ ฝ	--- ฝ	--- ฝ	- ฝ - ฝ	- ฝ - ฝ	--- ฝ	- ฝ - ฝ
--- ฝ	--- ฝ	--- ฝ	--- ฝ	- ฝ - ฝ	- ฝ - ฝ	- ฝ - ฝ	--- ฝ

- ฝ ฝ	- ฝ - ฝ	ฝ - ฝ ฝ	- ฝ - ฝ	- ฝ - ฝ	ฝ ฝ - ฝ	----	- ฝ - ฝ
----	--- ฝ	- ฝ - ฝ	- ฝ - ฝ	- ฝ - ฝ	- ฝ - ฝ	- ฝ - ฝ	- ฝ - ฝ

----	- ฝ - ฝ	- ฝ - ฝ	- ฝ - ฝ	----	- ฝ - ฝ	- ฝ - ฝ	- ฝ - ฝ
--- ฝ	----	- ฝ - ฝ	- ฝ - ฝ	---	----	- ฝ - ฝ	- ฝ - ฝ

--- ฝ	--- ฝ	--- ฝ	--- ฝ	- ฝ - ฝ	- ฝ - ฝ	ฝ ฝ - ฝ	ฝ ฝ - ฝ
--- ฝ	--- ฝ	--- ฝ	--- ฝ	- ฝ - ฝ	- ฝ - ฝ	---	---

--- ฝ	--- ฝ	--- ฝ	- ฝ - ฝ	- ฝ - ฝ	ฝ ฝ - ฝ	- ฝ - ฝ	ฝ ฝ - ฝ
--- ฝ	- ฝ - ฝ	- ฝ - ฝ	ฝ - ฝ - ฝ	- ฝ - ฝ	- ฝ - ฝ	- ฝ - ฝ	- ฝ - ฝ

- ฝ - ฝ	- ฝ - ฝ	- ฝ - ฝ	ฝ ฝ ฝ ฝ	- ฝ - ฝ	- ฝ - ฝ	ฝ ฝ - ฝ	ฝ ฝ - ฝ
- ฝ - ฝ	- ฝ - ฝ	- ฝ - ฝ	---	- ฝ - ฝ	- ฝ - ฝ	---	---

----	- ฝ - ฝ	- ฝ - ฝ	- ฝ - ฝ	- ฝ - ฝ	- ฝ - ฝ	- ฝ - ฝ	- ฝ - ฝ
--- ฝ	----	ฝ ฝ - ฝ	- ฝ - ฝ	- ฝ - ฝ	---	- ฝ - ฝ	- ฝ - ฝ

- ฝ ฝ ฝ	- ฝ ฝ ฝ	- ฝ ฝ ฝ	ฝ ฝ - ฝ	- ฝ - ฝ	- ฝ - ฝ	- ฝ - ฝ	- ฝ - ฝ
---	- ฝ - ฝ	- ฝ - ฝ	- ฝ - ฝ	ฝ - ฝ - ฝ	ฝ - ฝ - ฝ	ฝ - ฝ - ฝ	- ฝ - ฝ

- ฝ ฝ ฝ	- ฝ - ฝ	- ฝ - ฝ	- ฝ - ฝ	ฝ ฝ ฝ	- ฝ - ฝ	- ฝ - ฝ	- ฝ - ฝ
- ฝ - ฝ	- ฝ - ฝ	- ฝ - ฝ	- ฝ - ฝ	- ฝ - ฝ	---	- ฝ - ฝ	- ฝ - ฝ

- - - ลໍ	- ฌໍ - มໍ	- - - ลໍ	- ฌໍ - มໍ	- - - ลໍ	- ฌໍ - มໍ	- ฌໍ - ฌໍ	- ลໍ - ฌໍ
- - - ล	- ฌ - ม	- - - ล	- ฌ - ม	- - - ล	- ฌ - ม	- ล - ฌ	- ล - ฌ

- - - -	- ฌ - ฌ	- ฌ - ฌ	- ฌ - ลໍ	- - - -	- ฌ - ฌ	- ฌ - ลໍ	- ฌ - มໍ
- - - ฌ	- - - -	- มໍ - ฌ	- ฌ - ล	- - - ฌ	- - - -	- ฌ - ล	- ฌ - ล

- - - มໍ	- - - มໍ	- - - มໍ	- - - ฌ	- ฌ - ฌ	- ฌ - -	ฌ ฌ - -	ล ล - ฌ
- - - ม	- - - ม	- - - ม	- - - ฌ	- ฌ - ม	- ฌ - ฌ	- - - ล	- - - ฌ

- - - ฌ	- - - ฌ	- - - ฌ	- ฌ - ฌ	- - - ฌ	ฌ ฌ - -	- - ฌ ล	ฌ ล - -
- - - ม	- - ฌ -	- - ฌ -	ฌ - ฌ -	- ฌ - -	- - - ฌ	- - - ล	- - ฌ ม

- ล - ฌ	- ม - ฌ	- ฌ - -	ฌ ม ฌ ฌ	- - ฌ ฌ	- ล - -	ฌ ฌ - -	ม ม - ฌ
- ล - ฌ	- ม - ฌ	- ล - ฌ	- - - ฌ	- ฌ - -	- ล - ฌ	- - - ม	- - - ฌ

- - - -	- ม - ม	- - ฌ ม	- ฌ - ล	- ฌ - ล	- - ฌ ม	- ฌ - ม	- ฌ - ล
- - - ม	- - - -	ล ฌ - -	- ฌ - ล	- ฌ - ล	- - - ม	- ฌ - ม	- ฌ - ล

- ฌ ล ล	- - ล ล	- - ฌ ฌ	ล ฌ - ฌ	- ฌ - ฌ	- ฌ - ฌ	- ฌ - ฌ	- - - ล
- - - ฌ	- - - ฌ	- ฌ - -	- - - ฌ	- ฌ - ล	- ฌ - ล	- ฌ - ล	- ฌ - -

- ฌ - ฌ	- ฌ - ฌ	- ฌ - ฌ	- - ฌ ล	- ฌ - ล	- ฌ - ฌ	- ฌ - -	ฌ ม ฌ ฌ
ฌ - ม -	ฌ - ม -	ฌ - ม -	ม ฌ - -	- ฌ - ล	- ฌ - ล	- ล - ฌ	- - - ฌ

- - - ฌ	- - - ฌ	- - - ฌ	- ฌ - ฌ	- - - ฌ	- ฌ - ฌ	- - - ฌ	- - - ฌ
- - - ล	- - - ฌ	- ฌ - -	- - - ฌ	- ฌ - -	- - - ฌ	- ฌ - -	ล ฌ - -

- ล - ฌ	ม ฌ - -	- - - ฌ	- ฌ - ฌ	- - - ฌ	- - - ฌ	- ม - ล	- ฌ - ม
- ฌ - -	- - - ฌ	ล ฌ - -	ล - ล -	ล ฌ - -	ล ฌ - -	- ม - ล	- ฌ - ม

--- ลໍ	- ฌ - มໍ	--- ลໍ	- ฌ - มໍ	--- ลໍ	- ฌ - มໍ	--- ลໍ	- ฌ - มໍ
--- ล	- ฌ - ม	--- ล	- ฌ - ม	--- ล	- ฌ - ม	--- ล	- ฌ - ม

- ฬ - ฬ	- ฬ - ฬ	- ฬ - ฬ	- - ฌ ลໍ	- ฬ - ลໍ	- ฌ - วั	- วั - -	วั ม ฬ ฌ
วั - ม -	วั - ม -	วั - ม -	ม ฬ - -	- ฬ - ล	- ฌ - ล	- ล - ฬ	--- ฌ

--- ฌ	--- ฌ	- - ล ฬ	- วั - วั	- - ล ฬ	- วั - วั	- - ล ฬ	- - ด วั
--- ด	--- ฌ	- ฌ - -	--- ฌ	- ฌ - -	--- ฌ	- ฌ - -	ล ฬ - -

- ด - วั	ม วั - -	- - ล ฬ	- วั - ฬ	- - ล ฬ	- - ด วั	- วั - -	ด วั - ด
- ฌ - -	- - ด ฬ	ล ฌ - -	ล - ล -	ล ฌ - -	ล ฬ - -	- - ล ฬ	--- ฌ

---	ล ฬ ด วั	--- ม	--- วั	- ม - วั	- ฬ - ล	--- ฌ	- - ล ฬ
--- ฌ	--- ร	--- ม	--- ร	- - ร -	- - ล -	- ร - -	- ฌ - -

- ด - วั	ม วั - -	- - ล ฬ	- - ด วั	- ม - วั	- ม - ฌ	- ฬ - ล	- ฌ - ม
- ฌ - -	- - ด ฬ	ล ฌ - -	ล ฬ - -	- ม - ร	- ม - ฌ	- ฬ - ล	- ฌ - ม

- ฌ - วั	- ม - ฌ	- ล - ฌ	ฬ ม - วั	- วั - -	- ฬ - ฬ	ด - ด ม	- วั - ด
- ฌ - ร	- ม - ฌ	- - ฌ -	- - ร -	- ฌ - ฌ	- - ล -	- ฌ - ม	- ร - ด

- วั - ด	- ฬ - ล	- ฬ - ล	- ล - ม	- ฌ - ม	- วั - ด	- - ล ฬ	--- ล
- - ด -	- - ล -	- - ล -	- ม - ม	- ฌ - ม	- ร - ด	- ฌ - -	- ล - -

- ล - -	ล ฬ - -	ล ฬ - -	ล ฬ - ล	- - ล ฬ	--- ล	- ฌ - ฌ	ล ฌ - -
--- ร	- - ล ร	- - ล ร	- - ล -	- ฌ - -	- ล - -	- - ม -	- ม - ม

ล ช - ช	ล ช - -	ล ช - ช	ล ช - ด	- ร - ด	- ท - ล	- ช - ช	ล ช - -
- - ม -	- ร - ร	- - ม -	- ด - ด	- - ด -	- - ล -	- - ม -	- ม - ม

ล ช - ช	ล ช - -	ล ช - ช	ล ช - ด	- ร - ด	- ท - ล	- ท - ล	- ล - ม
- - ม -	- ร - ร	- - ม -	- ด - ด	- - ด -	- - ล -	- - ล -	- ม - ม

- ล - ช	- ม - ร	- ช - ม	- ร - ด	- - ล ท	- - - ล	- ล ช -	- - - ล
- ล - ช	- ม - ร	- ช - ม	- ร - ด	- ช - -	- ล - -	ล - - ม	ร ล - -

- - - ช	- ท - ท	- ท - ท	- ท - -	- ม - ร	- ร - -	- ท - ท	- ท - -
- - - ร	- - ล -	ช - ล -	ช - ล ล	- - ร -	- ช - ช	- - ล -	ช - ล ล

- ม - ร	- ร - -	- ท - ท	- ท - -	- ม - ร	- ด - ม	- ร - ด	- - ล -
- - ร -	- ช - ช	- - ล -	ช - ล ล	- ม - ร	- ด - ม	- ร - ด	- - ล -

- ม - ร	ร ท - -	- - - ช	- - ล ท	ด ร - ด	- ด - ร	- ม - ด	- ร - ม
- - - ท	- - ล ช	- ร - -	- ช - -	- - - ช	- - - ร	- ม - ด	- ร - ม

- ล - ช	- ม - ร	- ช - ม	- ร - ด	- ร - ร	- - - ม	- - - ร	- - - ล
- ล - ช	- ม - ร	- ช - ม	- ร - ด	- ร - ร	- - - ม	- - - ร	- - - ล

หน้าทับเพลงเร็ว

- ช - ด	- ร - ม	- ช - ด	- ร - ม	- ช - ด	- ร - ม	- ช - -	ล ล - ช
- ร - ด	- ร - ม	- ช - ด	- ร - ม	- ร - ด	- ร - ม	- ช - ล	- - - ช

บรรเลงเร็วขึ้น

- - ช ช	- ล - ช	- ล - ท	- ล - ท	- - ช ช	- ล - ท	- ท - ท	- ล - ช
- ช - -	- ล - ช	- ล - ท	- ล - ท	- ช - -	- ล - ท	- ร - ท	- ล - ช

- - ช้ ช้	- ล้ - ช้	- ล้ - ท้	- ล้ - ท้	- - ช้ ช้	- ล้ - ท้	- ท้ - ท้	- ล้ - ช้
- ช้ - -	- ล - ช้	- ล - ท	- ล - ท	- ช้ - -	- ล - ท	- วั - ท	- ล - ช้

จบขาด ถอนลง

- ล้ ช้ ม้	- ท้ ล้ ช้	- ล้ ช้ ม้	- ท้ ล้ ช้	- ท้ ล้ ช้	- ท้ ล้ ช้	- - - ช้	- - - ช้
- ล ช้ ท	- ท ล ช้	- ล ช้ ท	- ท ล ช้	- ท ล ช้	- ท ล ช้	- - - ด	- - - ช้

ส่วนที่ ๓

หน้าทับส่วนที่ ๓ ท่อน ๑

(วั- - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
- - - ้ง	- - - ้ง	- - - ้ง	- - - ้ง	- - - -	- ั้ง - ้ง	- - - ้ง	- ั้ง - ้ง

- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
- - - -	- ั้ง - ้ง	- - - ้ง	- ั้ง - ้ง	- - - -	- ั้ง - ้ง	- - - ้ง	- ั้ง - ้ง

- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
- - - -	- ั้ง - ้ง	- - - ้ง	- - - ้ง

ท่อน ๑ ตั้งแนวใหม่บรรเลงจากเข้าไปหาเร็ว

- - - ด	- - - วั	- - - ม	- - - ช้	- - - ล	- ช้ - ม	- ล - ช้	- ม - วั
- - - ด	- - - วั	- - - ม	- - - ช้	- - - ล	- ช้ - ม	- ล - ช้	- ม - วั

- - - -	- - - ด	- - - ท	- ท - -	- - - -	- ท - -	- - - ช้	- - - ล ท
- - - -	- ด - -	- - - -	- - - ล ช้	- วั - ม	- - - ล ช้	- วั - -	- ช้ - -

ด วั ด -	- ด - ม	- ล้ ช้ ม	- วั - ด
- - - ช้	- - - ม	- ล ช้ ม	- วั - ด

หน้าทับท่อน ๒ บรรเลง ๓ รอบ

(- - - -	- - - ั้ง	- ั้ง - ั้ง	- ั้ง - ั้ง	- - - -	- - - -	- - - ั้ง	- - - -)
(- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - ั้ง	- - - ั้ง	- - - ั้ง	- - - ั้ง)

(รวิ- - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
- - - ะอึ้ง	- - - ะอึ้ง	- - - ะอึ้ง	- - - ะอึ้ง	- - - ะอึ้ง	- - - ะอึ้ง	- - - ะอึ้ง	- - - ะอึ้ง

- - - -	- - - -	- - - -	- - - -)
- - - -	- ป๊ะ-ละ	- - - ละ	- เห่ง-ทึง

ท่อน ๒ อัตราจังหวะชั้นเดียวเร็วระดับ บรรเลง ๒ เทียบจบแบบขาด

(- - - -	- - - มี่	- ช้ - มี่	- รี่ - ดี่	- มี่ - รี่	- ดี่ - มี่	- รี่ - ดี่	- ท - ล)
(- - - -	- ม - -	- ช - ม	- ร - ด	- ม - ร	- ด - ม	- ร - ด	- - ล -)

- - - รี่	- ท - ท	- ดี่ - รี่	- มี่ - -	ชี้ ช้ - -	มี่ มี่ - -	รี่ยี่ - ดี่	- ท ล ช
- - - ร	- - ล -	- ด - ร	- ม - ช	- - - มี่	- - - ร	- - - ด	- - - -

- ช ล ช	- ช ล ท	- - ดี่ รี่	ดี่ - - ดี่
ร - - -	ร - - -	ล ท - -	- ช - -

ทำนองเพลงประจำวัด(หน้าทับเพลงประจำวัด)

- - - -	- - - -	- - - -	- - - ช	- - - ล	- - - ท	- - - ล	- - - ช
- - - -	- - - -	- - - -	- - - ช	- - - ล	- - - ม	- - - ล	- - - ช

- ช - รี่	- - - มี่	- - - ฟ	- ช้ - ลี่	- ท - ล	- ช - มี่	- รี่ - ดี่	- ท - ล
- ร - ร	- - - ม	- - - ดี่	- ช - ล	- - ล -	- ร - ม	- ร - ด	- - ล -

- - - ล	- - - ล	- - - ล	- - - ช	ม - - -	- ช ล ท	- มี่ - -	รี่ยี่ - -
- - - ร	- - - ล	- - - ร	- - - ช	- ร - -	ร - - -	- - รี่ ท	- - ล ช

- ม - ม	- - ช ล	- ท รี่ -	ท ล - -	ช ล - -	ช ล ท ดี่	- ช - ดี่	- รี่ - มี่
- - ร -	ร ม - -	- - - ล	- - ช ม	- - ร ม	- - - ด	- ร - ด	- ร - ม

----	- มํ - มํ	- ํ - ํ	- ํ - ํ	- ํ - ํ	- ํ - ํ	- ํ - ํ	- ํ - ํ
--- ม	----	- ํ - ม	- ํ - ํ	- ํ - ํ	- ํ - ํ	- ํ - ํ	- ํ - ํ

- ํ - ํ	-- ํ ํ	- มํ - มํ	- ํ - ํ	- ํ - ํ	ํ ํ --	ํ ํ --	ํ ํ - ํ
- ํ - ํ	--- ม	- ํ - ม	- ํ - ํ	- ม - ํ	--- ํ	--- ํ	--- ม

--- ํ	-- มํ ํ	--- ํ	-- มํ ํ	- ํ - ํ	ํ ํ --	- ํ - ํ	ํ ํ --
--- ํ	- ม --	--- ํ	- ม --	-- ํ -	-- ํ ํ	-- ํ -	-- ํ ํ

- ํ - ํ	ํ ํ --	- ํ - ํ	ํ ํ --	ํ ํ --	ํ ํ ํ ํ	- ํ - ํ	- ํ - ํ
-- ํ -	-- ํ ํ	-- ํ -	-- ํ ํ	-- ํ ํ	--- ํ	- ํ - ํ	- ํ - ํ

----	- มํ - มํ	- ํ - ํ	- มํ - ํ	- ํ - ํ	- มํ - ํ	- ํ - ํ	- มํ - ํ
--- ม	----	- ํ - ํ	- ม - ํ	- ํ - ํ	- ม - ํ	- ํ - ํ	- ม - ํ

- ํ ํ ํ	-- ํ ํ	ํ - ํ ํ	- ํ - ํ	-- ํ ํ	--- ํ	- ํ ํ -	--- ํ
ว ---	ํ ํ --	- ํ - ม	- ํ - ํ	- ํ --	- ํ --	ํ -- ม	ว ํ --

--- ํ	--- ํ	- ํ - ํ	- มํ - ํ	-- ํ ํ	- มํ - ํ	- ํ - ํ	- มํ - ํ
--- ม	--- ม	- ม - ม	- ม - ํ	- ํ --	- ม - ํ	-- ํ -	-- ํ -

- ํ --	- ํ - ํ	ํ - ํ ํ	- ํ - ํ	-- ํ ํ	--- ํ	- ํ ํ -	--- ํ
- ํ - ํ	-- ํ -	- ํ - ม	- ํ - ํ	- ํ --	- ํ --	ํ -- ม	ว ํ --

--- ํ	- ํ - ํ	- ํ - ํ	- ํ --	- ํ --	ํ ํ - ํ	-- ํ ํ	-- ํ ํ
--- ํ	-- ํ -	ํ - ํ -	ํ - ํ ํ	-- ํ ํ	--- ํ	- ํ --	- ํ --

-- ํ ํ	- มํ - ํ	- ํ ํ ํ	-- ํ ํ	ํ ํ ํ -	- ํ - ํ	- มํ - ํ	- ํ - ํ
- ํ --	- ม - ํ	ว ---	ํ ํ --	--- ํ	--- ํ	- ม - ํ	- ํ - ม

---ม	---ม	---ม	-ม-ช	-ม-ช	-ล-ช	-ท ิ -	ท ล --
--ม-	-ล -	-ล -	ล - -	--ช -	--ช -	---ล	--ช ม

ช - ช -	-ม-ช	--ช ล	ช - ช -	- ิ ด ิ ท	--ล ท	ด ิ - ด ิ ม ิ	- ิ - ด ิ
-ม-ร	---ร	-ม--	-ม-ร	ร---	ลช--	-ช-ม	-ร-ด

--ช ล	--ด ิ ิ	ม ิ ิ --	ด ิ ิ - ด ิ	-ท--	ท ล --	ลช--	ช ม --
-ม--	ช ล --	--ด ิ ล	---ช	--ลช	--ช ม	--ม ร	--ร ด

-- ิ ิ	-ม ิ - ิ	- ิ ด ิ ท	--ล ท	ด ิ ิ ด ิ -	-ด ิ - ิ	-ม ิ - ด ิ	- ิ - ม ิ
-ร--	-ม-ร	ร---	ลช--	---ช	---ร	-ม-ด	-ร-ม

-ท ิ - ล ิ	-ช ิ - ท ิ	--ล ิ ช ิ	-ล ิ -ช ิ	-ม ิ -ช ิ	-ล ิ -ช ิ	-ท ิ ล ิ ช ิ	-ช ิ - ม ิ
-ท-ล	-ช-ท	--ลช	-ล-ช	--ช -	--ช -	-ท ล ช	-ม--

ิ ม ิ - ิ	- ิ - ช ิ	-ล ิ -ช ิ	พ ิ ม ิ - ิ	- ิ --	-ท-ท	ด ิ - ด ิ ม ิ	- ิ - ด ิ
--ร-	-ล-ช	--ช -	--ร-	-ช-ช	--ล-	-ช-ม	-ร-ด

- ิ - ด ิ	-ท-ล	-ท-ล	-ล-ม ิ	-ช ิ - ม ิ	- ิ - ด ิ	--ล ท	---ล
--ด -	--ล -	--ล -	-ม-ม	-ช-ม	-ร-ด	-ช--	-ล -

----	- ิ - ิ	-ม ิ -ช ิ	-ม ิ - ิ	-ด ิ -ล	--ชช	-ช--	ช ล ท ด ิ
---ร	----	-ม-ช	-ม-ร	-ด-ล	-ช--	-ร-ม	---ด

--ช ล	--ด ิ ิ	ม ิ ิ --	ด ิ ิ - ด ิ	-ม-ช	-ล-ช	-ท ิ -	ท ล --
-ม--	ช ล --	--ด ิ ล	--ช	--ช -	--ช -	---ล	--ช ม

ช - ช -	- ม - ช	- - ช ล	- - ช -	- ิ ติ ทั	- - ล ทั	ติ - ติ มิ	- ิ - ติ
- ม - ิ	- - - ิ	- ม - -	ช ม - ิ	ิ - - -	ล ช - -	- ช - ม	- ิ - ติ

- ิ - ติ	- ทั - ล	- ทั - ล	- ล - มิ	- ิ - มิ	- ิ - ติ	- - ล ทั	- - - ล
- - ติ -	- - ุ -	- - ุ -	- ม - ม	- ช - ม	- ิ - ติ	- ช - -	- ุ - -

- มิ - ิ	- มิ - ิ	- ติ - ิ	- มิ - ิ	- - ิ ทั	- ิ - ิ	- ิ - ิ	- มิ - ิ
- ม - ช	- ม - ิ	- ติ - ิ	- ม - ช	- - - ทั	- ล - ช	- - ช -	- - ิ -

- ติ - ิ	มิ ิ - -	- - ล ทั	- ิ - ทั	- - ล ทั	- - ติ ิ	- ิ - -	ติ ิ - ติ
- ช - -	- - ติ ทั	ล ช - -	ล - ล -	ล ช -	ล ทั - -	- - ล ทั	- - - ช

- ช - ติ	- - ิ มิ	- ิ - ติ	- ทั - ล	- ช - -	ช - ม ช	- ทั ิ -	ทั ล - -
- ิ - ติ	- - - มิ	- ิ - ติ	- - ุ -	- ิ - มิ	- ิ - -	- - - ล	- - ช มิ

ช - ช -	- ม - ช	- - ช ล	ช - ช -	- ิ ติ ทั	- - ล ทั	ติ - ติ มิ	- ิ - ติ
- ม - ิ	- - - ิ	- ม - -	- ม - ิ	ิ - - -	ล ช - -	- ช - มิ	- ิ - ติ

- ิ - ติ	- ทั - ล	- ทั - ล	- ล - มิ	- ิ - มิ	- ิ - ติ	- - ล ทั	- - - ล
- - ติ -	- - ุ -	- - ุ -	- ม - ม	- ช - มิ	- ิ - ติ	- ช - -	- ุ - -

- - ล ล	- ล - -	ล - ล ทั	- - - ล	- - ล ทั	- - - ล	- ช - ช	ล ช - -
- - - -	- - - ิ	- ิ - -	- ุ - -	- ช - -	- ุ - -	- - มิ -	- มิ - มิ

ล ช - ช	ล ช - -	ล ช - ช	ล ช - ติ	- - ล ทั	- ทั - ล	- ช - ช	ล ช - -
- - มิ -	- ิ - ิ	- - มิ -	- ติ - ติ	- ช - -	- - ุ -	- - มิ -	- มิ - มิ

ล ช - ช	ล ช - -	ล ช - ช	ล ช - ติ	- - ล ทั	- ทั - ล	- ทั - ล	- ล - มิ
- - มิ -	- ิ - ิ	- - มิ -	- ติ - ติ	- ช - -	- - ุ -	- - ุ -	- มิ - มิ

- ลํ - ฌ	- มํ - รั	- ฌ - มํ	- รั - ดํ	-- ล ท	--- ล	- ล ฌ -	--- ล
- ล - ฌ	- ม - รั	- ฌ - ม	- รั - ด	- ฌ --	- ลุ --	ลุ -- ม	ร ลุ --

--- ฌ	- ท - ท	- ท - ท	- ท --	- มํ - รั	- รั --	- ท - ท	- ท --
--- รั	-- ล -	ฌ - ล -	ฌ - ล ล	-- รั -	- ฌ - ฌ	-- ล -	ฌ - ล ล

- มํ - รั	- รั --	- ท - ท	- ท --	- มํ - รั	- ดํ - มํ	- รั - ดํ	- ท - ล
-- รั -	- ฌ - ฌ	-- ล -	ฌ - ล ล	- ม - รั	- ด - ม	- รั - ด	-- ลุ -

- มํ รั -	รั ท --	--- ฌ	-- ล ท	ดํ รั ดํ -	- ดํ - รั	- มํ - ดํ	- รั - มํ
--- ท	-- ล ฌ	- รั --	- ฌ --	--- ฌ	--- รั	- ม - ด	- รั - ม

ทำนองเชื่อมเพลงประจำวัดกับเพลงเร็ว

- ลํ - ฌ	- มํ - รั	- ฌ - มํ	- รั - ดํ	-- ดํ ดํ	- รั - มํ	- ลํ - ฌ	- มํ - รั
- ล - ฌ	- ม - รั	- ฌ - ม	- รั - ด	- ด --	- รั - ม	- ล - ฌ	- ม - รั

หน้าทับเพลงเร็ว

(--- รั	-- รั -	- รั --	รั มํ ฟ ฌ	-- ลํ ท	- ลํ - ฌ	- ลํ - ฌ	- มํ - รั)
(--- ล	--- รั	- ล - ท	--- ฌ	--- ท	- ล - ฌ	- ล - ฌ	- ม - รั)

อัตราจังหวะชั้นเดียวออกเดี่ยวรอบวง หน้าทับเพลงเร็ว

(- รั --	- ท - ท	ดํ - ดํ มํ	- รั - ดํ	- ดํ - รั	มํ รั --	-- ล ท	ดํ -- รั)
(- ฌ - ฌ	-- ล -	- ฌ - ม	- รั - ด	- ฌ --	-- ดํ ท	ล ฌ --	- รั --)

(----	-- ลํ ลํ	-- ลํ ลํ	-- ลํ ลํ	-- ฌ ฌ	-- ฟ ฟ	-- มํ มํ	-- รั รั)
(----	- ล --	- ล --	- ล --	- ฌ --	- ท --	- ท --	- ล --)

(- รั --	รั มํ ฟ ฌ	-- ลํ ท	- ลํ - ฌ	-- ลํ ท	- ลํ - ฌ	- ลํ - ฌ	- มํ - รั)
(- ล - ท	--- ฌ	--- ท	- ล - ฌ	--- ท	- ล - ฌ	-- ฌ -	-- รั -)

ทำนองเชื่อม บรรเลงเร็วขึ้น

- รํ ํ ชํ	ลํ ชํ --	- รํ ํ ชํ	ลํ ชํ --	----	- ท - ท	-- ดํ ํ	- รํ - ํ
ท ---	-- ํ รํ	ท ---	-- ํ รํ	----	-- ล -	ล ท --	- ร - ํ

ลงแบบถอนจังหวะ

----	- ดํ รํ ํ	- ชํ - ํ	- รํ - ดํ	--- ท	----	--- ฑ	- ล - ท
----	ด --- ํ	- ฑ - ํ	- ร - ด	----	- ล - ฑ	- ร ---	----

ตั้งแนวใหม่จากซ้ำไปหาเร็ว

--- ทํ	- ลํ - ชํ	- รํ - ชํ	- ลํ - ทํ	- ํ - ลํ	- ชํ - ํ	- รํ - ทํ	- ลํ - ชํ
--- ท	- ล - ฑ	- ล - ฑ	- ล - ท	- ท - ล	- ฑ - ท	- ล - ท	- ล - ฑ

--- ลํ	- ชํ - ํ	--- ทํ	- ลํ - ชํ	--- ทํ	- ลํ - ชํ	--- ทํ	- ลํ - ชํ
--- ล	- ฑ - ท	--- ท	- ล - ฑ	--- ท	- ล - ฑ	--- ท	- ล - ฑ

- ท ล -	- ท ล -	- ท ล -	- ท ล -	----	--- ฑ	----	--- ฑ
--- ฑ	--- ฑ	--- ฑ	--- ฑ	----	--- ด	----	--- ฑ

ทำนองลงจบ บรรทัดแรกตั้งแนวใหม่บรรเลงจากซ้ำไปหาเร็ว

--- ดํ	--- รํ	--- ํ	--- ชํ	--- ลํ	- ชํ - ํ	- ลํ - ชํ	- ํ - รํ
--- ด	--- ร	--- ํ	--- ฑ	--- ล	- ฑ - ํ	- ล - ฑ	- ํ - ร

ถอนจังหวะช้าลงจบ

----	--- ดํ	--- ท	- ท --	----	- ท --	--- ฑ	-- ล ท
----	- ด --	----	-- ล ฑ	- ร - ํ	-- ล ฑ	- ร --	- ฑ --

ดํ รํ ดํ -	- ดํ - ํ	- ลํ ชํ ํ	- รํ - ดํ
--- ฑ	--- ํ	- ล ฑ ํ	- ร - ด

เพลงย่ำเที่ยง

เพลงย่ำเที่ยงลักษณะเป็นชุด คือมีเพลงหลายเพลงบรรเลงติดต่อกันมีอัตราจังหวะ ๒ ชั้น และชั้นเดียว ประกอบด้วยการบรรเลงเดี่ยวในแต่ละเครื่องมือกับการบรรเลงรวมวง มีหน้าทับเฉพาะของแต่ละเพลง ใช้บรรเลงเฉพาะตอนเที่ยงวันและประกอบกรำชุดรำสืบสองภาษาหรือรำผี

เพลงรวมมอญ เป็นเพลงอิสระที่มีลักษณะการบรรเลงพิเศษกว่าเพลงทั่วไปคือ จะเริ่มบรรเลงด้วยโหม่งตีเรียง ๓ เสียง(สูง กลาง ต่ำ) ซ้ำๆ ๓ รอบ เปิงมางคอกเริ่มตีรวจากซ้ำไปจนเร็วสุด ตะโพนมอญรับ ดังนี้

(รว- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -)
- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - เเท่ง	- ทิ้ง-เเท่ง	- ทิ้ง-ปะะ

ดนตรีบรรเลงรับ

- - - -	- - - -	- รี่ - รี่	รี่ย - มี่ -	- - - รี่	- รี่ - รี่	รี่ย - - รี่	- - - ตี่
- - - -	- - - -	- ร - ฑ	- ตี่ - รี่	- ร - ร	ร - ร -	- - - ร	- - - ด

โหม่งตีเรียง ๓ เสียง(สูง กลาง ต่ำ) ซ้ำๆ ๓ รอบ

(รว- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -)
- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - เเท่ง	- ทิ้ง-เเท่ง	- ทิ้ง-ปะะ

ดนตรีบรรเลงรับ

- - - -	- - - ฑ	- ล - ตี่	- ฑ ล ตี่	- ฑ ล ตี่	- - ล ตี่	- ลตี่ - ลตี่	- - - ตี่
- - - -	- - - ร	- ม - ด	- ร ม ด	- ร ม ด	- ฑ - -	ฑ - ฑ-	- - - ด

โหม่งตีเรียง ๓ เสียง(สูง กลาง ต่ำ) ซ้ำๆ ๓ รอบ

(รว- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -)
- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - เเท่ง	- ทิ้ง-เเท่ง	- ทิ้ง-ปะะ

ดนตรีบรรเลงรับ

- - - -	- - - ฟี่	- ฑี่ - ที่	- ฟี่ ฑี่ ที่	- ฟี่ ฑี่ ที่	- ฟี่ ฑี่ ที่	- ฟี่ ฑี่ ที่	- - - ที่
- - - -	- - - ตี่	- รี่ - ท	- ตี่ รี่ ท	- ตี่ รี่ ท	- ตี่ รี่ ท	- ตี่ รี่ ท	- ท - -

เป็งมางคอกกับตะโพนบรลงยอกลื้อกัน

หน้าทับจบเพลงรวมอญ

----	----	----	----	----	----	----	----
-- ละอั้ง	-- ละอั้ง	-- ละอั้ง	-- ละอั้ง	----	-ปะ-ละ	---ละ	-เพ่ง-ทิ้ง

ทำนองจบเพลงรวมอญ

- ท - ท	ท - - ท	--- ล	--- ช	- ด - ช	พ - พ	--- ฑ	--- ร
ท - ท -	--- ท	--- ล	--- ฑ	- ร - -	- ร - -	- ร - -	--- ร

เพลงเร็ว อัตราจังหวะชั้นเดียว ลักษณะการบรลง ตะโพนมอญบรลงก่อน ๒ หน้าทับ
และต่อด้วยบรลงเดี่ยวรอบวงท่อนละ ๒ เที้ยว เริ่มจาก ปี่มอญ ระนาดเอก ซ้องวงใหญ่
ซ้องวงเล็ก ระนาดทุ้ม เป็งมางคอก

หน้าทับตะโพนมอญ เป็งมางคอกบรลงอิสระตามทำนองเพลง

---ปะ	-- พลัด	-- พลัด	-- พลัด	---ปะ	-- พลัด	-- พลัด	-- พลัด
-------	---------	---------	---------	-------	---------	---------	---------

ทำนองเพลงเร็ว

ท่อน ๑

----	- ล - ช	- พ - ม	- ร - ช	- ช - -	- ล - ช	- พ - ม	- ร - ด
----	- ล - ฑ	-- ม -	- ล - ฑ	- ฑ - -	- ล - ฑ	-- ม -	- ร - ด

- ด - -	- ล - ช	- พ - ม	- ร - ช	- ช - -	- ล - ช	- พ - ม	- ร - ด
- ด - -	- ล - ฑ	-- ม -	- ล - ฑ	- ฑ - -	- ล - ฑ	-- ม -	- ร - ด

(- ร - ด -	ด - ด - ล	-- ฑ ล	- ด - ร	- ฑ - ด	-- ร - ม	- ช - ม	- ร - ด)
(--- ด	--- ม	ร - ม - -	- ด - ร	- ร - ด	--- ม	- ฑ - ม	- ร - ด)

ท่อน ๒

(- ด - ร	- ม - ช	- ม - ล	- ช - ม	- ล - ช	- ม - ร	- ช - ม	- ร - ด)
(- ด - ร	- ม - ฑ	- ม - ล	- ฑ - ม	- ล - ฑ	- ม - ร	- ฑ - ม	- ร - ด)

(- รื ดั -	ดั ดั - ล	-- ซ ล	- ดั - รื	- ซ - ดั	-- รื มั	- ซั - มั	- รื - ดั)
(- - - ด	- - - ม	ร ม - -	- ด - ร	- ร - ด	- - - ม	- ซ - ม	- ร - ด)

ท่อน ๓ , ๔ บรรเลงพร้อมกันท่อนละ ๒ เทียว

ท่อน ๓

(- - - -	- ซ - มั	-- รื ดั	- รื - มั	- ซั - ลั	- ซั - -	มั มั - -	รื รื - ดั)
(- - - -	- ร - ม	-- ร ด	- ร - ม	- ซ - ล	- ซ - ม	- - - ร	- - - ด)

(- มั รื ดั	- ดั - ล	-- ซ ล	- ดั - รื	- ซ - ดั	-- รื มั	- ซั - มั	- รื - ดั)
(- ม ร ด	- ล - -	ร ม - -	- ด - ร	- ร - ด	- - - ม	- ซ - ม	- ร - ด)

ท่อน ๔

(- - - ดั	-- รื ดั	- - - -	ท ดั รื มั	- - - มั	-- ซั ลั	- ซั - มั	- รื - ดั)
(- - - ด	-- ร ด	- - ซ ล	- - - -	- - - ม	- - - ล	- ซ - ม	- ร - ด)

(- มั รื ดั	- ดั - ล	-- ซ ล	- ดั - รื	- ซ - ดั	-- รื มั	- ซั - มั	- รื - ดั)
(- ม ร ด	- ล - -	ร ม - -	- ด - ร	- ร - ด	- - - ม	- ซ - ม	- ร - ด)

ทำนองลงจบ บรรเลงทำนองเหมือนกันทุกเครื่องมือ ๒ ห้องท้ายทอดลง

- - - มั	- รื - ดั	- - - มั	- รื - ดั	- - - มั	- รื - ดั	-- ซ ล	- ซ - ดั
- - - ม	- ร - ด	- - - ม	- ร - ด	- - - ม	- ร - ด	ร ม - -	- ร - ด

ทำนองเพลงย่ำเพียง

เพลงที่ ๑ อัตราร้อยหระ ๒ ชั้น หน้าทับเฉพาะ

หน้าทับเพลงที่ ๑

ชั้นเพลง

- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
- - - -	- - - -	- - - -	- - - ึ่ง	- - - ึ่ง	- - - ึ่ง	- - - ึ่ง	- - - ึ่ง

(รวิ- - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -)
- - - ป๊ะ	- เห่ง-ทึง	- - เห่งทึง	- เห่งพลัด	- - - ทึง	- - - เห่ง	- ทึง-เห่ง	- ทึง- -

(รวิ- - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -)
- ปะ-เถะ	- เถะ-เถะ	- เห่ง-เห่ง	- - - ทึง	- - - -	- เห่ง-เห่ง	- - เห่งทึง	- - เห่งทึง

เริ่มหน้าทับ

- - - -	- - - -	- - - -	- - - ปะ	- - - -	- - - ไป้ง	- ไป้ง-ไป้ง	- ไป้ง-ไป้ง
- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -

- - - -	- - - ไป้ง	- ไป้ง-ไป้ง	- ไป้ง-ไป้ง	- - ไป้งไป้ง	- ไป้ง- -	- ไป้งไป้ง-ไป้ง	- - - ไป้ง
- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -

- - - -	- - - ไป้ง	- - - ไป้ง	- - - -	- - - -	(รวิ- - -	- - - -	- - - -)
- - - -	- - - -	- - - -	- เห่ง-เห่ง	- - ปะ-	- เห่งเห่ง- เห่ง	- - - เห่ง	- - - เห่ง

(รวิ- - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -)
- - - เห่ง	- - - เห่ง	- - - เห่ง	- เห่ง-ทึง	- - - -	- เห่ง-เห่ง	- - เห่งทึง	- - เห่งทึง

ทำนองเพลงที่๑

- - - -	- - - -	- - - -	- - - ดั	- ดั - มั	- รุ - ดั	- - ฌ ดั	- รุ - มั
- - - -	- - - -	- - - -	- - - ด	- ฌ - ม	- ร - ด	ฌ ด - ด	- ร - ม

- ท - ล	- ล - มั	- ลั ฌ มั	- รุ - ล	- - - ล	- ล - มั	- รุ - ดั	- ท - ล
- - ลุ -	ม - - ม	- ล ฌ ม	- ร - ม	- - - ลุ	- ม - ม	- ร - ด	- - ลุ -

- ท - ท	- - ดั รุ	- มั - ลั	ฌ มั - รุ	- ดั - มั	- - - -	- - - ฌ	- - ล ท
ท - ล -	ล ท - -	- ม - ล	ฌ ม - ร	- ฌ - -	รุ ดั ท ล	- ร - -	- ฌ - -

- ตั้ - วั	ม่ ร - -	- - ล ท	ตั้ - - วั	- - มั้ มั	วั ตั้ - ฑ	- ฑ - -	ฑ ล ท ตั้
- ฑ - -	- ตั้ ท	ล ฑ - -	- ร - -	- ม - -	ร ด - ร	- ร - ม	- - - ด

- วั - ตั้	- ท - ล	- ท - ล	- ล - มั้	- ฑั้ - มั้	- วั - ตั้	- - ล ท	- - - ล
- - ด -	- - ลุ -	- - ลุ	- ม - ม	- ฑ - ม	- ร - ด	- ฑ - -	- ลุ - -

- ล ฑ -	- - - ล	- ล - มั้	- วั - ล	- มั้ - วั	- มั้ - ฑั้	- ทั้ - ลั้	- ฑั้ - มั้
ลุ - - ม	ร ลุ - -	- ม - ม	- ร - ม	- ม - ร	- ม - ฑ	- ท - ล	- ฑ - ท

- ฑั้ - วั	- มั้ - ฑั้	- ลั้ - ฑั้	- มั้ - วั	- วั ตั้ ท	- - ล ท	ตั้ - ตั้ มั้	- วั - ตั้
- ฑ - ร	- ม - ฑ	- ล - ฑ	- ม - ร	ร - - -	ล ฑ - -	- ฑ - ม	- ร - ด

- ฑ - ตั้	- - วั มั้	- วั - ตั้	- ท - ล	(- ท - ท	- - ตั้ วั	- ท - ท	- - ตั้ วั
- ร - ด	- - - ม	- ร - ด	- - ลุ -	(- - ล -	ล ท - -	- - ล -	ล ท - -

- ล - ล	- - ท ตั้	- ล - ล	- - ท ตั้	- ท - ท	- - ตั้ วั	- มั้ - ฑั้	- มั้ - วั
- - ฑ -	ฑ ล - -	- - ฑ -	ฑ ล - -	- - ล -	ล ท - -	- ม - ฑ	- ม - ร

- วั ตั้ ท	- - ล ท	ตั้ - ตั้ มั้	- วั - ตั้	- ท - ท	- - ตั้ วั	- มั้ - ฑั้	- มั้ - วั
ร - - -	ล ฑ - -	- ฑ - ม	- ร - ด	- - ล -	ล ท - -	- ม - ฑ	- ม - ร

- วั ตั้ ท	- - ล ท	ตั้ - ตั้ มั้	- วั - ตั้	- - ล ท	- - - ล	- ล ฑ -	- - - ล
ร - - -	ล ฑ - -	- ฑ - ม	- ร - ด	- ฑ - -	- ลุ - -	ลุ - - ม	ร ลุ - -

- - ล ล	- ล - -	ล - ล ท	- ท - ล)	- มั้ - วั	- วั - ตั้	- วั - ตั้	- ตั้ - ล
- - - -	- - - ร	- ร - -	- - ลุ -)	- ม - ร	- - ด -	- - ด -	- - ลุ -

- มั้ - วั	- วั - ตั้	- วั - ตั้	- ตั้ - ล	- มั้ - วั	- ตั้ - มั้	- วั - ตั้	- ท - ล
- ม - ร	- - ด -	- - ด -	- - ลุ -	- ม - ร	- ด - ม	- ร - ด	- - ลุ -

- ๓ -	- - - ๓	- ๓ - ๓	- - - -	- - - ๓	- ๓ - -	- - - ๓	- - ๓ ๓
๓ - - ๓	๓ ๓ - -	- ๓ - -	๓ ๓ - ๓	- - - -	- ๓ - ๓	- ๓ - -	- ๓ - -

- ๓ - -	- ๓ - ๓	- - ๓ ๓	- - - ๓	- - ๓ ๓	- - ๓ ๓	๓ ๓ - -	- - - ๓
- ๓ - ๓	- - ๓ -	๓ ๓ - -	- ๓ - -	- ๓ - -	- ๓ - -	- - ๓ ๓	๓ ๓ - -

- - ๓ ๓	- ๓ - -	๓ - ๓ ๓	- ๓ - ๓	- ๓ - ๓	- ๓ - ๓	- - ๓ ๓	- - ๓ ๓
- - - -	- - - ๓	- ๓ - -	- - ๓ -	- - ๓ -	- - ๓ -	- ๓ - -	๓ ๓ - -

- ๓ - -	๓ ๓ - ๓	- ๓ - ๓	- ๓ - ๓	- ๓ - ๓	- ๓ - ๓	- - ๓ ๓	- - - ๓
- ๓ - ๓	- - - ๓	- ๓ - ๓	- ๓ - ๓	- ๓ - ๓	- ๓ - ๓	- ๓ - -	- ๓ - -

- ๓ - ๓	- ๓ - ๓	- ๓ - ๓	- ๓ - ๓	- ๓ - -	- ๓ - ๓	๓ - ๓ ๓	- ๓ - -
- - ๓	๓ - ๓ -	- - ๓ -	- - ๓ -	- ๓ - ๓	- - ๓ -	- ๓ - -	- ๓ - ๓

- ๓ - ๓	- ๓ - ๓	- ๓ - ๓	- ๓ - -	- - ๓ ๓	- - ๓ ๓	- ๓ ๓ -	- - - ๓
- - ๓ -	๓ - ๓ -	๓ - ๓ -	๓ - ๓ ๓	- ๓ - -	- ๓ - -	๓ - - ๓	๓ ๓ - -

- ๓ - ๓	- ๓ - ๓	- ๓ - ๓	- ๓ - ๓	- ๓ - -	- ๓ - ๓	๓ - ๓ ๓	- ๓ - -
- - ๓	๓ - ๓ -	- - ๓ -	- - ๓ -	- ๓ - ๓	- - ๓ -	- ๓ - -	- ๓ - ๓

- ๓ - ๓	- ๓ - ๓	- ๓ - ๓	- ๓ - -	- ๓ - ๓	- ๓ - ๓	- ๓ - ๓	๓ ๓ - -
- - ๓ -	๓ - ๓ -	๓ - ๓ -	๓ - ๓ ๓	๓ - ๓ -	๓ - ๓ -	๓ - ๓ -	- - ๓ ๓

- ๓ - ๓	- ๓ - ๓	- ๓ - ๓	- ๓ - ๓	- ๓ - -	- ๓ - ๓	๓ - ๓ ๓	- ๓ - ๓
- - ๓ -	๓ - ๓ -	- - ๓ -	- - ๓ -	- ๓ - ๓	- - ๓ -	- ๓ - -	- ๓ - ๓

- ช้ - ฬ	- ม - รั	- รั - -	รั ม ฬ ช้	- รั - ม	- ช้ - ล	- ฬ - ล	च् - ล
- - ด -	- - ร -	- ล - ฬ	- - - च्	- ล - ฬ	- च् - ล	- ฬ - ล	- च् - -

- - - -	- - - -	- - รั ม	- - - รั	च् - ม च्	- च् - -	- ม - ม	- ม - -
च् ฬ ม รั	- - - -	- ด - -	- ร - -	- ร - -	- ด - ด	- - ร -	ด - ร ร

च् - ม च्	- च् - -	- ม - ม	- ม - -	- ฬ - ฬ	- ฬ - ฬ	- ฬ - ฬ	- - ด รั
- ร - -	- ด - ด	- - ร -	ด - ร ร	च् - ล -	च् - ล -	च् - ล -	ล ฬ - -

- ม รั -	รั ม - รั	- รั - ฬ	- - - -	- - - च्	- ม - -	- - - ด	- - ร ม
- - - च्	- - ร -	- ฬ - -	ล च् - ร	- - - -	- ร - ร	- च् - -	- ด - -

- - - ด	- - ร ม	- - ร ม	- - - च्	- - - च्	- - - ล	ฬ ล - -	- च् - ล
- च् - -	- ด - -	ร ด - -	- च् - -	- - - च्	- - - ล	- - च् ม	- ร - ม

เพลงที่ ๒

หน้าทับเพลงที่ ๒

ขึ้นเพลง

- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - รัว
- - - -	- - - ทั่ง	- - - ทั่ง	- - - ทั่ง	- - - ทั่ง	- - - ทั่ง	- - - ทั่ง	- - - ทั่ง

(รัว- - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - /)
- ปะ-เถะ	-เถะ-เถะ	-เท่ง-เท่ง	- - - ทั่ง	- - - -	-เท่ง-เท่ง	- - เท่งทั่ง	- - เท่งทั่ง

เริ่มหน้าทับ

- - - -	- - - ปะ	- - - -	- - - ปรู	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	-เท่ง - ปะ	- - เท่งเท่ง

- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
- - เท่งเท่ง	- - เท่งเท่ง	- - เท่งเท่ง	-เท่ง-ทั่ง	- - - -	-เท่ง-เท่ง	- - เท่งทั่ง	- - เท่งทั่ง

ทำนองเพลงที่ ๒

----	---ล	---ล	---ช	---ช	---ช	-ช--	-ช-ร
----	---ล	---ล	---ช	---ด	-ช--	-ร--	ร--ร

---ร	---ม	-ล-ช	-ม-ร	-ด-ม	-ร-ด	--ลท	---ล
---ร	---ม	-ล-ช	-ม-ร	-ด-ม	-ร-ด	-ช--	-ล--

-ร-ร	-ม-ร	-ร-ดท	--ลท	ด-ร-ด-	-ด-ม	-ช-ม	-ร-ด
-ร--	-ม-ร	ร---	ลช--	---ช	---ม	-ช-ม	-ร-ด

-ด--	ด-ร--	ด-ร--	ด-ร-ด	-ม-ร	-ด-ล	--ชล	-ด-ร
-ช-ล	--ชล	--ชล	---ช	-ม-ร	-ด-ม	-ม--	-ด-ร

----	ม-ม-ม	-ช-ร	-ม-ช	-ร-ม	-ช-ท	-ล-ช	-ม-ร
----	-ม--	-ช-ร	-ม-ช	-ร-ม	-ช-ท	-ล-ช	-ม-ร

----	ม-ม-ม	-ช-ร	-ม-ช	-ด-ม	-ร-ด	--ลท	---ล
----	-ม--	-ช-ร	-ม-ช	-ด-ม	-ร-ด	-ช--	-ล--

-ร-ร	-ม-ร	-ร-ดท	--ลท	ด-ร-ด-	-ด-ม	-ช-ม	-ร-ด
-ร--	-ม-ร	ร---	ลช--	---ช	---ม	-ช-ม	-ร-ด

(-ด--	ด-ร--	ด-ร--	ด-ร-ด	-ท-ร-	ทล--	ชล--	ชลท-ด
(-ช-ล	--ชล	--ชล	---ช	---ล	--ชม	--ร-ม	---ด

-ท-ร-	ทล--	ชล--	ชลท-ด	-ช-ด	-ร-ม	-ช-ม	-ร-ด)
---ล	--ชม	--ร-ม	---ด	-ร-ด	-ร-ม	-ช-ม	-ร-ด)

(- ดํ - -	ดํ รํ - -	ดํ รํ - -	ดํ รํ - ดํ	- ม - ฌ	- ล - ฌ	- ล - ฌ	- ฌ - -
(- ฌ - ล	- - ฌ ล	- - ฌ ล	- - - ฌ	- - ฌ -	- - ฌ -	- - ฌ -	- ม - ม

- ล - ฌ	- ฌ - -	- ล - ฌ	- ฌ - -	- - ฌ ล	- - ดํ รํ	มํ รํ - -	ดํ รํ - (ดํ)
- - ฌ -	- ร - ร	- - ฌ -	- ด - ด	- ม - -	ฌ ล - -	- - ดํ ล	- - - ฌ)

(- มํ - รํ	- ดํ - ล	- - ฌ ล	- ดํ - รํ	- ฌ - ดํ	- รํ - มํ	- ฌํ - มํ	- รํ - (ดํ)
(- ม - ร	- ด - ม	- ม - -	- ด - ร	- ร - ด	- ร - ม	- ฌ - ม	- ร - (ด)

เพลงที่ ๓ เพลงประจำวัด หน้าทับเพลงประจำวัด

ทำนองเพลง

- - - -	- - - -	- - - -	- - - ฌ	- - - ล	- - - ท	- - - ล	- - - ฌ
- - - -	- - - -	- - - -	- - - ฌ	- - - ล	- - - ม	- - - ล	- - - ฌ

- ฌ - รํ	- - - มํ	- - - ฬ	- ฌํ - ลํ	- ท - ล	- ฌ - มํ	- รํ - ดํ	- ท - ล
- ร - ร	- - - ม	- - - ดํ	- ฌ - ล	- - ล -	- ร - ม	- ร - ด	- - ล -

- - - ล	- - - ล	- - - ล	- - - ฌ	ม - - ฌ	- ฌ ล ท	- มํ - -	รํ ท - -
- - - ร	- - - ล	- - - ร	- - - ฌ	- ร - -	ร - - -	- - รํ ท	- - ล ฌ

- ม - ม	- - ฌ ล	- ท รํ -	ท ล - -	ฌ ล - -	ฌ ล ท ดํ	- ฌ - ดํ	- รํ - มํ
- - ร -	ร ม - -	- - - ล	- - ฌ ม	- - ร ม	- - - ด	- ร - ด	- ร - ม

- - - -	- มํ - มํ	- รํ - มํ	- ฌํ - ลํ	- ทํ ลํ ฌ	- ฌํ - มํ	- ฌํ - มํ	- รํ - ดํ
- - - ม	- - - -	- ร - ม	- ฌ - ล	- ท ล ฌ	- ม - -	- ฌ - ม	- ร - ด

- ฌ - ดํ	- - รํ มํ	- มํ - มํ	- รํ - ดํ	- ล - -	ฌ ฌ - -	ดํ ดํ - -	รํ รํ - มํ
- ร - ด	- - - ม	- ฌ - ม	- ร - ด	- ม - ร	- - - ด	- - - ร	- - - ม

- - - รี่	- - มี่	- - - ซี่	- - มี่	- ท - ท	รี่ ท - -	- ล - ล	ท ล - -
- - - ร	- ม - -	- - - ซี่	- ม - -	- - ล -	- - ล ซี่	- - ซี่ -	- - ซี่ ม

- ท - ท	รี่ ท - -	- ล - ล	ท ล - -	ซี่ ล - -	ซี่ ล ท ดี่	- ซี่ - ดี่	- รี่ - มี่
- - ล -	- - ล ซี่	- - ซี่ -	- - ซี่ ม	- - ร ม	- - - ด	- ร - ด	- ร - ม

- - - -	- มี่ - มี่	- ลี่ - ซี่	- มี่ - รี่	- ดี่ - รี่	- มี่ - ซี่	- ลี่ - ซี่	- มี่ - รี่
- - - ม	- - - -	- ล - ซี่	- ม - ร	- ด - ร	- ม - ซี่	- ล - ซี่	- ม - ร

- รี่ ดี่ ท	- - ล ท	ดี่ - ดี่ มี่	- รี่ - ดี่	- - ล ท	- - - ล	- ล ซี่ -	- - - ล
ร - - -	ล ซี่ - -	- ซี่ - ม	- ร - ด	- ซี่ - -	- ลู - -	ลู - - ม	ร ลู - -

เพลงที่ ๔

หน้าทับเพลงที่ ๔

ขึ้นเพลง

- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
- - - -	- - - -	- - - -	- - - ึ่ง	- - - ึ่ง	- - - ึ่ง	- - - ึ่ง	- - - ึ่ง

- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
- - - ึ่ง	- - - ึ่ง	- - - ึ่ง	- - - ึ่ง	- - - -	- ึ่ง- ึ่ง	- - ึ่ง ึ่ง	- - ึ่ง ึ่ง

เริ่มหน้าทับ

- - - -	- - - -	- ึ่ง- -	ึ่ง ึ่ง- ึ่ง	- - - -	- - - -	- ึ่ง- -	ึ่ง ึ่ง- ึ่ง
- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -

(รวิ- - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -)
- - - ึ่ง	- ึ่ง- ึ่ง	- - - ึ่ง	- ึ่ง- ึ่ง	- - - -	- ึ่ง- ึ่ง	- - ึ่ง ึ่ง	- - ึ่ง ึ่ง

ทำนองเพลงที่ ๔

- - - -	- - - ลี่	- - - ซี่	- - - มี่	- - - รี่	- - - มี่	- - - ซี่	- - - ลี่
- - - -	- - - ล	- - - ซี่	- - - ท	- - - ล	- - - ท	- - - ซี่	- - - ล

--- หໍ	--- ลໍ	--- ฌໍ	--- วั	----	- ดํ - วั	--- มํ	- ฬ - ฌ
--- ฬ	--- ล	--- ฌ	--- ล	----	- ฌ - ล	--- ฬ	- ดํ - วั

- ฌ --	ฌ ล --	ฌ ล --	ฌ ล - ฌ	- ล --	ฌ ล - ล	ฬ ล --	ฌ ล - ฌ
- วั - ม	-- วั ม	-- วั ม	--- วั	-- ฌ ม	-- ฌ -	-- ฌ ม	--- วั

--- ด	--- ฌ	--- ด	--- วั	----	ม - ม ม	- ฌ - วั	- ม - ฌ
--- ด	--- วั	--- ด	--- วั	----	- ม --	- ฌ - วั	- ม - ฌ

- วั - ม	- ฌ - ล	- ฬ - ล	- ฌ - ม	- ม --	วั วั --	ม ม --	ฌ ฌ - ล
- วั - ม	- ฌ - ล	- ฬ - ล	- ฌ - ม	- ม - วั	--- ม	--- ฌ	--- ล

--- หໍ	--- ล	--- ฌ	--- ฬ	-- วั ม	--- วั	วั - ล	- ฌ - วั
--- ฬ	--- ล	--- ฌ	--- ด	- ด --	- วั --	- ล - ล	- ฌ - ล

--- วั	--- วั	-- ด ด	วั ม - วั	--- วั	--- วั	-- ด ด	วั ม - วั
--- ฌ	--- วั	- ด --	วั ม - วั	--- ฌ	--- วั	- ด --	วั ม - วั

--- วั	--- วั	-- ด ด	- วั - ด	- ฬ - ล	-- ฌ ล	ฬ - ฬ วั	- ด - ฬ
--- ฌ	--- วั	- ด --	- วั - ด	- ม --	ฌ ม --	- ม - วั	- ด - ม

----	---	- วั - ด	ฬ ล - ล	- ล - ล	- ล - ล	ฬ ล --	ฌ ล - ฌ
----	----	-- ด -	-- ฌ -	ม - ฌ -	ม - ฌ -	-- ฌ ม	--- วั

- วั - ม	- ฌ - ล	- ฬ - ล	- ฌ - ม	--- วั	--- ม	--- ฌ	--- ล
- ล - ฬ	- ฌ - ล	- ฬ - ล	- ฌ - ฬ	--- ล	--- ฬ	--- ฌ	--- ล

เพลงที่ ๕

หน้าทับเพลงที่ ๕

----	---โป้ง	-โป้ง-โป้ง	----	(รัว)----	----	----	----
----	----	----	-เท่ง-เท่ง	----	เท่ง-เท่ง	--เท่งทิ้ง	--เท่งทิ้ง

ทำนองเพลงที่ ๕

(----	- รี่ - รี่	- มี่ - ซี่	- มี่ - รี่	- รี่ ดํ ฑ	-- ล ฑ	ดํ - ดํ มี่	- รี่ - ดํ)
(--- ร	----	- ม - ฑ	- ม - ร	ร ---	ล ฑ --	- ฑ - ม	- ร - ด)

- ดํ - มี่	----	--- ฑ	-- ล ฑ	- ดํ - รี่	มี่ รี่ --	-- ล ฑ	-- ดํ รี่
- ฑ --	รี่ ดํ ฑ ล	- ร --	- ฑ --	- ฑ --	-- ดํ ฑ	ล ฑ --	ล ฑ --

- มี่ --	รี่ รี่ - มี่	- ลํ - ซี่	- มี่ - รี่	- มี่ --	รี่ รี่ - มี่	- ลํ - ซี่	- มี่ - รี่
- ม - ร	--- ม	- ล - ฑ	- ม - ร	- ม - ร	--- ม	- ล - ฑ	- ม - ร

- รี่ ดํ ฑ	-- ล ฑ	ดํ - ดํ มี่	- รี่ - ดํ	-- ล ฑ	--- ล	- ล ฑ -	--- ล
ร ---	ล ฑ --	- ฑ - ม	- ร - ด	- ฑ --	- ลุ --	ลุ -- ม	ร ลุ --

(-- ล ล	- ล --	ล - ล ฑ	- ฑ - ล	- ฑ ล -	ล ฑ - ล	- มี่ - รี่	- มี่ - ซี่
(----	--- ร	- ร --	-- ลุ -	--- ร	-- ลุ -	- ม - ร	- ม - ฑ

- ลํ - ซี่	- มี่ - รี่	- ดํ - ฑ	- ดํ - รี่	-- มี่ มี่	- ล - มี่	- ซี่ - รี่	- มี่ - ซี่
- ล - ฑ	- ม - ร	- ด - ร	- ด - ร	- ม --	- ม - ม	- ฑ - ล	- ฑ - ฑ

- ลํ - ซี่	- มี่ - รี่	- ดํ - ฑ	- ดํ - รี่	-- มี่ มี่	- ล - มี่	- ซี่ - รี่	- มี่ - ซี่
- ล - ฑ	- ม - ร	- ด - ร	- ด - ร	- ม --	- ม - ม	- ฑ - ล	- ฑ - ฑ

- ลํ - ซี่	- มี่ - รี่	- ดํ - มี่	- รี่ - ดํ	-- ล ฑ	--- ล	- ล ฑ -	--- ล)
- ล - ฑ	- ม - ร	- ด - ม	- ร - ด	- ฑ --	- ลุ --	ลุ -- ม	ร ลุ --)

เพลงที่ ๖

หน้าทับเพลงที่๖

(รัว---	----	----	----	----	----	----	----)
----	----	----	----	---พริ๊ด	---พริ๊ด	---ป๊ะ	---พริ๊ด

ทำนองเพลงที่ ๖

(----	- ล - ดํ	--- รํ	--- มํ	- ล --	- ท - ล	-- ซ ซ	- ล - ดํ
(----	- ม - ด	--- ร	--- ม	- ม --	- ม - ม	- ร --	- ม - ด

----	- ล - ดํ	--- รํ	--- มํ	- ล --	- ท - ล	-- ซ ซ	- ล - ดํ
----	- ม - ด	--- ร	--- ม	- ม --	- ม - ม	- ร --	- ม - ด

- ซ - ดํ	-- รํ มํ	- ซํ - มํ	- รํ - ดํ	-- ล ท	--- ล	- ล ซ -	--- ล)
- ร - ด	--- ม	- ซ - ม	- ร - ด	- ซ --	- ล --	ล -- ม	ร ล --)

(----	----	- รํ --	ท รํ - มํ	----	- ซํ - ลํ	- ซํ ทํ ลํ	- ซํ - มํ
(----	----	- ล --	ม ร - ม	----	- ซ - ล	- ซ ท ล	- ซ - ม

----	----	- รํ --	ท รํ - มํ	----	- ซํ - ลํ	- ซํ ทํ ลํ	- ซํ - มํ
----	----	- ล --	ม ร - ม	----	- ซ - ล	- ซ ท ล	- ซ - ม

----	- มํ - มํ	- ซํ - มํ	- รํ - ดํ	-- ล ท	--- ล	- ล ซ -	--- ล)
--- ม	----	- ซ - ม	- ร - ด	- ซ --	- ล --	ล -- ม	ร ล --)

(----	----	- ทํ - ลํ	- ซํ - มํ	----	- รํ - มํ	--- ซํ	--- ลํ
(----	----	- ท - ล	- ซ - ม	----	- ร - ม	--- ซ	--- ล

----	----	- ทํ - ลํ	- ซํ - มํ	----	- รํ - มํ	--- ซํ	--- ลํ
----	----	- ท - ล	- ซ - ม	----	- ร - ม	--- ซ	--- ล

----	---ลั	-ลัลัลั	-ลั-ลั	-ม่--	ม่ริ--	ริท--	ทล--
----	---ล	-ลลล	-ล-ล	--ริท	--ทล	--ลช	--ชม

-ลั-ชั	-ม่-ริ	-ดั-ช	-ดั-ริ	--ม่ม่	-ล-ม่	-ชั-ริ	-ม่-ชั
-ล-ช	-ม-ร	-ด-ร	-ด-ร	-ม--	-ม-ม	-ช-ล	-ท-ช

-ลั-ชั	-ม่-ริ	-ดั-ช	-ดั-ริ	--ม่ม่	-ล-ม่	-ชั-ริ	-ม่-ชั
-ล-ช	-ม-ร	-ด-ร	-ด-ร	-ม--	-ม-ม	-ช-ล	-ท-ช

-ลั-ชั	-ม่-ริ	-ดั-ม่	-ริ-ดั	--ลท	---ล	-ลช-	---ล)
-ล-ช	-ม-ร	-ด-ม	-ร-ด	-ช--	-ล--	ล--ม	รล--)

เพลงที่ ๗ เพลงมอญยศพ

หน้าทับตะโพนมอญ(เป็งมางคอกบรลงอิสระ)

----	-เท่ง--	-เท่ง-เท่ง	---ทึง	----	-เท่ง--	-เท่ง-เท่ง	---ทึง
------	---------	------------	--------	------	---------	------------	--------

ทำนองเพลงที่ ๗

---ดั	---ล	-ดั-ล	-ริ-ดั	---ดั	---ล	-ดั-ล	-ริ-ดั
---ด	---ม	-ด-ม	-ร-ด	---ด	---ม	-ด-ม	-ร-ด

(---ริ	---ช	---ริ	---ช	--ริริ	-ช-ริ	-ริ-ดั	ท--ท
(---ร	---ร	---ร	---ร	-ร--	-ร-ร	-ร-ด	-ช-ม

----	--ทดั	ริ-ริดั	-ท--	ริ-ริดั	---ล	-ล-ล	-ช-ริ)
----	มช--	-ช--	-ม--	-ช--	ทลช-	ม-ช-	-ร-ร)

(-ม่ริ-	ริม่-ริ	-ช-ช	-ช-ริ	-ช-ช	-ช-ริ	-ริ-ดั	ท--ท
(---ช	--ร-	-ร--	ร--ร	-ร--	ร--ร	-ร-ด	-ช-ม

----	-- ท ดั	วิ - วิ ดั	- ท --	วิ - วิ ดั	--- ล	- ล - ล	- ช - วิ)
----	ม ช --	- ช --	- ม --	- ช --	ท ล ช -	ม - ช -	- ร - วิ)

เพลงที่ ๘ เพลงนกขมิ้นชั้นเดียว

หน้าทับเพลงที่ ๘

----	----	----	----	(รัว---)	----	----	----)
----	----	-พรีด-พรีด	-ป๊ะ-พรีด	----	----	-พรีด-พรีด	-ป๊ะ-พรีด

ทำนองเพลงที่ ๘

ท่อน ๑

(- ล ช มั	- วิ - ดั	-- วิ มั	- ชั - วิ	----	----	-- ดั ดั	- วิ - ดั
(- ล ช ม	- ร - ด	--- ม	- ช - ร	----	----	- ด --	- ร - ด

- ล --	ช ล - ล	ท ล --	ช ล - ช)
-- ช ม	-- ช -	-- ช ม	--- ร)

ท่อน ๒

(-- ดั ดั	-- วิ วิ	- ช - ล	- วิ - ดั	- ล --	ช ล - ล	ท ล --	ช ล - ช)
(- ด --	- ร --	- ร - ม	- ร - ด	-- ช ม	-- ช -	-- ช ม	--- ร)

ท่อน ๓

(-- วิ มั	- ชั - ลั	- ท - ลั	- ชั - มั	- วิ - ชั	-- ลั ท	- ท - ท	- ลั - ชั)
(- ดั --	- ช - ล	- ท - ล	- ช - ท	- ล - ช	--- ท	- วิ - ท	- ล - ช)

ท่อนเชื่อม

-- ช ล	-- ดั ช	-- ช ล	- ช ล ดั	-- ช ล	-- ดั ช	-- ช ล	- ช ล ดั
- ม --	ช ล --	- ม --	ม ---	- ม --	ช ล --	- ม --	ม ---

เพลงที่ ๙

หน้าทับเพลงที่ ๙

----	----	----	---โป่ง	----	----	----	---โป่ง
----	----	-เท่ง-เท่ง	----	----	----	-เท่ง-เท่ง	----

ทำนองเพลงที่ ๙

----	- รื - มั	- ท - ล	- ล --	- มั --	- รื - มั	- ท - ล	- ล --
----	- ร - ม	-- ลุ -	- ม --	- ม --	- ร - ม	-- ลุ -	- ม --

- มั --	- รื - มั	- ชื - มั	- รื - ดั	- มั - รื	- ดั - มั	- รื --	- ดั --
- ม --	- ร - ม	- ช - ม	- ร - ด	- ม - ร	- ด - ม	- ร - ด	----

- รื --	ดั รื - มั	- ท - ล	- ล --	- มั --	- รื - มั	- ท - ล	- ล --
- ร --	ด ร - ม	-- ลุ -	- ม --	- ม --	- ร - ม	-- ลุ -	- ม --

- มั --	- รื - มั	- ชื - มั	- รื - ดั	- มั - รื	- ดั - มั	- รื --	- ดั --
- ม --	- ร - ม	- ช - ม	- ร - ด	- ม - ร	- ด - ม	- ร - ด	----

(- ดั - รื	มั รื --	-- ล ท	- รื - ท	-- ล ท	-- ดั รื	- มั --	- รื --
(- ช --	-- ดั ท	ล ช --	ล - ล -	ล ช --	ล ท --	- ช - ร	----

- มั - รื	- ดั - ช	- ช --	ช ล ท ดั	----	ช ล --	ช ล --	ช ล ท ดั)
- ม - ร	- ด - ร	- ร - ม	--- ด	----	-- ช ม	-- ช ม	----)

----	ช ล --	ช ล --	ช ล ท ดั	- รื - ดั	- รื - ดั	- รื - ดั	- รื - ดั
----	-- ช ม	-- ช ม	----	-- ด -	-- ด -	-- ด -	-- ด -

(- - ชื ชื	- ลั - ชื	--- ฟั	- มั --	-- ชื ชื	- ลั - ดั	--- รื	- มั --)
(- ช --	- ล - ช	--- ดั	- ท --	- ช --	- ล - ด	--- ร	- ม --)

- ฟั - ฟั	- ฟั - ฟั	- ฟั - ฟั	- ชื --	-- ดั ดั	รื มั - รื	- ดั --	- รื --
รื - มั -	รื - มั -	รื - มั -	- รื --	- ด --	ร ม - ร	- ด - ร	----

(- ดํ - รั)	มํ รั - -	- - ล ท	- รั - ท	- - ล ท	- - ดํ รั	- มํ - -	- รั - -
(- ฌ - -	- - ดํ ท	ล ฌ - -	ล - ล -	ล ฌ - -	ล ท - -	- ฌ - ร	- - - -

- มํ - รั	- ดํ - ฌ	- ฌ - -	ฌ ล ท ดํ	- - - -	ฌ ล - -	ฌ ล - -	ฌ ล ท ดํ)
- ม - ร	- ด - ร	- ร - ม	- - - ด	- - - -	- - ฌ ม	- - ฌ ม	- - - -)

- - - -	ฌ ล - -	ฌ ล - -	ฌ ล ท ดํ	- รั - ดํ	- รั - ดํ	- รั - ดํ	- รั - ดํ
- - - -	- - ฌ ม	- - ฌ ม	- - - -	- - ด -	- - ด -	- - ด -	- - ด -

(- - ฌ ฌ	- ลํ - ฌ	- - - ฬ	- มํ - -	- - ฌ ฌ	- ลํ - ดํ	- - - รั	- มํ - -)
(- ฌ - -	- ล - ฌ	- - - ดํ	- ท - -	- ฌ - -	- ล - ด	- - - ร	- ม - -)

- ฬ - ฬ	- ฬ - ฬ	- ฬ - ฬ	- ฌ - -	- - ดํ ดํ	รั มํ - รั	- ดํ - -	- รั - -
รั - มํ -	รั - มํ -	รั - มํ -	- รั - -	- ด - -	ร ม - ร	- ด - ร	- - - -

(- ดํ - รั)	มํ รั - -	- - ล ท	- รั - ท	- - ล ท	- - ดํ รั	- มํ - -	- รั - -
(- ฌ - -	- - ดํ ท	ล ฌ - -	ล - ล -	ล ฌ - -	ล ท - -	- ฌ - ร	- - - -

- มํ - รั	- ดํ - ฌ	- ฌ - -	ฌ ล ท ดํ	- - - -	ฌ ล - -	ฌ ล - -	ฌ ล ท ดํ)
- ม - ร	- ด - ร	- ร - ม	- - - ด	- - - -	- - ฌ ม	- - ฌ ม	- - - -)

- - - -	ฌ ล - -	ฌ ล - -	ฌ ล ท ดํ	- - - -	- - - -	- รั - รั	- - - ท
- - - -	- - ฌ ม	- - ฌ ม	- - - ด	- - - -	- - - -	- ร - ร	- - - ม

- - - -	- รั - ท	- - - ล	- ฌ - ล	- ท - ล	- ฌ - ล	- ท - รั	- - - ท
- - - -	- ร - ม	- - - ม	- ร - ม	- ม - ม	- ร - ม	- ม - ร	- - - ม

- - - -	- ท - รั	- มํ - รั	- ท - ล	ท ล - -	- ฌ - ล	ท - รั รั	- รั - รั
- - - -	- ม - ร	- ม - ร	- ม - ม	- - ฌ ม	- ร - ม	- ล - ท	- ล - ฌ

----	----	ท - ล ท	- ต๋ - รั	----	- ฌ์ - มั	- รั - ฌ	- ล - ท
----	----	- ฌ --	- ต - รั	----	- ฌ - ม	- รั - รั	- ม - ม

----	- รั - ท	--- ล	- ฌ - ล	- ท - ล	- ฌ - ล	- ท - รั	--- ท
----	- รั - ม	--- ม	- รั - ม	- ม - ม	- รั - ม	- ม - รั	--- ม

----	- ท - รั	- มั - รั	- ท - ล	ท ล --	- ฌ - ล	ท - รั รั	- รั - รั
----	- ม - รั	- ม - รั	- ม - ม	-- ฌ ม	- รั - ม	- ล - ท	- ล - ฌ

(----	----	- ท๋ - ลั	- ฌ์ - มั	----	- รั - มั	--- ฌ์	--- ลั
(----	----	- ท - ล	- ฌ - ท	----	- ล - ท	--- ฌ	--- ล

----	- ท - รั	- มั - รั	- ท - ล	ท ล --	- ฌ - ล	ท - รั รั	- ท - ท)
----	- ม - รั	- ม - รั	- ม - ม	-- ฌ ม	- รั - ม	- ล - ท	- ล - ฌ)

(----	----	- รั --	- รั - รั	----	- มั - มั	- รั - รั	- รั - รั
(----	----	--- รั	----	----	- ฌ - ม	- รั - ฌ	- ล - ท

----	----	- รั --	- รั - รั	----	- มั - มั	- รั - รั	- รั - รั
----	----	--- รั	----	----	- ฌ - ม	- รั - ฌ	- ล - ท

--- รั	----	มั รั - รั	- มั - ฌ์	--- ล	----	ท - ท -	- ล - ท
--- ล	----	-- ท -	- ล - ฌ	--- ม	----	- ล - ฌ	- ม - ม

--- รั	----	- มั - รั	- มั - ฌ์	----	ลั - ลั ลั	- ท๋ - ฌ์	- ลั - ท๋
--- รั	----	- ม - รั	- ม - ฌ	----	- ล --	- ท - ฌ	- ล - ท

- កំ - តំ	- ឡំ - រំ	- - រំ រំ	- ឡំ - តំ	- រំ - ឡំ	- - តំ កំ	- កំ - កំ	- តំ - (ឡំ)
- ក - ត	- ឡ - ក	- តំ - -	- ឡ - ត	- ត - ឡ	- - - ក	- រំ - ក	- ត - (ឡ)

(- - - -	- - - ឡំ	- - - ឡំ	- - - រំ	- - - ឡំ	- - - រំ	រំ រំ - រំ	- រំ - ឡំ
(- - - -	- - - ឡ	- - - ឡ	- - - ក	- - - ឡ	- - - ត	- - ក ត	- ក - ឡ

- - - -	- - - ឡំ	- - - ឡំ	- - - រំ	- - - ឡំ	- - - រំ	រំ រំ - រំ	- រំ - ឡំ
- - - -	- - - ឡ	- - - ឡ	- - - ក	- - - ឡ	- - - ត	- - ក ត	- ក - ឡ

- - - -	- - - -	- - - រំ	- - - ក	- - - -	- - - ក	- រំ - -	- - - ឡ
- - - -	- - - -	- រំ - -	- - - រំ	- - - -	- ត - -	- - - រំ	- - - រំ

- - - -	- - - -	- - - -	- រំ - រំ	- រំ - រំ	- ឡំ - រំ	- - - រំ	- - - រំ
- - - -	- - - -	- - - រំ	- - - រំ	- រំ - រំ	- ឡ - រំ	- - - រំ	- - - រំ

- - - -	- - - រំ	- - - រំ	- - - រំ	- ឡំ - រំ	- រំ - ឡ	- - - ត	- - - ក
- - - -	- - - រំ	- - - រំ	- - - រំ	- ឡ - រំ	- រំ - រំ	- - - រំ	- - - រំ

- - - -	រំ ក - -	- - - -	- ត - ក	- - - រំ	- - - -	- រំ - -	- ត - (ឡ)
- - - -	- - ត ឡ	- - - -	- រំ - រំ	- - - -	- - - ក	- - - រំ	- - - រំ

(- - - -	- - - ក	- ក - ក	- រំ - រំ	- រំ - រំ	- ឡំ - រំ	- - ត ក	តំ - - រំ
(- - - -	- - - រំ	- - រំ -	- រំ - រំ	- រំ - រំ	- ឡ - រំ	- ឡ - -	- រំ - -

- - - -	- - - ក	- ក - ក	- រំ - រំ	- រំ - រំ	- ឡំ - រំ	- - ត ក	តំ - - រំ
- - - -	- - - រំ	- - រំ -	- រំ - រំ	- រំ - រំ	- ឡ - រំ	- ឡ - -	- រំ - -

- - - -	- រំ - ក	- - - -	- រំ - ឡ	- - ត ក	- រំ - រំ	- តំ - ឡ	- រំ - រំ
- - - -	- រំ - រំ	- - - -	- រំ - រំ	- ឡ - -	- រំ - រំ	- ត - ឡ	- រំ - រំ

----	- ิ - ท	----	- ล - ท	- ิ - ท	- ล - ฑ	----	- ล - ฑ
----	- ิ - ม	----	- ม - ม	- ิ - ม	- ม - ิ	----	- ล - ฑ

----	- ิ - ท	----	- ล - ท	- ฑ - ล	- ท - ิ	----	- ม - ิ
----	- ิ - ม	----	- ม - ม	- ิ - ม	- ท - ิ	----	- ม - ิ

----	- ฑ - ล	- ท ิ -	ท ล --	----	- ท - ล	- ฑ - ล	- ท - ิ
----	- ิ - ม	--- ล	-- ฑ ม	----	- ม - ม	- ิ - ม	- ม - ิ

----	-- ฑ ล	- ท ิ -	ท ล --	-- ท ล	-- ท ิ	-- ฑ ล	ท ล --
----	ม --	--- ล	-- ฑ ม	---	ฑ ล --	- ม --	-- ฑ ม

-- ฑ ล	ฑ - ฑ -	ม ิ - ิ	- ม - ฑ)
- ม --	- ม - ิ	-- ท -	---- ิ)

(----	--- ม	--- ิ	--- ฑ	--- ล	--- ท	- ิ --	- ม - ิ
(----	--- ิ	--- ิ	--- ฑ	--- ิ	--- ม	- ิ --	- ม - ิ

----	--- ิ	--- ท	--- ล	--- ฑ	----	- ิ --	- ท - ล
----	--- ิ	--- ม	--- ม	--- ิ	----	- ิ --	- ม - ม

----	--- ล	--- ท	--- ฑ	--- ล	--- ท	- ิ --	- ม - ิ
----	--- ม	--- ม	--- ิ	--- ิ	--- ม	- ิ --	- ม - ิ

----	--- ท	--- ฑ	--- ม	--- ิ	--- ท	- ล --	- ฑ --
----	--- ม	--- ฑ	--- ม	--- ิ	--- ม	- ม --	--- ม

----	--- ๕	----	--- ๕	--- ๕	----	- ๕ -	- ๕ - ๕
----	--- ๕	----	--- ๕	--- ๕	----	- ๕ -	- ๕ - ๕

----	- ๕ - ๕	----	- ๕ - ๕	----	- ๕ - ๕	๕ - ๕ ๕	--- ๕
----	- ๕ - ๕	----	- ๕ - ๕	----	- ๕ - ๕	- ๕ -	- ๕ -

----	--- ๕	----	--- ๕	--- ๕	--- ๕	--- ๕	--- ๕
----	--- ๕	----	--- ๕	--- ๕	--- ๕	--- ๕	--- ๕

----	--- ๕	----	--- ๕	----	--- ๕	-- ๕ ๕	--- ๕)
----	--- ๕	----	--- ๕	----	----	๕ ๕ -	๕ ๕ - ๕)

เพลงที่ ๑๐ อัดราจันหะชั้นเดียว บรรเลง ๒ รอบ

หน้าทับเพลงที่ ๑๐

----	----	----	----	----	----	----	----
--- ๕	- ๕ - ๕	-- ๕ ๕	-- ๕ ๕	--- ๕	- ๕ - ๕	-- ๕ ๕	-- ๕ ๕

----	----	----	----
--- ๕	- ๕ - ๕	-- ๕ ๕	- ๕ - ๕

ทำนองเพลงที่ ๑๐

ท่อน ๑

--- ๕	- ๕ - ๕	-- ๕ ๕	- ๕ - ๕	-- ๕ ๕	- ๕ - ๕	-- ๕ ๕	- ๕ - ๕
- ๕ -	- ๕ - ๕	-- ๕ ๕	- ๕ - ๕	-- ๕ ๕	- ๕ - ๕	-- ๕ ๕	- ๕ - ๕

-- ๕ ๕	- ๕ - ๕	- ๕ -	- ๕ -)
-- ๕ ๕	- ๕ - ๕	- ๕ - ๕	----

ท่อน ๒

- ๕ - ๕	- ๕ - ๕	-- ๕ -	๕ ๕ -	- ๕ - ๕	- ๕ - ๕	-- ๕ ๕	- ๕ - ๕
- ๕ - ๕	- ๕ - ๕	----	----	- ๕ - ๕	- ๕ - ๕	----	- ๕ - ๕

-- ดํ ํ	- ดํ - ท	- ดํ ท	- ท - -)
-- ช ํ	- ช - ม	--- ม	----)

ท่อน ๒

-- ดํ ดํ	- ํ - ดํ	- ท - ํ	- ช - -	- ท - ท	ํ ท - -	-- ท ํ	----
- ด - -	- ํ - ด	- ม - ม	- ํ - -	-- ํ -	-- ํ ช	----	ช ม - -

ช ม - -	ช ํ - ช	- ช - -	- ช - -)
-- ํ ม	---- ํ	- ด - ช	----)

เพลงที่ ๑๑ อัตรารัจจะชั้นเดียว

หน้าทับเพลงที่ ๑๑

(ํ - - -	----	----	----	----	----	----	----)
-- เห่ง ํ	-- เห่ง ํ	-- เห่ง ํ	-- เห่ง ํ	-- เห่ง ํ	-- เห่ง ํ	-- เห่ง ํ	-- เห่ง ํ

(ํ - - -	----	----	----	----	----	----	----)
-- เห่ง ํ	-- เห่ง ํ	-- เห่ง ํ	-- เห่ง ํ	-- เห่ง ํ	-- เห่ง ํ	-- เห่ง ํ	-- เห่ง ํ

(ํ - - -	----	----	----	----	----	----	----)
-- เห่ง ํ	-- เห่ง ํ	-- เห่ง ํ	-- เห่ง ํ	-- เห่ง ํ	-- เห่ง ํ	-- เห่ง ํ	-- เห่ง ํ

(ํ - - -	----	----	----	----	----	----	----)
----	----	- เห่ง - เห่ง	- - - ํ	----	----	- เห่ง - เห่ง	- - - ํ

ทำนองเพลงที่ ๑๑

ท่อน ๑

-- ํ ํ	-- ํ ํ	-- ํ ํ	-- ํ ํ	-- ํ -	- ํ - ํ	--- ํ	--- ํ
--- ดํ	--- ดํ	--- ดํ	--- ดํ	--- ํ	----	- ํ - -	ํ ํ - ดํ

--- ํ	ํ - - ํ	ํ ํ - ํ	- ํ - -	- ํ - -	- ํ - -	- ํ - -	- ํ - -
-- ํ -	- ํ - ดํ	-- ดํ -	- ดํ - -	- ํ - ํ	- ดํ - ดํ	- ํ - ํ	- ํ - ํ

- มั --	- ลั --	-- ลั ฑั	--- ฟั	--- ฑั	--- ฟั	--- มั	--- ฟั
- วั - วั	- ฑั - ฑั	----	ฟั วั - ดั	-- วั -	ฟั มั วั -	มั วั ดั -	- วั - ดั

----	--- ฟั	- ฟั ฟั ฟั	- ฟั - ฟั	-- วั -	- ลั - ฑั	--- ฑั	--- ฟั
----	--- ดั	- ดั ดั ดั	- ดั - ดั	--- วั	----	- ฟั --	ฟั วั - ดั

--- ฑั	ฟั -- ฟั	ฑั ฟั - วั	- ฟั --	- มั --	- วั --	- มั --	- ฑั --
-- วั -	- วั - ดั	-- ดั -	- ดั --	- วั - วั	- ดั - ดั	- วั - วั	- ฟั - ฟั

- มั --	- ลั --	-- ลั ฑั	--- ฟั	--- ฑั	--- ฟั	--- มั	--- ท
- วั - วั	- ฑั - ฑั	----	ฟั วั - ดั	-- วั -	ฟั มั วั -	มั วั ดั -	- วั - ม

ท่อน ๒

(----	--- ท	- ท ท ท	- ท - ท	-- ฑั -	- วั - ดั	--- ดั	--- ท
(----	--- ม	- ม ม ม	- ม - ม	--- ฑั	----	- ท --	ท ฑั - ม

--- ดั	--- ท	ดั ท - ฑั	- ท --	- ล --	- ฑั --	- ล --	- ดั --
-- ฑั -	ท ฑั - ม	-- ม -	- ม --	- ฑั - ฑั	- ม - ม	- ฑั --	- ท - ท

- ล --	- วั --	-- วั ดั	--- ท	--- ดั	--- ท	--- ล	--- ท)
- ฑั - ฑั	- ดั - ดั	----	ท ฑั - ม	-- ฑั -	ท ล ฑั -	ล ฑั ม -	- ฑั - ม)

เพียวกลับห้องสุดท้ายบรรเลงดังนี้

--- ฟั
--- ดั

ท่อน ๑ บรรเลงเพียวเดียวจบแบบขาด

----	--- ฟั	- ฟั ฟั ฟั	- ฟั - ฟั	-- วั -	- ลั - ฑั	--- ฑั	--- ฟั
----	--- ดั	- ดั ดั ดั	- ดั - ดั	--- วั	----	- ฟั --	ฟั วั - ดั

--- ฑั	ฟั -- ฟั	ฑั ฟั - วั	- ฟั --	- มั --	- วั --	- มั --	- ฑั --
--------	----------	------------	---------	---------	---------	---------	---------

- - รี้ -	- รี้ - ดี้	- - ดี้ -	- ดี้ - -	- รี้ - รี้	- ดี้ - ดี้	- รี้ - รี้	- ฟี้ - ฟี้
-----------	-------------	-----------	-----------	-------------	-------------	-------------	-------------

- มี้ - -	- ลี้ - -	- - ลี้ ชี้	- - - ฟี้	- - - ชี้	- - - ฟี้	- - - มี้	- - - ฟี้
- รี้ - รี้	- ชี้ - ชี้	- - - -	ฟี้ รี้ - ดี้	- - รี้ -	ฟี้ มี้ รี้ -	มี้ รี้ ดี้ -	- รี้ - ด

เพลงที่ ๑๒ อัตรากังหระ ๒ ชั้น

หน้าทับเพลงที่ ๑๒

- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	(ร้ว- - -	- - - -	- - - -	- - - -)
- - - -	- ปะ-เถะ	- - -เถะ	- เห่ง-ทึง	- - - -	- เห่ง-ทึง	- - เห่งทึง	- - เห่งทึง

ทำนองเพลงที่ ๑๒

(- - - ชี้	- - - รี้	- - - มี้	- ฟี้ - ชี้	- ฟี้ - ลี้	- ชี้ - -	ฟี้ ฟี้ - -	มี้ มี้ - รี้
(- - - ช	- - - ล	- - - ท	- ดี้ - ช	- ดี้ - ล	- ช - ดี้	- - - ม	- - - รี้

- - - ชี้	- - - รี้	- - - มี้	- ฟี้ - ชี้	- ฟี้ - ลี้	- ชี้ - -	ฟี้ ฟี้ - -	มี้ มี้ - รี้
- - - ช	- - - ล	- - - ท	- ดี้ - ช	- ดี้ - ล	- ช - ดี้	- - - ม	- - - รี้

- - - -	- ชี้ - ฟี้	- มี้ - รี้	- ดี้ - รี้	- - - -	- ชี้ - ฟี้	- มี้ - รี้	- ชี้ - ดี้
- - - -	- รี้ - ดี้	- ท - ล	- ช - ล	- - - -	- รี้ - ดี้	- ท - ล	- รี้ - ช

- - - -	- ชี้ - ฟี้	- มี้ - รี้	- ดี้ - รี้	- - - -	- ชี้ - ฟี้	- มี้ - รี้	- ชี้ - ดี้
- - - -	- รี้ - ดี้	- ท - ล	- ช - ล	- - - -	- รี้ - ดี้	- ท - ล	- รี้ - ช

รี้ ฟี้ - -	รี้ ฟี้ - -	รี้ ดี้ - -	ท ดี้ - ท	- - - -	- ดี้ - ฟี้	- - - -	- - - รี้
- - รี้ ดี้	- - รี้ ดี้	- - ท ช	- - - ม	- - - -	- - - -	- ล - - -	- - - -

รี้ ฟี้ - -	รี้ ฟี้ - -	รี้ ดี้ - -	ท ดี้ - ท	- - - -	- ดี้ - ฟี้	- - - -	- - - รี้)
- - รี้ ดี้	- - รี้ ดี้	- - ท ช	- - - ม	- - - -	- - - -	- ล - - -	- - - -)

เพลงที่ ๑๓

หน้าทับเพลงที่ ๑๓

----	----	----	(รัว---)	----	----	----	----
----	-เถะ-เทิง	----	-เถะ-เทิง	----	-เถะ-เทิง	----	-เถะ-เทิง

ทำนองเพลงที่ ๑๓

ท่อน ๑

----	- ล - ช	----	- ล - ช	- ล ช -	ช ล - ช	- ล ช -	ช ล - ช
----	- ลุ - ด	----	- ลุ - ด	--- ด	--- ร	--- ด	--- ร

(- - ร ร	- ช - ร	- ด ห -	- ห - -	- ร - ด	- ห - ล	- ล - ช	----
(- ร - -	- ร - ร	--- ช	- ม - -	- ร - ด	- ม - -	ช - ม -	----

(- ช - -	- - พ ช	----	พ ช - -	- ล - ช	- พ - ม	- ม - ร	----
(- ร - -	ร ม - -	- - ร ม	- ร - -	- ม - ร	- ด - ห	ร - ด -	----

(- ร - ม	- ล - ช	----	- ล - ช	- ล - -	ช ม - -	ม ร - -	- ด - -
(- ล - ห	- ม - ร	----	- ม - ร	- - ช ม	- - ร ด	- - ด ล	- ช - -

(- - ห -	- - ห -	- - ห -	--- ด	--- ร	--- ด	ม ร - -	- ด - -
(--- ล	--- ล	--- ล	- - ช -	- - ล -	- - ล -	- - ด ล	- ช - -

(- ด - ล	- ด - ร	- ด - ล	- - ช ล	--- ด	- ล - ช	- ล - -	- ช - -
(- ด - ม	- ด - ร	- ด - -	ช ม - -	- - ช -	ช - ม -	--- ช	- ด - -

ทำนองจบ

- พ - ช	- พ - ช	- ม - -	ม - - ร	- พ - ช	- พ - ช	- ม - -	ม - - ร
- ด - ร	- ด - ร	- - ร -	- ร ด -	- ด - ร	- ด - ร	- - ร -	- ร ด -

ถอนลงจบ

--- พ	- ล ช -	----	--- ช
--- ด	--- พ	----	--- ช

บทที่ ๕

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของงานวิจัยนี้ คือ การศึกษาการบริหารจัดการวงปีพาทย์มอญบนพื้นฐานของความเข้มแข็งทางวัฒนธรรมและการประกอบอาชีพอย่างยั่งยืน : กรณีศึกษาวงปีพาทย์มอญของคณะเจริญศิลป์ อำเภอเมืองฯ จังหวัดสุพรรณบุรี ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาข้อมูลโดยมีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

๑. ศึกษาการบริหารจัดการวงปีพาทย์มอญเพื่อให้ได้มาซึ่งความนิยมในการบริการสังคม

 การรับงาน

 สถานภาพนักดนตรี

 การเงิน

๒. การจัดระเบียบวิธีในการบริหารจัดการทางดนตรี

 การบริหารบุคคล หน้าที่ในวง ตำแหน่ง

 การจัดวงดนตรี

 เครื่องดนตรี

 การฝึกซ้อม

๓. ศึกษาและบันทึกโน้ตเพลงมอญที่บรรเลงในพิธีกรรม

ผลการศึกษาวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้แล้วนั้นได้ผลสรุปโดยย่อดังนี้

๑. ศึกษาการบริหารจัดการวงปีพาทย์มอญเพื่อให้ได้มาซึ่งความนิยมในการบริการสังคม

การรับงาน

วงปีพาทย์มอญคณะเจริญศิลป์ เป็นวงปีพาทย์ที่เป็นที่รู้จักกว้างขวางในจังหวัดสุพรรณบุรี ทำให้การรับงานมีเครือข่ายของผู้ว่าจ้างค่อนข้างมาก ทั้งที่เป็นารรับงานจากเจ้าภาพโดยตรง และจากวัดที่จัดงานทั้งเจ้าอาวาส พระภิกษุ สงฆ์ ตลอดจนคณะกรรมการวัด จึงทำให้มีพื้นที่การรับงานอยู่ในหลายอำเภอของจังหวัดสุพรรณบุรี เช่น

 อำเภอศรีประจัน

- วัดเกาะ
- วัดบางกร่าง
- วัดท่ากุ่ม

อำเภอดอนเจดีย์

- วัดดอนเจดีย์

อำเภอเมือง

- วัดโพธิ์ท่าทราย

การรับงานในแต่ละงานจะมีการตกลงขนาดของวงที่จำนวนโค้งของฆ้องมอญเป็นหลัก ในจังหวัดสุพรรณบุรีมักจะรับงานกันตั้งแต่ ๔-๖ โค้ง จำนวนโค้งของฆ้องมอญมีส่วนระหว่าง ฆ้องวงใหญ่กับฆ้องวงเล็กดังนี้

- ๔ โค้ง ประกอบด้วย ฆ้องวงใหญ่ ๓ วง ฆ้องวงเล็ก ๑ วง
- ๕ โค้ง ประกอบด้วย ฆ้องวงใหญ่ ๓ วง ฆ้องวงเล็ก ๒ วง
- ๖ โค้ง ประกอบด้วย ฆ้องวงใหญ่ ๔ วง ฆ้องวงเล็ก ๒ วง
- ๑๐ โค้ง ประกอบด้วย ฆ้องวงใหญ่ ๗ วง ฆ้องวงเล็ก ๓ วง

ระยะเวลาในการบรรเลงแต่ละงานมีหน่วยนับเป็น “เวลา” ซึ่งมีตั้งแต่ ๑ เวลา เป็นต้นไป แต่ส่วนมากมักจะเป็นประเภท ๒ เวลา ที่เรียกงานประเภท คืบกับวัน รายละเอียดของ “เวลา” ดังนี้

- งาน ๑ เวลา คือ

เข้าถึงบริเวณงานและเริ่มบรรเลงตั้งแต่เวลาประมาณ ๑๕.๐๐ น. ถึง ๒๒.๐๐ น.
ของวันแรก (เท่ากับ ๑ เวลา)

- งาน ๒ เวลา คือ

เข้าถึงบริเวณงานและเริ่มบรรเลงตั้งแต่เวลาประมาณ ๑๕.๐๐ น. ถึง ๒๒.๐๐ น.
ของวันแรก (เท่ากับ ๑ เวลา)
เริ่มบรรเลงตั้งแต่ ๖.๐๐ น. ถึงการประชุมเพลิงหรือการปลงศพประมาณ ๑๕.๐๐ น.
(เท่ากับ ๑ เวลา) รวมเป็น ๒ เวลา

- งาน ๓ เวลา คือ

เข้าถึงบริเวณงานและเริ่มบรรเลงตั้งแต่เวลาประมาณ ๑๕.๐๐ น. ถึง ๒๒.๐๐ น.
ของวันแรก (เท่ากับ ๑ เวลา)
เริ่มบรรเลงตั้งแต่ ๖.๐๐ น. ถึงพิธีประชุมเพลิงหรือปลงศพประมาณ ๑๕.๐๐ น.
(เท่ากับ ๑ เวลา)
บรรเลงตั้งแต่ ๑๗.๐๐ น. ถึงการเผาจริง ประมาณ ๒๑.๐๐ น. (เท่ากับ ๑ เวลา)

สถานภาพนักดนตรี

จากการสำรวจข้อมูลสมาชิกวงปี่พาทย์มอญคณะเจริญศิลป์จำนวนทั้งหมด ๒๒ คนพบว่า เป็นนักดนตรี ๑๙ คน นักรำไทย ๓ คน ในจำนวนนักดนตรีที่ประกอบอาชีพทางดนตรีเพียงอย่างเดียวจำนวน ๑๔ คน รายได้โดยประมาณคนละ ๗,๐๐๐ บาทต่อเดือน นักดนตรีที่ยังเป็นนักศึกษาจำนวน ๖ คน รายได้โดยประมาณคนละ ๓,๐๐๐ - ๔,๐๐๐ บาทต่อเดือน นักดนตรีที่ทำอาชีพเกษตรกรรม(ทำนา)แต่เล่นดนตรีเป็นอาชีพเสริมจำนวน ๑ คน รายได้โดยประมาณ ๓,๐๐๐ ต่อเดือน และนักดนตรีที่ประกอบอาชีพเป็นเป็นลูกจ้างชั่วคราว ๑ คน รายได้โดยประมาณ ๕,๐๐๐ บาทต่อเดือน และระดับการศึกษาสายสามัญอยู่ระหว่างระดับประถมศึกษาปีที่ ๔ ถึงมัธยมศึกษาปีที่ ๓

การเงิน

รายจ่าย

วงปี่พาทย์มอญจะมีค่าใช้จ่ายหลัก คือ ค่าตอบแทนนักดนตรีที่มากขึ้นขึ้นอยู่กับจำนวนเวลา ในการบรรเลงปี่พาทย์ และระยะทางในการเดินทางไปสถานที่จัดงาน โดยผู้บรรเลงจะได้รับค่าตอบแทนต่างกัน แบ่งเป็นนักดนตรีทั่วไป และผู้บรรเลงระนาดเอกและปี่ที่จะได้มากกว่า และยังขึ้นอยู่กับการเดินทางอีกด้วยเพราะหากเป็นงานในเขตจังหวัดสุพรรณบุรี นักดนตรีทั่วไป ค่าตอบแทนคนละ ๒๐๐ บาท ต่อ ๑ เวลา ค่าเดินทาง(ค่าน้ำมันรถ) ๖๐ บาท ต่อครั้ง การเดินทาง นักดนตรีที่บรรเลงระนาดเอกกับปี่ ค่าตอบแทนคนละ ๓๐๐ บาท ต่อ ๑ เวลา ค่าเดินทาง(ค่าน้ำมันรถ) ๕๐ บาท ต่อครั้งการเดินทาง แต่หากเป็นงานต่างจังหวัดค่าตอบแทนจะมากขึ้นอีกหนึ่งเท่าตัว แต่ไม่มีค่าเดินทางให้เพราะหัวหน้าวงเป็นผู้จัดการเรื่องการเดินทาง

รายรับ

รายได้ของวงปี่พาทย์มอญที่หัวหน้าวงได้รับหลังจากหักค่าใช้จ่ายต่าง ๆ แล้ว แบ่งออกเป็นงานในเขตจังหวัดสุพรรณบุรีและงานในต่างจังหวัดดังนี้
งานในเขตจังหวัดสุพรรณบุรี

- วงขนาด ๔-๖ โด้ง ๑ เวลา เหลือรายรับประมาณ ๒,๐๐๐ บาท
- วงขนาด ๔-๖ โด้ง ๒ เวลา เหลือรายรับประมาณ ๓,๐๐๐ บาท
- วงขนาด ๑๐ โด้ง ๑ เวลา เหลือรายรับประมาณ ๕,๐๐๐ บาท
- วงขนาด ๑๐ โด้ง ๒ เวลา เหลือรายรับประมาณ ๗,๐๐๐ บาท

แต่หากเป็นงานในต่างจังหวัดรายได้ก็จะมากขึ้นอีกหนึ่งเท่าตัว

นอกจากรายการจ่ายปกติดังกล่าวหัวหน้าวงยังมีรายการจ่ายอื่นที่ต้องจ่ายเพิ่มเติมอีก เช่น ค่าจัดซื้ออุปกรณ์ตกแต่งวงดนตรีเพิ่มเติม เช่น หางนกยูง โต๊ะตั้งเครื่องดนตรี ระบบไฟ ค่าจัดซื้อเครื่องดนตรีเพิ่มเติม ค่าจัดพิธีไหว้ครู ค่าเทียบเสียงเครื่อง ค่าซ่อมแซมเครื่องดนตรี เป็นต้น

๒.การจัดระเบียบวิธีในการบริหารจัดการทางดนตรี

การบริหารบุคคล หน้าที่ในวง ตำแหน่ง

นายนิคม รัมมะเพียร ได้กำหนดหลักเกณฑ์การปฏิบัติตัวของนักดนตรีไว้อย่างเคร่งครัด โดยได้รับแรงบันดาลใจจากการบริหารของ นายสนธิ บัวทอง หัวหน้าคณะปีพาทย์คณะบัวทอง ดังนี้

การแต่งกาย

การแต่งกายของนักดนตรีในวงปีพาทย์มอญคณะเจริญศิลป์มีการแต่งกายที่เป็นระเบียบเรียบร้อยเป็นมาตรฐาน ซึ่งนายนิคม รัมมะเพียร ได้กำหนดลักษณะการแต่งกาย ชายและหญิง แต่งตัวเหมือนกันไว้ดังนี้

เสื้อขาวฟรียีสดำหรือสีขาว(ทางวงดนตรีเป็นผู้จัดเตรียมไว้ให้)

กางเกงสีดำหรือสีกรมท่า

ถุงเท้ากับรองเท้าน้ำสีดำ

การแต่งกายเป็นการยกระดับให้กับวงดนตรีและที่สำคัญที่สุดคือการสร้างเกียรติให้กับวงดนตรีและนักดนตรีโดยรวมอีกด้วย นายนิคม รัมมะเพียร ได้ให้ข้อคิดกับลูกวงว่า “ถึงพวกเราจะไม่ได้มีอาชีพรับราชการหรืออาชีพอื่นที่ต้องแต่งกายให้ดูดี แต่ถ้าเรานำการแต่งกายที่เป็นมาตรฐานสากลมาใช้ในการดนตรีของเราก็จะเป็นการยกระดับนักดนตรีให้ดูดีมีเกียรติมากขึ้น”

หน้าที่ในวง

วงปีพาทย์มอญคณะเจริญศิลป์มีนักดนตรีที่สังกัดในวง นักดนตรีแต่ละคนมีหน้าที่บรรเลงประจำเครื่องมือ ได้แก่ ซ้องมอญ ระนาดเอก ระนาดทุ้ม ปี่ เครื่องหนัง เครื่องประกอบจังหวะ และนักร้อง วงปีพาทย์มอญคณะเจริญศิลป์จะต้องจัดนักดนตรีให้ครบตามขนาดวงที่ได้ตกลงไว้กับเจ้าภาพหรือผู้หางานไว้

การตั้งเครื่อง

การตั้งเครื่องดนตรีของวงปี่พาทย์มอญคณะเจริญศิลป์แต่เดิมจัดตั้งเครื่องดนตรีโดยใช้เสื้อปูรองก่อน เช่นเดียวกับวงปี่พาทย์มอญทั่ว ๆ ไป เสื้อที่ใช้ปูรองก่อนตั้งวงนั้นส่วนมากมักใช้เสื้อของวัด ซึ่งจะเป็นเสื้อที่สี ลวดลาย ขนาดและสภาพที่หลากหลาย บางครั้งมีเสื้อที่มีสภาพชำรุด เก่าทรุด โทรมมาก ดูแล้วไม่สวยงาม ด้วยเหตุนี้ทำให้นายนิคม รัมย์ะเพียร จึงจัดซื้อเสื้อไว้ประจำวงดนตรีสำหรับปูรองก่อนตั้งวง เสื้อที่นายนิคมจัดซื้อไว้จึงเป็นเสื้อที่มีแบบ สี ลวดลาย ขนาด และสภาพที่เหมือนกันทั้งหมด ทำให้ดูเป็นระเบียบเรียบร้อยขึ้น

วงปี่พาทย์มอญคณะเจริญศิลป์ได้ปรับเปลี่ยนการตั้งเครื่องดนตรีโดยตั้งบนโต๊ะ ที่ออกแบบให้เหมาะสมกับลักษณะของเครื่องดนตรีแต่ละชนิด และออกแบบเก้าอี้สำหรับผู้บรรเลงให้นั่งเก้าอี้บรรเลงได้สะดวก โดยโต๊ะที่ตั้งเครื่องดนตรีทำด้วยโครงเหล็กทาสีเหลืองประดับด้วยผ้าจีบสีทองรอบโต๊ะ เก้าอี้สำหรับนักดนตรีนั่งก็จะคลุมด้วยผ้าคลุมสีทองทั้งตัว

การตกแต่งเครื่องดนตรีและวงดนตรี

การตกแต่งเครื่องดนตรีมีการตกแต่งที่สำคัญอยู่ ๓ อย่าง คือ

๑. การตกแต่งด้วยหางนกยูง
๒. การตกแต่งด้วยหลอดไฟ
๓. การตกแต่งด้วยผ้าคลุมโต๊ะตั้งเครื่องดนตรีและเก้าอี้นั่งบรรเลง

การวางตำแหน่งเครื่องดนตรี

วงปี่พาทย์มอญเป็นวงดนตรีที่มีเครื่องดนตรีจำนวนมาก การตั้งเครื่องดนตรียังคงยึดตามแบบแผนเดิมโดยตั้งเครื่องดนตรีเป็น ๒ แถวดังนี้

แถวหน้าเริ่มจากทางขวาไปทางซ้ายของนักดนตรีประกอบด้วย

- โหม่ง
- ซ้องใหญ่
- ซ้องวงเล็ก
- เปิงมางคอก

แถวหลัง เริ่มจากทางขวาไปทางซ้ายของนักดนตรีประกอบด้วย

- กลองทัด
- ฉิ่ง

- ฉาบ
- ระนาดเอก
- ปี่
- ระนาดทุ้ม
- ตะโพนมอญ

เครื่องดนตรี

ในปัจจุบันวงปี่พาทย์มอญมีการพัฒนาเพื่อให้รูปแบบวงมีความสวยงาม มีเอกลักษณ์เป็นของตัวเองมากขึ้น ในครั้งแรกนั้น นายสนิท บัวทอง หัวหน้าวงปี่พาทย์มอญคณะบัวทอง ได้เป็นต้นคิดเรื่องการประดับไฟกับหางนกยูงแล้ว ยังเป็นคนแรกที่ได้ออกแบบวางระนาดเอก กับวงระนาดทุ้ม ให้มีรูปร่างเหมือนฆ้องมอญ หรือที่เรียกกันในปัจจุบัน รางหงส์ หรือ รางหงสา ด้วย โดยให้ช่างไม้ สร้างโบสถ์ ชื่อนายแจ่ม เล็กธง เป็นคนสร้าง จนในปัจจุบัน รางหงส์ เป็นที่นิยมมากในวงปี่พาทย์มอญ

๓. ศึกษาและบันทึกโน้ตเพลงมอญที่บรรเลงในพิธีกรรม

บทเพลงที่ใช้บรรเลง

วงปี่พาทย์มอญคณะเจริญศิลป์ยังคงรักษาระเบียบวิธีปฏิบัติการบรรเลงเพลงที่เกี่ยวข้องกับพิธีกรรมอย่างเคร่งครัด ได้แก่ เพลงประจำวัด เพลงประจำบ้าน เพลงประจำทางใหม่(แสงทอง) เพลงเชิญศพ เพลงมอญยกศพ เพลงย่ำคำ เพลงย่ำเที่ยง เพลงมอญอัปสร เพลงมอญกระปรงทอง เพลงพม่ากลาง ฯลฯ นอกจากนี้ยังนำเพลงดับ เพลงเถามาบรรเลงเพิ่มเติมในช่วงว่างจากพิธีกรรม หรือช่วงรับแขก จากการเข้ามาบริหารวงปี่พาทย์มอญคณะเจริญศิลป์ นายนิคมได้มีแนวคิดในเรื่องการบรรเลงเพลงในช่วงเวลาว่างจากพิธีกรรมหรือช่วงเวลารับแขก ก็จะนำเพลงที่ฟังง่าย ๆ เป็นเพลงที่ประชาชนทั่วไปคุ้นเคยและได้ยิน มาประยุกต์ใช้บรรเลงในวงปี่พาทย์มอญได้แก่

- เพลงลูกทุ่งเช่น เพลงดาวลูกไก่ เพลงสาวบ้านแพน
- เพลงละครทีวีเช่น เพลงศิลาเมณี เพลงแม่ปลาบู่ เพลงขวัญเรียม
- เพลงไทยเนื้อเต็มเช่น เพลงฟ้าแดง เพลงเดือนเพ็ญ เพลงกระท่อมทองกวาว

การบรรเลงเพลงเหล่านี้ได้รับความนิยมจากเจ้าภาพและแขกที่มาร่วมงาน วงปี่พาทย์มอญคณะเจริญศิลป์จึงได้รับความนิยมและมีเจ้าภาพมาติดต่อให้ไปบรรเลงในงานมากขึ้น

บทเพลง

วงปีพาทย์มอญคณะเจริญศิลป์ยังคงรักษาระเบียบวิธีปฏิบัติการบรรเลงเพลงที่เกี่ยวข้องกับพิธีกรรมอย่างเคร่งครัด การบรรเลงในสมัยก่อนเพลงที่นำบรรเลงจะเป็นเพลงมอญเป็นส่วนใหญ่ ได้แก่ เพลงประจำวัด เพลงประจำบ้าน เพลงประจำทางใหม่(ประจำแสงทอง) เพลงเชิฐศพ เพลงมอญยกศพ เพลงย่ำคำ เพลงย่ำเที่ยง เพลงมอญอัปสร เพลงมอญกระปรงทอง เพลงพม่ากลาง ฯลฯ นอกจากนี้ยังนำเพลงตับ เพลงเถามาบรรเลงเพิ่มเติมในช่วงว่างจากพิธีกรรมหรือช่วงรับแขก จากการเข้ามาบริหารวงปีพาทย์มอญคณะเจริญศิลป์นายนิคมได้มีแนวคิดในเรื่องการบรรเลงเพลงในช่วงเวลาว่างจากพิธีกรรมหรือช่วงเวลารับแขก ก็จะนำเพลงที่ฟังง่าย ๆ เป็นเพลงที่ประชาชนทั่วไปคุ้นเคยและได้ยิน จากประสบการณ์ทางดนตรีของนายนิคม ที่เคยเล่นดนตรีในร้านอาหารจังหวัดสุพรรณบุรีได้นำเพลงเหล่านั้นมาประยุกต์ใช้บรรเลงในวงปีพาทย์มอญได้แก่

- เพลงลูกทุ่งเช่น เพลงดาวลูกไก่ เพลงสาวบ้านแพน
- เพลงละครทีวีเช่น เพลงศิลาณี เพลงแม่ปลาบู่ เพลงขวัญเรียม
- เพลงไทยเนื้อเต็มเช่น เพลงฟ้าแดง เพลงเดือนเพ็ญ เพลงกระท่อมทองกวาว

การนำเพลงเหล่านี้มาบรรเลงงานฌาปนกิจศพในช่วงแรกได้รับคำครหาจากบรรดานักดนตรีในจังหวัดสุพรรณบุรีอย่างมาก แต่ต่อมากการบรรเลงเพลงเหล่านี้ได้รับความนิยมจากเจ้าภาพและแขกที่มาร่วมงาน วงปีพาทย์มอญคณะเจริญศิลป์จึงได้รับความนิยมและมีเจ้าภาพมาติดต่อให้ไปบรรเลงในงานมากขึ้น จึงทำให้วงปีพาทย์มอญในปัจจุบันนิยมนำเพลงเหล่านี้ไปบรรเลงกันหลายวง

การบันทึกโน้ตเพลงมอญ

จากการศึกษาเพลงมอญที่คณะเจริญศิลป์ใช้บรรเลงอยู่ในปัจจุบัน ผู้วิจัยได้บันทึกโน้ตจากทำนองฆ้องมอญวงใหญ่ที่บรรเลงโดยนายนิคม รัมมะเพียร โดยบันทึกแบบมือฆ้อง 2 บรรทัด บรรทัดบนบรรเลงด้วยมือขวา บรรทัดล่างบรรเลงด้วยมือซ้าย โน้ตที่มีจุดอยู่ใต้ตัวโน้ต(เสียงต่ำ) อยู่ทางซ้ายของผู้บรรเลงมี ๒ เสียงคือ ซุ กับ ลู โน้ตที่มีจุดอยู่บนตัวโน้ต(เสียงสูง) อยู่ทางขวาของผู้บรรเลงประกอบด้วย ตั้ รี่ มี่ ฟี่ ซี่ ลี่ ที่ การบันทึกหน้าทับเปิงมางคอกกับตะโพนมอญ ใน ๑ บรรทัดมี ๒ แถว แถวแรกเป็นหน้าทับเปิงมางคอก แถวสองเป็นหน้าทับตะโพนมอญ เพลงที่นำมาศึกษาและบันทึกโน้ต เป็นเพลงที่บรรเลงกันมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันเป็นเพลงที่มีความสำคัญในพิธีกรรม และเป็นเพลงที่ใช้บรรเลงในวงปีพาทย์มอญเท่านั้น

ข้อเสนอแนะ

การศึกษาการบริหารจัดการวงปีพาทย์มอญบนพื้นฐานของความเข้มแข็งทางวัฒนธรรม และการประกอบอาชีพอย่างยั่งยืน : กรณีศึกษาวงปีพาทย์มอญของคณะเจริญศิลป์ อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาข้อมูลเพื่อให้เกิดประโยชน์กับการศึกษาวิชาดนตรีไทย และนักดนตรีที่นำวิชาดนตรีไทยไปประกอบอาชีพ มีข้อเสนอแนะดังนี้

๑. การปรับตัวเป็นทางรอดที่สำคัญทางหนึ่งของวิถีดนตรีไทยตามแบบชนบทเดิมท่ามกลาง ความผันผวนของสังคมปัจจุบัน
๒. วิชาการดนตรีไทยจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเพิ่มเติมความรู้เรื่องการบริหารจัดการ
๓. นักดนตรีไทยควรให้ความสำคัญเรื่องความสมดุลของการบรรเลงบทเพลงต่างๆ ระหว่าง ความชอบส่วนตัวและความชอบของผู้ฟังให้มากขึ้น
๔. ความโดดเด่นของโครงสร้างของทำนอง และบันไดเสียงของเพลงมอญ เป็นสิ่งที่ น่าสนใจศึกษาเพิ่มเติมเพื่อสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการดนตรีไทยต่อไป

บรรณานุกรม

กระทรวงศึกษาธิการ. (ม.ป.ป.). คู่มือครูศิลปศึกษา. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ. ๑๗๓ หน้า.

คณะกรรมการโครงการส่งเสริมการดนตรีไทย สำนักมาตรฐานอุดมศึกษา สำนักปลัด
ทบวงมหาวิทยาลัย.(๒๕๓๘). เกณฑ์มาตรฐานสาขาวิชาและวิชาชีพดนตรีไทย. กรุงเทพฯ
: ห้างหุ้นส่วนจำกัด สำนักพิมพ์ประกายพรึก. ๒๔๔ หน้า.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (๒๕๓๓). ปีพาทย์ตึกดำบรรพ์จัดแสดงเนื่องในโอกาสสถาปนา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (ม.ป.ท.) ๒๖ หน้า.

เฉลิมศักดิ์ พิกุลศรี . (๒๕๓๐). สังคตินิยมว่าด้วยดนตรีไทย. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์. ๑๕๓
หน้า.

ชนิตร์ ภูภาณจน์. (๒๕๔๔). แก่นแท้ดนตรีไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์กรุงธนพัฒนา.
๒๗๑ หน้า.

ชื่น ศิลปบรรเลง และ ลิขิต จินดาวัฒน์. (๒๕๒๑). ดนตรีไทยศึกษา. กรุงเทพฯ :
อักษรเจริญทัศน์. ๒๒๘ หน้า

ทรงวิทย์ แก้วศรี. (๒๕๒๓). ดนตรีไทยโครงสร้าง อภิมานศัพท์และสารสังเขป. พิมพ์ครั้งที่ ๒.
รุ่งศิลป์การพิมพ์ (๑๙๙๗) จำกัด

ทบวงมหาวิทยาลัย. (๒๕๓๘). เกณฑ์มาตรฐานสาขาวิชา และ วิชาชีพดนตรีไทย. พิมพ์ครั้งที่ ๑, กรุงเทพฯ : ประกายพรึก. ๒๔๔ หน้า.

ทวิสิทธิ์ ไทรวิจิตร. (๒๕๒๒). สังคตินิยม. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์. ๓๓๐ หน้า.

ธนิธ อยุธยา. (๒๕๓๐). เครื่องดนตรีไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์พิมพ์เกษม. ๑๓๖ หน้า.

ปัญญา รุ่งเรือง. (๒๕๒๑) ประวัติการดนตรีไทย. พิมพ์ครั้งที่ ๔. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ไทย
วัฒนาพานิช. ๑๔๐ หน้า.

พูนพิศ อมาตยกุล. (๒๕๒๖). ดนตรีวิจักขณ์. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สยามสมัย.
๒๐๐ หน้า.

มนตรี ตราโมท. (๒๕๓๘). ดุริยสาส์น. กรุงเทพฯ : ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน). ๑๕๑ หน้า.

มูลนิธิหลวงประดิษฐไพเราะ (ศร ศิลปบรรเลง). (๒๕๒๔). ไหว้ครูดนตรีไทยและความรู้ทั่วไป
เกี่ยวกับดนตรีไทย. กรุงเทพฯ : ม.ป.ท. ๕๒ หน้า

ราชบัณฑิตยสถาน. (๒๕๔๐). สารานุกรมศัพท์ดนตรีไทย ภาคคีตะ-ดุริยางค์. กรุงเทพฯ :
มหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย. ๒๔๘ หน้า.

สงบศึก ธรรมวิหาร. (๒๕๔๐). ดุริยางค์ไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
๒๔๓ หน้า.

สำนักมาตรฐานอุดมศึกษา สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย. (๒๕๓๘). เกณฑ์มาตรฐานสาขา
และวิชาชีพดนตรีไทย. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ประกายพริก ,๒๔๔ หน้า

สัจด์ ภูเขาทอง. (๒๕๒๓). การดนตรีไทยและเข้าสู่ดนตรีไทย. พิมพ์ครั้งที่ ๑. กรุงเทพฯ :
เรือนแก้วการพิมพ์. ๒๕๓ หน้า.

อุดม อรุณรัตน์ . (๒๕๒๙). ดุริยางคดนตรีจากพระพุทธศาสนา. พิมพ์ครั้งที่ ๒. นครปฐม :
โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากรวิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์. ๔๘ หน้า

อุทิศ นาคสวัสดิ์. (๒๕๒๒). ทฤษฎีและปฏิบัติดนตรีไทยภาค 1 . พิมพ์ครั้งที่ ๔.
กรุงเทพฯ : เทพนมิตรการพิมพ์. ๒๐๔ หน้า.

ภาคผนวก ก
น้ำตเพลงมอญ

ภาคผนวก ข
ประวัติยานิคม ร่มมะเพียร

ประวัตินายนิคม รัมมะเพียร

เกิด 18 มิถุนายน 2508

บิดา นายอืด รัมมะเพียร เป็นคนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

มารดา นางมาเรียน เป็นคนจังหวัดสุพรรณบุรี

การศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จากโรงเรียนวัดร่อ อำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี

การศึกษาทางดนตรี

เริ่มเรียนดนตรีไทย กับ ครูประเสริฐ สดแสงจันทร์ ซึ่งเป็นศิษย์สายหลวงประดิษฐไพเราะ (ศร ศิลปบรรเลง) ตั้งแต่อายุ 9 ขวบ โดยมีนายชาย คือ นายไพฑูรย์ โมรา เป็นผู้นำไปฝากเรียน เครื่องมือที่หัด คือ ฆ้องวงใหญ่(ฆ้องมอญ) การเรียนดนตรีในครั้งนั้น นายนิคม ได้พักอยู่ที่บ้าน ครูประเสริฐ สดแสงจันทร์ การเรียนดนตรีไทยดำเนินควบคู่ไปกับการบรรเลงดนตรีตามงานที่รับ บรรเลง เมื่อมีเวลาว่างจากงานจึงจะเรียนโดยการต่อเพลงกับครู ในครั้งนั้นได้เรียนไปพร้อมกับกับ บุตรชายของครู คือ นายถาวร สดแสงจันทร์ เพลงที่เรียนก็จะเป็นเพลงที่ใช้บรรเลงในงานศพทั่วไป ได้แก่ประจำวัด ประจำบ้าน เชิญศพ ย่ำคำ ย่ำเที่ยง เพลงมอญต่างๆไปรวมทั้งเพลงเดี่ยว

เมื่อนายนิคมอายุได้ประมาณ 16 ปี ครูประเสริฐ สดแสงจันทร์ ก็ได้ถึงแก่กรรม นายนิคม พร้อมด้วยนายประสิทธิ์ อินทรพิพัฒน์ นายคณิง บัวทอง นายสมยศ ปูนสุวรรณ โดยมีนายไพฑูรย์ ปูนสุวรรณ พี่ชายนายสมยศเป็นผู้ชักชวนกันเข้ามาศึกษาดนตรีไทยในกรุงเทพฯ โดยเรียนกับ ครูมนัส (เหม็ง) ขาวปลื้ม ต่อมาครูมนัส ขาวปลื้มได้นำนายนิคมไปฝากตัวเรียนฆ้องมอญกับครูสาธิต (ปั่น) แสงบุญ ที่กรมศิลปากร โดยต่อเพลงเดี่ยวฆ้องมอญ เช่น เพลงสารถิ เพลงพญาโศก เพลงสุดสงวน เป็นต้น และยังมีโอกาสต่อเพลงเดี่ยวเล็กๆที่อยู่ในเพลงย่ำคำ ย่ำเที่ยง และเพลงทั่วไป กับนายพิบูลธรรม เพียรพงศ์ ที่กองดุริยางค์ตำรวจ และต่อเดี่ยวกราวในกับนายสุรินทร์ วัฒนากุล

เมื่อกลับจากกรุงเทพฯ นายนิคม ได้เป็นนักดนตรีประจำที่วงบัวทอง จังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งมี นายสนิท บัวทอง เป็นหัวหน้าวง ระหว่างนั้นนายนิคมรู้จักกับนางศรีนวล เรืองปานจันทร์และได้ แต่งงานกัน หลังจากแต่งงานนายนิคมได้เข้ามาดูแลวงดนตรีของนายจิ เรืองปานจันทร์ซึ่งเป็นพ่อตา ต่อมาจนปัจจุบัน

นายวีระ พันธุ์เสือ
MR. VEERA PHANSUE

หน่วยงานที่สังกัด

สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ศึกษา
คณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุโขมวิท ๒๓ วัฒนา กรุงเทพฯ ๑๐๑๑๐

ที่อยู่ปัจจุบัน

83/165 หมู่บ้านพล
ถนนสุขาภิบาล 5
แขวงท่าแร้ง เขตบางเขน
กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐

E mail : veerap@swu.ac.th

การศึกษา

- ๒๕๔๔ : ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (ศป.ม.) สาขาวิชามานุษยดุริยางควิทยา
: Master of Fine Arts (M.F.A.) Ethnomusicology
- ๒๕๓๕ : การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.บ.) ดุริยางคศาสตร์ไทย
: Bachelor of Education (B.Ed.) Thai music

ประสบการณ์การทำงาน

- ๒๕๓๖ - ๒๕๔๕ บรรจุเข้ารับราชการกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ
ที่โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ๒
- ๒๕๔๕ - ปัจจุบัน อาจารย์ประจำสาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ศึกษา
คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- ๒๕๓๖ - ปัจจุบัน อาจารย์พิเศษ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
- ๒๕๓๗ - ปัจจุบัน อาจารย์พิเศษสมาคมศิลปปะเพื่อเยาวชนสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ

ประสบการณ์ในการวิจัย**ปริญญานิพนธ์**

- ๒๕๔๔ เรื่อง เทคนิคการปรับวงของครูประสิทธิ์ ถาวร เพลงชุดฝรั่งรำทำ

งานวิจัยที่อยู่ระหว่างการดำเนินการ

- ๒๕๕๑ การบริหารจัดการวงปีพาทย์มอญบนพื้นฐานความเข้มแข็งทางวัฒนธรรมและ
การประกอบอาชีพอย่างยั่งยืน : กรณีศึกษาวงปีพาทย์มอญคณะเจริญศิลป์
อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี

ผลงานทางดนตรีไทย

๑. เป็นวิทยากรถ่ายทอดดนตรีไทยให้กับเยาวชนในสมาคมศิลปะเพื่อเยาวชน สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ
๒. บรรเลงระนาดเอกออกอากาศทางโทรทัศน์ช่อง ๕ รายการอุทยานเพลงไทย
๓. บรรเลงระนาดเอกเพลงภาษา อัด CD ให้กับภาควิชาดุริยางคศาสตร์ไทย
คณะศิลปกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และ สถาบันราชภัฏกำแพงเพชร
เนื่องในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ทรงเจริญพระชนมพรรษาครบ ๖ รอบ
๔. เข้าร่วมประกวดเดี่ยวระนาดเอกเพลงกราวใน ๓ ชั้น จัดโดยสำนักงานวัฒนธรรมแห่งชาติ
เมื่อวันที่ ๑๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๓ ได้รับรางวัลชนะเลิศพร้อมเงินรางวัล ๕,๐๐๐ บาท
๕. บรรเลงระนาดเอกเพลงหน้าพาทย์ประกอบพิธีไหว้ครูตามสถาบันต่างๆ
๖. เผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมไทยด้านดนตรีและนาฏศิลป์ในต่างประเทศดังได้แก่ สหรัฐอเมริกา
อังกฤษ สาธารณรัฐอิสลามแห่งอิหร่าน มาเลเซีย กัมพูชา เกาหลี ตุรกี ได้หวั่นเป็นต้น

ผลงานเกียรติยศที่ได้รับ

- วันที่ ๒๘ เมษายน พ.ศ. ๒๕๓๒ ได้รับทุนสมเด็จพระเจ้าฟ้ากรมพระยานริศรานุวัดติวงศ์
- วันที่ ๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ได้รับเกียรติคุณบัตรเป็นผู้มีความสามารถดีเด่นและบำเพ็ญประโยชน์ให้แก่ มหาวิทยาลัยในด้านศิลปะการแสดงจาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- วันที่ ๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๓ ได้รับโล่ประกาศเกียรติคุณอุทิศตนให้กับกิจกรรมด้านวัฒนธรรมของสมาคมศิลปะเพื่อเยาวชน
- วันที่ ๑๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๓ เข้ารับพระราชทานเข็มมโหรีจากสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ณ. ศาลาดุสิดาลัย สวนจิตรดา
- วันที่ ๑๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๓ ได้รับโล่ประเภทบุคลากรผู้มีผลงานดีเด่นเนื่องในวาระครบรอบ ๑๐ ปีโรงเรียนบดินทรเดชา(สิงห์ สิงหเสนี)๒
- วันที่ ๒๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๓ ได้รับเกียรติบัตรครูแม่แบบกลุ่ม ๕ สาขาวิชาศิลปะ ข
- วันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๓ ได้รับคัดเลือกเป็นครูแม่แบบระดับโล่เกียรติคุณและเข็มเชิดชูเกียรติ สาขาวิชาศิลปะ ข ประจำปี ๒๕๔๓ จากสำนักงานคณะกรรมการคุรุสภา กรุงเทพมหานครในกรมสามัญศึกษา